

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

LUCRĂRILE
SIMPOZIONULUI INTERJUDEȚEAN
„SĂRBĂTORILE DE IARNĂ”
Ediția III, Buzău 2018

Nr. 3/2018

EDITURA EDITGRAPH

ISSN: 2501 - 7454;

ISSN - L - 2501 - 7454

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

**SIMPOZION INTERJUDEȚEAN
EDIȚIA III, BUZĂU 2018**

**SĂRBĂTORILE DE IARNĂ
Abordare prin activități interdisciplinare și
proiecte educative**

**PROIECT AVIZAT DE M.E.N. ÎN C.A.E.N. cu participare internațională 2018, Nr. 3076/
17.01.2018, poziția 1126
1589 al doilea violenta**

ORGANIZATOR:

LICEUL SPECIAL PENTRU DEFICIENȚI DE VEDERE BUZĂU

COORDONATORI:

PROF. CUCUTEANU DOINA

LECA ZINCĂ GINA

Tehnoredactare:

Coperta și concept grafic:

CUCUTEANU DOINA

NOTA BENE:

Conținutul științific al lucrărilor cuprinse în acest volum, corectitudinea numelor autorilor și a culegerii textului, originalitatea conținutului și respectarea drepturilor de autor revin în totalitate în responsabilitatea autorilor.

PREFAȚĂ

Acest Simpozion interjudețean: „Sărbătorile de Iarnă - abordare prin activități interdisciplinare și proiecte educative”, ediția III, 2018, organizat de doamnele profesoare Cucuteanu Doina și Zincă Gina în municipiul Buzău, a scos în evidență o temă de mare actualitate : Bucuriile Crăciunului.

Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos este cel mai important eveniment din istoria omenirii. Venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu este asemănată în cărțile și cântările noastre bisericești cu răsăritul soarelui care, înlăturând întunericul, aduce lumină și viață pentru întregul Univers. Cu fiecare prasnă al Crăciunului suntem chemați cași noi să ne apropiem de Dumnezeu, fără de care nu putem face nimic șidurabil în această viață pământească. Crăciunul se dovedește că nu suntem singuri în această lume, deoarece „Cu noi este Dumnezeu”(Isaia 8,9). Bucuria de a-l avea pe Dumnezeu în inima noastră este imensă. Ea nu poate fi înlocuită cu nimic în această lume în care o trăim. De Crăciun, Dumnezeu realizează cu noi o relație personală, de intimitate, de prețuire, de deschidere totală și necondiționată în nici un fel. Dumnezeu vine la noi în acest duh al libertății, nu se cucerește, ci se lasă cucerit de către noi, îmbrățișat de noi , ba mai mult chiar chiar mâncat de noi prin Sfânta Împărtășanie.

Toate lucrările din această publicație de suflet scot în relief strălucirea sfințelor sărbători de iarnă, care au în mijloc pe soarele Hristos, izvorul bucuriei sfinte. Fiecare participant la acest simpozion a fost animat de această bucurie imensă că Dumnezeu a coborât din ceruri printre noi oamenii ca să ne cerceteze acasă. Mai mare bucurie ca aceasta nu există pe lumea aceasta. Felicităm și binecuvântăm pe cei care au avut această minunată inițiativă de a organiza acest simpozion la Buzău, cât și pe toți participanții acestui proiect educativ din punct de vedere cultural și spiritual. Le dorim să țină flacăra credinței aprinsă în școli și să promoveze an de an, aceste frumoase tradiții creștine legate de Sfintele Sărbători de iarnă care ne dau identitate și demnitate națională.

Mare este Dumnezeu!

Preot, prof. Dr. Mihail Milea

CRĂCIUNUL ȘI TRADIȚIILE SALE

Prof. Vlașin Daniela
Liceul Tehnologic Marmația
Loc. Sighetu Marmației, jud. Maramureș

Crăciunul este celebrat ca dată a nașterii lui Iisus, iar de-a lungul secolelor a devenit o sărbătoare a familiei, marcată de obiceiuri precum colindele, împodobitul bradului și darurile Moșului, mult așteptate de copiii din întreaga lume. În anul 264 Saturnaliile au căzut pe 25 decembrie, iar împăratul roman, Aurelian, a proclamat această dată "Natalis Solis Invicti", festivalul nașterii invincibilului Soare. Inițial, sărbătoarea nașterii lui Hristos era ținută pe 6 ianuarie, istoricii începând cu secolul al IV-lea, celebrau pe atunci nașterea, botezul și primul miracol al lui Iisus, în timp ce gnosticii (sectă creștină considerată eretică de către creștinismul canonic) serbau aceeași „Epifanie” în Egipt, încă din secolul al II-lea, tot la data de 6 ianuarie, când, în viziunea lor, „Iisus s-a arătat ca *Fiul lui Dumnezeu* la botez”). Sextus Julius Africanus, un creștin din secolul al III-lea, este primul care alege anul 221 d. Chr. drept dată pentru nașterea lui Iisus, însă nu va fi celebrată multă vreme de către ceilalți creștini, aceștia preferând data de 6 ianuarie.

Cu toate acestea, cele mai multe țări nu au acceptat Crăciunul ca sărbătoare legală, decât în secolul al XIX-lea. Mai mult de un mileniu, creștinii au sărbătorit Anul Nou în ziua de Crăciun (25 decembrie), în imediata apropiere a solstițiului de iarnă: în Franța până în anul 1564, în Rusia până în vremea țarului Petru cel Mare, iar în Țările Române până la sfârșitul secolului al XIX-lea, Anul Nou s-a sărbătorit în ziua de 25 decembrie. În Statele Unite, Alabama a fost primul stat care a adoptat Crăciunul ca sărbătoare legală, în 1836.

Unul dintre cele mai îndrăgite obiceiuri de Crăciun, colindatul, era pe vremuri interzis. Cel care a decis că muzica este nepotrivită, pentru o zi solemnă cum este Crăciunul, a fost Oliver Cromwell, care, în secolul al XVII-lea, a interzis colindele. Cel mai vechi cântec creștin de Crăciun este "Jesus refulsit omnium", compus de St. Hilary din Poitiers, în secolul al IV-lea.

Colindatul este unul dintre obiceiurile de Crăciun care se păstrează cel mai bine și în satele românești. Pe lângă mesajul mistic, multe obiceiuri practicate în această zi sunt legate de cultul fertilității și de atragerea binelui asupra gospodăriilor. În unele sate se păstrează și un alt obicei: cel mai în vârstă membru al familiei trebuie să arunce în fața colindătorilor boabe de grâu și de porumb, bătrânii spunând că, dacă boabele peste care au trecut colindătorii vor fi date găinilor, acestea vor fi spornice la ouat. Ei cred, de asemenea, că vor avea o recoltă foarte bună în anul următor dacă vor amesteca sămânța pe care o vor pune în brazdă cu boabele folosite în ajun la primirea colindătorilor.

Pentru că postul a luat sfârșit fiecare se poate bucura de mâncărurile specifice: preparatele din porc, sarmalele, colacii și cozonacii, prăjiturile și vinul. Cele trei zile de sărbătoare ale Crăciunului aduc liniște și pace în case. Există și o perioadă de post culinar și spiritual ce se ține înaintea Crăciunului, timp de șase săptămâni, sfârșindu-se în noaptea de Crăciun. În seara de ajun, există obiceiul de a se împodobi în casă sau în curte, un brad cu diferite globuri, cu beteală ori cu bomboane de ciocolată numite saloane. Astfel, în ziua de Ajun, pe 24 decembrie, toate pregătirile pe care le fac gospodinele de la sate au un scop magic: ele vor să stimuleze belșugul casei. Cel mai important dintre acestea este pregătirea „copturilor” - turtele, covrigii și colacii, ce se vor împărți, fie ca daruri pentru colindători, fie ca ofrandă pentru morți.

În ajunul Crăciunului există superstiția să nu se bea rachiu, întrucât se spune că acesta a fost inventat de diavol, care apoi își bate joc de cel ce-l bea, zicând că rachiul are întâietate înaintea tuturor bucatelor. De Ajun nu se dă nimic din casă și nici nu se împrumută, pentru că se crede că cel ce dă acum, dă afară din casă tot norocul.. Tot ceea ce facem, bun sau rău, se va răsfrânge asupra noastră, de aceea nu sunt îngăduite pizma și supărarea, certurile și loviturile: cel ce lovește cu pumnul va primi înapoi tot atâția pumni, cât a dat. Cei ce cresc albine nu dau nimic din casă în ziua ajunului Crăciunului, pentru ca albinelor să le meargă bine și să nu le scape pe vremea roitului.

Cele trei zile de Crăciun sunt 25,26 și 27 decembrie, în aceste zile sfinte se respectă tradiții vechi de sute de ani. Colindatul este unul dintre aceste obiceiuri, iar colindele sunt ritualuri de purificare. Sacre. În Ajunul Crăciunului, pe înserat, în multe sate și orașe din țară începe colindatul, formă străveche de vestire a Nașterii Mântuitorului Iisus, care deschide ciclul celor 12 zile sacre de la cumpăna dintre ani. Din seara Ajunului și până în zilele Crăciunului,

copiii merg la colindat: “Steaua”, “Craii”, “Viflaimul” sunt doar câteva dintre cântecele dedicate sărbătorii. Aceștia merg pe la neamuri și vecini, vestind prin cântecele lor nașterea Pruncului Iisus. Cele mai frecvente cântece de stea au conținut religios: “Trei păstori se întâlniră”, “O, ce veste minunată”, “Steaua sus răsare”. Darurile primite de copii – merele, covrigii, nucile- sunt ofrande simbolice, cu semnificație creștină și precreștină, exprimând sincretismul datinilor românești de la Crăciun. Covrigii și colăceii sunt simbolul grâului, expresie a rodniciei – dintr-un bob se naște un spic – dar este concomitent și “Trupul Domnului” din Sfânta Împărtășanie. Prin forma lor rotundă, alături de colacul de Crăciun, aceștia amintesc de forma discului solar, celebrat prin jertfe alimentare în credințele precreștine legate de cultul Soarelui, aflat în criză cosmică la solstițiul de iarnă. Nucile întruchipează, prin miezul lor, Crucea Domnului, iar merele amintesc de răscumpărarea păcatului originar, dar și de perfecțiunea frumuseții care învinge timpul, explică Doină Ișfanoni, cercetător etnolog la Muzeul Satului.

Ajunul Crăciunului începe cu colindul „*Bună dimineața la Moș Ajun!*”, iar casele frumos împodobite își primesc colindătorii. Aceștia sunt răsplățiți de gazde cu fructe, covrigi, dulciuri și chiar bani. După ce micii colindători și-au încheiat misiunea, începe colindatul cetelor bărbătești. De exemplu, în Maramureș, cei care colindă sunt de multe ori, oameni în toată firea. Obiceiul este să treacă pe la fiecare casă, iar apoi cu tot cu gazdele care i-au omenit, să continue colindatul. Diferențiate ca număr, de la o zonă la alta, cetele de colindători pot reuni de la opt la zece persoane până la douăzeci de tineri, care au în repertoriu un număr impresionant de colinde. Aceștia sunt răsplățiți de gazde cu fructe, covrigi, dulciuri, ba chiar, și bani. Unele cântece de colindat au fost realizate de compozitori de muzică cultă, cum ar fi: „*Iată vin colindătorii*” de Tiberiu Brediceanu „*O, ce veste minunată*” de D.G. Kiriac.

Scriitorul Ion Creangă descrie în „*Amintiri din copilărie*” aventurile mersului cu colindele, subliniind importanța acestora în viața și în tradițiile poporului român. Totuși, după o citire mai aprofundată a Evangheliilor, aflăm că vizitatorii care veniseră cu daruri la Iisus, nu erau regi, ci astrologi (numiți pe atunci magi sau vrăjitori) veniți din Est, probabil din zona Babilonului. Încă un aspect interesant este faptul că nu e menționat nicăieri numărul astrologilor și numărul darurilor, ci doar tipul darurilor: aur, tămâie albă și smirnă. Colindele, precum și obiceiul colindatului sunt prezente și la alte popoare, și s-ar putea ca ele să dateze din timpul romanizării. De pildă, colinda românească „*Scoală, gazdă, din pătuț*” există și la valoni, unde aceasta e răspândită, sub numele de „*Dji vén cwerî m'coughnou d'Noyé*”.

Tradițiile de Crăciun variază de la țară la țară. Elemente comune multor popoare includ instalarea și iluminarea brazilor de Crăciun, agățarea unor coronițe de flori, bastoanașe de zahăr, precum și crearea unor scene care descriu nașterea lui Iisus Hristos. Colinde pot fi cântate, sau pot fi spuse diferite povești despre personaje reprezentative, cum ar fi: Copilul Iisus, Sfântul Nicolae, Moș Crăciun, Moș Gerilă, etc. Tradițiile de Crăciun mai includ trimiterea unor felicitări de Crăciun, schimbul de urări de Crăciun, respectarea postului și/sau ritualurile religioase speciale, de exemplu, o masă la miezul nopții sau Vecernia din Ajunul Crăciunului.

Împreună cu Paștele, Crăciunul este una dintre cele mai importante perioade din calendarul creștin și este adesea strâns legat de alte sărbători din această perioadă a anului, cum ar fi: Sărbătoarea Neprihănitei Zămisliri, Ziua Sfântului Nicolae, Ziua Sfântului Ștefan, Anul Nou, și Sărbătoarea Epifaniei (Boboteaza).

Cel mai cunoscut personaj legat de această sărbătoare este, fără îndoială, Moș Crăciun. Trebuie să știți că și el a apărut, în forma în care îl cunoaștem noi astăzi, tot prin secolul XIX. Moș Crăciun arată ca un bătrân bun și blând, cu barba albă, care aduce daruri copiilor cuminiți. Figura sa a fost inspirată, din aceea a lui Moș Nicolae, și chiar numele său american, Santa Claus, este pronunția engleză a numelui danez al Sfântului Nicolae: Sinter Klaas. Britanicii îi spun Father Christmas, iar francezii îl numesc Pere Noel. Este interesant să menționăm ca la noi în țară, în timpul regimului comunist, Moș Crăciun a devenit Moș Gerilă și s-a încercat desprinderea sa de sărbătoarea creștină a Crăciunului, însă Moșul nu s-a dat bătut.

Imaginea lui Moș Crăciun, așa cum îl știm noi astăzi, se datorează desenatorului american Thomas Nast, care l-a creat în 1860. În 1885, Nast îl desenează din nou pe Moș Crăciun, care vine tocmai de la Polul Nord, unde se pare că ar locui, până în Statele Unite, pentru a aduce daruri copiilor. Trebuie să știți că Moșul locuiește de fapt în Laponia (Finlanda), căci la Polul Nord nu sunt reni, iar bătrânelul are nevoie de reni pentru a-i trage sania încărcată cu daruri. Cel mai popular ren al său este Rudolf, care este și conducătorul celorlalți opt. Renii pot zbura, căci Moș Crăciun intră în case de obicei, pe horn. El are un sac mare, încărcat cu jucării, pe care le face cadou copiilor. Și nu există copil care să nu merite un dar de Crăciun!

La final aș vrea să le aduc aminte adulților că această sărbătoare este una a bucuriei, a familiei și a dăruirii, și ar trebui să nu uităm niciodată că în fiecare dintre noi există un copil care așteaptă să se bucure împreună cei dragi, de farmecul neasemuit al acestor sfinte sărbători.

BIBLIOGRAFIE:http://adevarul.ro/locale/calarasi/traditii-semnificatii-ajunul-craciunului-interzis-faci-24-decembrie-vrei-belsug-2017-1_583ad0075ab6550cb8e576da/index.html

CONCURSUL NAȚIONAL „CRĂCIUNAȘUL” LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘÎMBOTIN SCHELA-GORJ

Prof. Popescu Mihaela
Școala Gimnazială Șîmbotin, comuna
Schela, județul Gorj

În data de 14 decembrie 2017 s-a desfășurat în cadrul Școlii Gimnaziale Șîmbotin, comuna Schela, județul Gorj, concursul național „Crăciunașul”, editia a VII-a, inclus în Calendarul Activităților Educative din 2012 la poziția 118. Concursul a avut loc în școală și a fost coordonat la nivelul unității de doamna director Dănășel Gheorghe Constantin, în colaborare cu responsabilul de activități educative din cadrul unității, profesor Hîrsu Marina, profesor Popescu Mihaela, prof. Bobrișescu Panu Gina, prof. Petrișan Elisaveta, profesor Cealîcu Camelia Gabriela, profesor. Pițigoi Avinia Elvira. Câteva dintre obiectivele specifice ale concursului internațional interdisciplinar au fost următoarele: familiarizarea elevilor cu tradiția Sărbătorilor de Crăciun; realizarea unor scrisori imaginare către Mos Craciun în limba româna și în limba franceză, stimularea potențialului creativ al elevilor, rezolvarea itemilor din revista Crăciunașul, îmbogățirea cunoștințelor elevilor despre nașterea omului, despre datinile și obiceiurile de Crăciun.

Grupul țintă al concursului fost constituit din elevi ai claselor primare și elevi ai claselor gimnaziale, numărul total de elevi participanți fiind 14: Vlădoiu Cristian Gabriel, Asandi Costina Evelina, Colceag David, Mosilă Ana Maria, Drăghici Mario Adelin, Anghelută Ana Maria, Cîrlogea Florin Andrei, Găman Beatrice Andreea, Lătărețu Ana-Maria, Negrea Anisia Valentina, Popeci Teodora Elena, Popescu Alessandra, Udrescu Ana Maria, Pătrășcoiu Marius Petrișor. Pentru acest concurs, organizatorul Asociația Kids Heaven a pus la dispoziția partenerului său, Școala Gimnazială Șîmbotin, comuna Schela, județul Gorj, fișe de concurs frumos decorate pentru realizarea scrisorilor imaginare către Moș Crăciun - activitate realizată de elevii claselor primare - și revista Crăciunașul, cu itemi verși și atractivi, propuși spre rezolvare elevilor din clasele primare.

Atmosfera, din cadrul concursului național „Crăciunașul” a fost una competitivă, toți profesorii coordonatori felicitându-i pe elevi pentru participare și oferindu-le acestora, la încheierea concursului,

adouri surpriză (căciulite speciale de Crăciun pentru elevii claselor primare și gimnaziale și revista Crăciunașul, pentru elevii claselor gimnaziale) puse la dispoziție de partenerul Școlii Gimnaziale Sîmbotin, comuna Schela, Asociația „Kids Heaven”. Tot la finalul concursului doamna profesoară Cealțicu Camelia Gabriela a remarcat interesul deosebit acordat de elevi acestui concurs național, axat pe stimularea creativității elevilor, iar doamna profesoară Popescu Mihaela i-a încurajat pe elevi să ia parte la alte concursuri școlare organizate în cadrul unității în viitor.

Rezultatele obținute de elevii participanți la concurs au fost următoarele: Vlădoiu Cristian Gabriel- Premiul I, Asandi Costina Evelina-Premiul III, Colceag David, Mosilă Ana Maria, Drăghici Iario Adelin- Premiul II, Anghelută Ana Maria-Mențiune, Cîrlogea Florin Andrei-Mențiune, Găman Beatrice Andreea-Mențiune, Lataretu Ana-Maria Mențiune, Negrea Anisia Valentina Premiul II, Popeci Teodora Elena-Mențiune, Popescu Alessandra-Premiul III, Udrescu Ana Maria- Premiul II, Pătrășcoiu Iarius Petrișor- Premiul II.

Poza 1 Bucuria sărbătorilor de iarnă la Școala Gimnaziala Sîmbotin, comuna Schela, județul Gorj

Din comisia de evaluare din cadrul concursului au făcut parte: Danasel Gheorghe Constanti, profesor Hîrsu Marina, profesor Popescu Mihaela, prof. Dobrițescu Paniu Gina, prof. Petrițan Elisaveta, profesor Cealțicu Camelia Gabriela, profesor. Pițigoii Lavinia Elvira. Câteva dintre obiectivele specifice ale concursului internațional interdisciplinar au fost următoarele: familiarizarea elevilor cu tradiția sărbătorilor de Crăciun; realizarea unor scrisori imaginare către Mos Craciun în limba româna și în limba franceză, stimularea potențialului creativ al elevilor, rezolvarea itemilor din revista Crăciunașul, îmbogățirea cunoștințelor elevilor despre nașterea Domnului, despre datinile și obiceiurile de Crăciun.

În încheiere, considerăm că valoarea educației crește într-un context în care elevii sunt încurajați să ia parte la diverse concursuri școlare – locale, județene, regionale, naționale sau internaționale –

ate acestea contribuind la dezvoltarea spiritului de competiție al elevilor, la stimularea creativității lor la testarea cunoștințelor lor din diverse discipline: literatură, geografie, fizică, biologie matematică, limbi străine etc. Concursul național desfășurat în cadrul Școlii Gimnaziale Sîmbotin, comuna Schela, județul Gorj se dorește a fi un exemplu în acest sens și ne exprimăm încrederea că acesta va constitui un punct de reper și pentru alte concursuri de acest fel, organizate în diverse școli din țară în viitorul apropiat.

ACTIVITĂȚILE CARITABILE- MODALITĂȚI DE DEZVOLTARE A ȘCOLARULUI MIC

Prof. înv. primar: Valea Anica
Școala Gimnazială Iernut, jud. Mureș

“Ajunge cel mai sus cel care îl ajută pe altul să urce.” Zig Ziglar

Crăciunul este una din cele mai importante sărbători religioase, este sărbătoarea Nașterii Domnului Iisus Hristos, prilej de bucurie, pace și liniște spirituală. Este o zi în care dăruim și primim multă iubire, căldură și lumină sufletească. De câte ori se apropie această mare și sfântă sărbătoare, trebuie să-i adunăm pe cei mici în jurul nostru și să le descoperim pe îndelete frumusețea și măreția acestora, să-i pregătim în acest scop, după puterile lor și priceperea noastră, să-i antrenăm în diverse activități plăcute care să le stârnească nu numai interesul, dar să le permită și punerea în valoare a capacităților și aptitudinilor, să le cultivăm încrederea, să le dezvoltăm spiritul de compasiune și ajutor pentru copiii nevoiași.

Acest lucru îl putem realiza prin organizarea de activități extrașcolare care pot fi desfășurate în această perioadă, ele contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Scopul activităților este dezvoltarea unor aptitudini speciale, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile

caracteriale. Aceste activități permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual. Astfel de activități contribuie la dezvoltarea personalității armonioase a copiilor, deoarece implică în mod direct copilul prin personalitatea sa, pentru cultivarea înclinațiilor și aptitudinilor acestora de la cea mai fragedă vârstă, la organizarea rațională și plăcută a timpului liber, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Activități de voluntariat sunt acele activități care dezvoltă o serie de abilități și competențe sociale, cum ar fi de exemplu solidaritatea, toleranța, încrederea, spiritul civic și responsabilitatea socială. Ele determină persoana implicată să devină mai conștientă de mult mai multe aspecte ale lumii din jurul tău pe care în mod curent nu le vede pentru că, aparent, nu are nicio legătură directă cu ele. Voluntariatul oferă posibilitatea interacțiunii cu grupuri sociale diverse cu care nu interacționăm în mod curent în activitățile noastre obișnuite, contribuind la creșterea solidarității și toleranței. El are extraordinare valențe educative, fiind **o formă de învățare prin acțiune practică**, care poate genera dobândirea de cunoștințe și abilități. Cei care se implică în activități de voluntariat fac acest lucru cu conștiința clară a valorii pe care această activitate o are pentru ei, ca persoane, în absența oricărui câștig financiar. Cei care sprijină implicarea în activități de voluntariat fac acest lucru cu conștiința clară a valorii pe care voluntariatul o aduce beneficiarilor sau comunității lor.

Generozitatea înseamnă darul făcut fără ostentație din puținul pe care îl avem, timpul petrecut cu cei care au nevoie de timpul nostru, cuvinte de încurajare pentru cei împovărați, ea trebuie să-l învețe pe copil ca atunci când dăruiește să nu judece, să nu pună etichete, să nu acuze. Dar pentru a se realiza acest lucru este nevoie de lecții de generozitate. Și aici intervine, alături de familie, *școala*, a cărei menire este nu doar de a instrui, ci și de a forma caractere.

Este esențial interesul și talentul învățătorului de a atrage micii școlari în asemenea activități și au menirea să amplifice efectele formative ale procesului de învățământ și să sporească zestrea de cunoștințe și abilități ale copilului în vederea reușitei integrării sociale. Având un caracter atractiv, elevii participă, într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități.

În acest sens, am fost permanent preocupată de a antrena elevii în activități de voluntariat, participând la „**Târgul de iarnă**”, activitate aflată la a IX-a ediție în acest an și care este

organizată în colaborare cu Biblioteca Orășenească și Asociația „Raza de Soare”, Iernut-asociație care funcționează în orașul nostru de câțiva ani buni, unde persoanele cu cerințe speciale se bucură de o îngrijire și atenție deosebită. Pentru colectarea de fonduri necesare cazurilor sociale propuse, copiii au în spate un volum de muncă imens, dar pe care o fac din dorința de a le aduce zâmbetul pe buze, copiilor nevoiași în preajma sărbătorilor de Crăciun. La această activitate, pe lângă programele artistice pe care le prezintă, copiii vin în fața comunității și cu diverse produse realizate cu atâta îndemânare și dăruire: diverse ornamente de Crăciun, felicitări realizate de ei în orele de arte vizuale și abilități practice, unde are loc o adevărată întrecere în tehnici și materiale de lucru. O trăire imensă și o bucurie de nedescris se poate citi pe chipurile lor atunci când constată că munca depusă a putut aduce o rază de speranță copiilor care, poate, n-au avut șansa lor. Toți se simt deosebiți atunci când sunt numiți „voluntari”, se simt speciali prin faptul că li se oferă posibilitatea de a face o faptă bună, într-o lume cu atâtea probleme.

Imagini de la Târgului de iarnă, la care am participat cu elevii mei, clasa pregătitoare A, Școala Gimnazială Iernut.

Activitățile de voluntariat îi fac pe elevi să se simtă bine, le oferă posibilitatea de a înțelege mai multe despre societate și problemele ei. Participarea la aceste activități extracurriculare oferă numeroase avantaje: elevii cunosc oameni noi - o astfel de situație va fi benefică în special pentru persoanele mai retrase, timide; elevii prețuiesc mai mult sănătatea, își pot depăși limitele, activitățile extrașcolare îi pot ajuta pe elevi să descopere mai multe despre sine, despre ceea ce vor de la viață și să își dezvolte pasiuni, își dezvoltă abilitățile de comunicare, își dezvoltă aptitudinile privind lucrul în echipă, își dezvoltă spiritul creativ și inventiv, le crește motivația

pentru învățare și își îmbogățesc, încă de mici, *cartea de vizită*. Însă, marele avantaj este sentimentul de bine, bucuria pe care o simt elevii atunci când reușesc să îi facă pe alții fericiți.

Consider că activitățile de voluntariatul poate fi și o sursă foarte bogată de învățare, atunci când există atât dorința, preocupare și motivația. Implicându-se în astfel de activități, lucrând în echipa sau individual, confruntându-se cu diverse situații și probleme de viață, copiii dobândesc implicit noi abilități, noi cunoștințe, noi atitudini - într-un cuvânt, noi competențe. O astfel de activitate evaluează talentul, munca și priceperea colectivului clasei și transformă în plăcere și satisfacție publică străduințele fiecărui elev în parte.

Un alt beneficiu pe care elevii îl pot obține din astfel de activități este unul de natură psihologică și anume, beneficii ale sănătății mintale, în același timp contribuie la creșterea gradului de sensibilizare a întregii comunități locale față de cei aflați în dificultate.

Copiii trebuie să conștientizeze că, a fi voluntar este un lucru foarte important atât pentru viitoarea cariera, dar mai ales pentru viața fiecăruia. Prin acest tip de activități vor învăța lucruri care îi vor ajuta în toate aspectele vieții, lucruri ca munca în echipă sau responsabilitatea dar și compasiunea și răbdare în tot ceea ce vor face. Aceste activități îi formează ca viitori adulți și îi pregătesc pentru a face față atâtor probleme de care se vor lovi în viață, îi va face conștienți de faptul că societatea are nevoie de oameni ca ei, de o comunitate mai bună, mai unită.

Bibliografie:

1. **Miron Ionescu, Vasile Chiș** „*Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire*”, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001.
2. **Revista învățământ primar** nr. 4 din 1998, "*Contribuția activităților extrașcolare în optimizarea procesului de învățământ*";

**COLINDE, COLINDE
E VREMEA COLINDELOR!**

Profesor învățământ primar, TOMA ELENA TATIANA
Liceul Tehnologic sat Gheaba, comuna Măneciu, județul Prahova

Colindele sunt cântece tradiționale românești, cântate de tineri și copii în preajma sărbătorilor de iarnă. Acestea fac parte din obiceiurile păstrate de noi din moși strămoși, obiceiuri care de fiecare dată ne umplu inimile de bucurie și liniște sufletească. Colindele au forma unor poezii mai lungi sau mai scurte, majoritatea lor neavând un autor cunoscut, ele fiind creații din popor, transmise din generație în generație, pe cale orală. Versurile acestora vorbesc despre nașterea Domnului, despre darurile aduse de Magii de la Răsărit micului Iisus sau despre obiceiuri din diferite zone ale țării.

Sărbătorile de iarnă sunt pentru toți românii, sărbători de suflet. Este perioada în care ne revin puternic în minte amintirile copilăriei, zăpezile bogate, colindele duioase, mirosul proaspăt de brad, cozonaci și portocale, precum și atmosfera de liniște și dragoste din familia fiecăruia dintre noi. Colindatul este un obicei străvechi la români, fiind practicat încă din epoca precreștină, de pe vremea romanilor. Colindătorii sunt copii și tineri, care se adună în grupuri numite „cete”, care pornesc a colinda din casă în casă, vestind astfel nașterea Domnului Iisus Hristos și urându-le gazdelor sănătate și belșug.

În ziua de 25 decembrie sărbătorim în fiecare an Nașterea Domnului Iisus Hristos (Crăciunul). Crăciunul este sărbătoarea familiei deoarece acum toți se întâlnesc în jurul mesei pline cu bunătăți, își fac daruri și ascultă colinde, bucurându-se de nașterea Mântuitorului nostru. La sate sunt păstrate mai bine tradițiile și obiceiurile specifice acestei sărbători. Astfel, în data de 20 decembrie românii sacrifică porcul, de ziua Sfântului Ignatie, această zi fiind numită și Ignatul. În Ajunul Crăciunului, cete de colindători pornesc pe ulițele satelor și vestesc Nașterea Domnului prin colinde precum: Moș Ajun, Bună dimineața, Colindișul sau Bună dimineața la Moș Ajun. Gazdele întâmpină colindătorii cu nuci, mere, pere, colăcei sau alte dulciuri, pe care aceștia le adună în sacii pregătiți din timp. Primind colindătorii, gazdele își deschid nu numai porțile caselor, ci și pe cele ale sufletului. Tot în Ajunul Crăciunului, preotul și dascălul satului, merg cu icoana pe care este pictată Nașterea lui Iisus Hristos și cântă Troparul Nașterii Mântuitorului la fiecare casă.

Începând cu prima zi de Crăciun și în următoarele zile ale acestei sărbători, copiii umblă cu Steaua, cântând colinde de stea prin care vestesc Nașterea Domnului Iisus Hristos. Locul colindelor de Crăciun este luat în seara de Anul Nou de Plugușor sau Sorcova, pe care urătorii le strigă de răsună tot satul, anunțând intrarea în noul an, care va aduce sănătate și belșug. Copiii primesc dulciuri, dar și bani pentru colindul cântat. În zona noastră, copiii merg

cel mai des cu plugușorul - băieții și cu sorcova - fetele. Băieții folosesc un brad pus într-un plug împodobit, urând și înveselind pe cei ce-i ascultă, iar fetele au sorcove colorate sau crenguțe de brad împodobite. Sorcova are rolul unei baghete magice, ce aduce, ca printr-o vrajă, tinerețe și sănătate gazdelor.

Chiar dacă în zilele noastre multe dintre aceste obiceiuri se mai păstrează doar la sate, totuși unii copii de la orașe merg cu aceeași bucurie la colindat, ducând din casă în casă vestea Nașterii Domnului Iisus Hristos și întâmpinând Anul Nou cu urările lor vesele.

Se zice că cei care nu primesc colindătorii de Crăciun și de Anul Nou în curtea lor, nu vor mai avea un an bun, deoarece colindele sunt urări de sănătate, belșug și armonie. Acestea ne fac mai iubitori și mai generoși, ne apropie unii de alții, aducând în sufletele noastre pace, bucurie încântare și lumină.

BIBLIOGRAFIE:

1. Irina Nicolau, *Ghidul sărbătorilor românești*, editura Humanitas, București, 1998
2. Constantin Eretescu, *Folclorul literar al românilor*, editura Compania, București, 2007
3. Narcisa Alexandru Stiuca, *Sarbatoarea noastra de toate zilele – sarbatori in cinstea iernii*, Editura Cartea de buzunar, 2005.

PROIECT TEMATIC AN SCOLAR 2017-2018

„Am plecat să colindăm,”

**PROF. INV. PRESCOLAR
BIRLIGA LUMINITA
GRĂDINIȚA ALBEȘTI- BOTOȘANI**

SAPTAMANA I : “Vine iarna cu Moș Nicolae ,,

SAPTAMANA A II-A: „Din an în an sosesc mereu !,,

SAPTAMANA A III-A „ Am plecat să colindăm ! ,,

GRUPA:mare

SCOP: Fixarea și consolidarea semnificației unor evenimente tradiționale,
religioase și culturale.

DURATA: 3 săptămâni

FAZA I :

1.SURSA ALEGERII SUBIECTULUI: propus de educatoare

2.INVENTARUL DE PROBLEME:

<i>CE ȘTIU COPIII?</i>	<i>CE NU ȘTIM ȘI VREM SĂ AFLĂM?</i>
-in anotimpul iarna vine Moș Nicolae și Moș Crăciun; -Moș Nicolae aduce daruri, dar și nuielușe în ghetuțele copiilor; - de Crăciun se merge la colindat cu steaua, plugușorul, sorcova; - iarna împodobim bradul cu globulețe, beteală; -Moș Crăciun aduce daruri copiilor cumiți și ascultători; - Iisus este Fiul lui Dumnezeu ; - de Craciun tăiem porcul;	- cine a fost Moș Nicolae? - cine a fost Crăciun? - de ce vine Moș Crăciun iarna? - semnificația Crăciunului ; - semnificația colindelor; - care este legenda bradului? - ce sunt datinile? - de ce se împodobește bradul și nu alt copac ;

CENTRUL TEMATIC:

Va fi amenajat la intrarea în grupă. Aici se vor aranja materialele care sa ilustreze diferite obiceiuri (capra, sorcova, plugusorul, etc.) cu scopul de a starni curiozitatea copiilor. Acestea sunt procurate de copii, educatoare și părinți.

Un brad care se va împodobi și orna cu podoabe realizate de copii.

Pe parcursul derulării proiectului, centrul tematic se va îmbogăți cu diferite lucrări și materiale.

FAZA a II-a:

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

- Să audieze cu atenție un text, să rețină ideile acestuia și să demonstreze că l-a înțeles ;
- Să recepteze un text care i se citește ori i se povestește înțelegând în mod intuitiv caracteristicile expresive ;
- Să recunoască și să descrie evenimente importante (tradiționale, religioase);
- Să efectueze operații cu grupele de obiecte constituite după diferite criterii date ;
- Să –și formeze reprezentări corecte despre formele geometrice ;
- Să intoneze cântece pentru copii;
- Să exerseze tehnici specifice modelajului;
- Să obțină efecte plastice ,forme elaborate și spontane , specifice picturii;
- Să participe cu mare interes la excursia propusa de parinti;
- Să se comporte adecvat situației create [locul de joaca pt copii]

CREAREA CENTRULUI TEMATIC

<p>BIBLIOTECA:</p> <ul style="list-style-type: none"> - carti cu imagini despre obiceiuri de iarna; - planse ilustrate; - biblia pentru copii; - felicitari; - caiete auxiliare; - fise individuale; - C.D.-uri, casete audio ; 	<p>ARTA:</p> <ul style="list-style-type: none"> - carti de colorat; - creioane colorate; - coli de desen; - acuarele; - pensule; - hartie colorata; - hartie creponata; - lipici; - plastilina; - suport de lemn pentru sorcova; - carton duplex; - conuri de brad; - crengute de brad; 	<p>JOC DE MASA:</p> <ul style="list-style-type: none"> - jetoane cu imagini , obiecte specifice; - puzzle; - forme geometrice; - betisoare;
<p>JOC DE ROL:</p> <ul style="list-style-type: none"> -costum de Mos Crăciun -papusi; -bici; -sorcove; -clopotei; 	<p>STIINTA:</p> <ul style="list-style-type: none"> -obiecte traditionale; -obiecte si ornamente de brad; -icoane; -brad; 	<p>CONSTRUCTII:</p> <ul style="list-style-type: none"> -piese “Lego”; -cuburi din lemn, plastic; -masinute.

EVALUAREA

Evaluarea proiectului se va realiza printr- o expoziție cu lucrările realizate de copii pe parcursul derulării proiectului și prin serbarea de Crăciun care va avea loc, la locul de joaca,,MICUL PRINȚ’,BOTOSANI

Bibliografie

- Preda, V., (2005) – Metoda proiectelor la vârstele timpurii, Editura Miniped , Bucuresti

- S.Breben, E. Gongea, Metode interactive de grup – ghid metodic -, editura Arves,2002
- Proiecte Tematice Orientative - Smaranda Maria Cioflica – editura Tehno-Art 2007
- Aspecte tematice si practice in abordarea metodelor proiectelor la varste timpurii- editia a II-a revizuita Florentina Gaiu, Ana Secrieru, Tincuta Giurgica Editura “Scoala Galateana “ 2008

SĂPTĂMÂNA I

TEMA: “Cum este,a fost și va fi aici pe pământ ?”

SUBTEMA:” Vine iarna cu MOS NICOLAE !”

ZIUA	ACTIVITATI DE INVATARE
Luni	<p>A.D.P.:” Ce știm despre iarna?”;Mă pregătesc pentru activități;</p> <p>A.L.A.:”Citim imagini despre anotimpul iarna,,Ninge,ninge,,-artă; „Împodobim bradul din sala de grupă,,</p> <p>A.D.E.:D.Ș.- „Vine iarna cu Moș Nicolae !”,lectură după imagini; D.P.M. -,,Dansul fulgilor de nea,-euritmie</p>
Marti	LIBER
Miercuri	<p>A.D.P.:”Î.D.- „Cum ne îmbrăcăm iarna ?,,; ,,Mă pregătesc pentru activități ,,</p> <p>A.L.A.:” Grupează fulgii după mărime !,, “ Ghetuța lui Moș Nicolae ”-constructii cu material mărunț “Mos Nicolae”-auditie</p> <p>A.D.E.:(D.L.C. ,D.E.C) activitate integrată - „Moș Nicolae ,, -memorizare „Ghetuța lui Moș Nicolae,, -Modelaj</p>

Joi	<p>A.D.P.: Opțional ; Mă pregătesc pentru activități ;</p> <p>A.L.A.:” Casa lui Moș Nicolae,, construcții „Fulgi de nea,, - dactilopictură Joc de mișcare „Ninge, ninge,,</p> <p>A.D.E.:D.S.-“De la mic la mare ,, - joc didactic</p> <p>D.O.S.-“Legenda lui Moș Nicolae,, -povestirea educatoarei</p>
Vineri	<p>A.D.P.:”Cum ne pregătim ghetutele în așteptarea lui Moș Nicolae?” „Mă pregătesc pentru activități ,,</p> <p>A.L.A.:”Din jumătate – întreg – Ghetuța lui Moș Nicolae ,, „Darurile din ghetuță ,, - activitate de colorat</p> <p>A.D.E.:D.O.S.-“Ghetuta lui Moș Nicolae”-colaj</p>

SĂPTĂMÂNA II

TEMA: “CUM ESTE, A FOST SI VA FI PE PAMANT”

Subtema : „Din an în an sosesc mereu,,

ZIUA	ACTIVITATI DE INVATARE
Luni	<p>A.D.P.:” Ce ati gasit în ghetuțe ?,,</p> <p>A.L.A.:”Sania lui Moș Craciun”-construcții “Unde crește bradul?”-stiinta “In padure”-joc de miscare</p> <p>A.D.E.(D.S.):” Bradul împodobit ” - observare</p>
Marti	<p>ADP:”Scriu scrisoare lui Moș Craciun”</p> <p>A.L.A.:”Selectare de imagini cu iarna si Moș Craciun”-joc de masa ,, Construim brăduți;; “Ninge”-joc de miscare</p> <p>ADE : D.Ș. ,,Caută cercul!,, - joc logic</p>
Miercuri	A.D.P.: ” Opțional”

	<p>A.L.A.:”Ornamente pentru brad,, “Colorează pe fișă obiectele pe care dorești să ți le aducă Moș Crăciun ,, “Cine agață cei mai mulți clopoței ?”-joc de miscare ADE: DOS - ,,Moș Crăciun,,- memorizare D.P.M. -,„Predarea rostogolirii mingii pe sol cu ambele mâini, între doi copii,,;Joc:,Mingea se plimbă,,</p>
Joi	<p>A.D.P. : ,,Cui aduce Moș Crăciun daruri ?,, A.L.A.:”Puzzle – Moș Crăciun,, ;;Bradul,, “Decorăm brăduțul de Crăciun,,-mototolire ,,Cine umple cel mai repede sacul Moșului ?,, A.D.E.: D.E.C. - ,,Moș Crăciun,,- predare cântec; ,,Drag mi-e jocul românesc,, - repetare joc muzical</p>
Vineri	<p>A.D.P.:Î.D.- Ce mi-as dori sa-mi aduca Mos Craciun?” A.L.A.:„Cadouri pentru Moș Crăciun ,, ,,Facem prăjituri pentru Moș Crăciun1,, Joc distractiv : ,, Zboară fulgule !,, A.D.E. (D.L.C. ,D.E.C.) - ,,Cel mai frumos cadou din lume ,, - lectura educatoarei;,,Bradul împodobit,, - pictură</p>

SĂPTĂMÂNA III

TEMA:”CUM ESTE, A FOST SI VA FI PE PAMANT?”

Subtema :,,Primiți colindătorii ?,,

ZIUA	ACTIVITATI DE INVATARE
Luni	<p>A.D.P.:” Ce am văzut afară?,, A.L.A.:”De-a gospodinele – Facem turtele,, - joc de rol “Intregește imaginea”-puzzle “Colinde “-auditiie</p>

	<p>A.D.E.:D.S. -“Datini si obiceiuri de iarna”-lectura dupa imagini</p> <p>D.P.M.- Ștafetă – mers,alergare,săritură.</p>
Marti	<p>A.D.P.: ”De ce plecăm cu colindul ?”</p> <p>A.L.A. :”Ce obiceiuri cunoaștem?-știința</p> <p>“ Modelăm biciul și sorcova,,</p> <p>“Prinde bulgăruț de zăpadă”-joc de mișcare</p> <p>A.D.E.: D.L.C., Sorcova,,</p> <p>D.E.C.: ,Sorcova,,-desen</p>
Miercuri	<p>A.D.P.: Opțional</p> <p>A.L.A.: ”Bradul cu globulețe”-construcții din forme geometrice</p> <p>“De-a colindătorii”-joc de rol</p> <p>“Repetăm dansurile pentru serbare,,</p> <p>A.D.E.: D.Ș. - ,, Caută pătratul !,,</p>
Joi	<p>A.D.P.: ”Suntem copii civilizați”</p> <p>A.L.A.: ”Pe urmele lui MOS CRACIUN!”</p> <p>SERBARE DEDICATA LUI MOS CRACIUN</p> <p>A.D.E.:</p>
Vineri	<p>A.D.P.:”De ce respectăm obiceiurile?”</p> <p>A.L.A.:”Cui închinăm colindele ? - știință</p> <p>,, Aranjăm expoziția proiectului tematic,, Sărbătorile de iarnă,,</p> <p>“Serbarea de Crăciun,,</p> <p>A.D.E.:D.O.S. - “,,Am plecat să colindăm!,,</p>

DARURILE CARE CONTEAZĂ

Prof. Gălețeanu Nuți

Școala profesională Specială pentru Deficienți de Auz ”Sfânta Maria”

București

Acum, în pragul Sărbătorilor de iarnă, gândul mă duce în primul rând la Crăciun,Sărbătoarea Nașterii Domnului,Sărbătoarea Magiei, a Bucuriei și a Dăruirii!

Ce înseamnă de fapt ,Crăciunul?

Crăciunul este cea mai așteptată sărbătoare a anului; copii și adulți o așteptăm cu toții cu nerăbdare!

Crăciunul înseamnă -pentru adulți- amintirea Sărbătorilor de altă dată -la țară-cu focul trosnind în sobe în noaptea geroasă ,cu omătul cât casa, și derdeluș plin cu copii cu obraji îmbujorați, înseamnă trăirea unor zile magice!

Crăciunul înseamnă miros de cozonac, de nuci și scorțișoară, miros de citrice și mere coapte, înseamnă miros de brad amestecat cu miros de arome dulci!

Crăciunul înseamnă tradiții și obiceiuri (mersul cu Steaua, cu Capra) înseamnă cântec: colinde și colindători care ne aduc în case urări de sănătate și voie bună!

Crăciunul înseamnă și pentru copii magie, bucurie și culoare! Înseamnă vacanță, zăpadă și joacă! Crăciunul înseamnă brad împodobit...Crăciunul înseamnă pentru cei mici, sosirea lui moș Crăciun, cu daruri multe, înseamnă dorințe împlinite! Crăciunul înseamnă timp de neprețuit cu familia!

Crăciunul ne dă ocazia să ne îndreptăm unele greșeli și ne dă și ocazia de a ierta. Crăciunul înseamnă întoarcere la bunătate, înseamnă fapte bune , înseamnă să reînveți să dăruiești; din ceea ce ai sau din ceea ce ești!

Și las spre sfârșit ceea ce e mai ”bun”...***sensul adevărat, real al Crăciunului.*** Dincolo de toate aceste datini, obiceiuri, trăiri și amintiri , Crăciunul înseamnă NAȘTEREA LUI HRISTOS din Fecioara Maria ! Această sărbătoare face parte din cele 12 praznice împăratești .

Precum se știe, creștinii din întreaga lume sărbătoresc nașterea Fiului lui Dumnezeu pe data de 25 decembrie. De aceea aceasta este o sărbătoare a Vieții, a Bucuriei și a Speranței! Prin nașterea Sa, Hristos a oferit speranța în mântuire întregului neam omenesc!

Nașterea Lui, în timpul nopții are un caracter simbolic, reprezentând răspândirea întunericului (întunericul nestiinței, al păcatului și al morții) și să aducă lumina (”EU SUNT LUMINA LUMII”- Ioan: 8,12)

Prin nașterea lui Hristos, ne-a fost dăruită Iertarea și Speranța! De aceea și noi trebuie să știm să iertăm din toată inima! Prin Nașterea Lui învățăm să dăruim cu bucurie din noi înșine. Din ceea ce suntem.Din ceea ce avem în Suflet. Învățăm că darurile care contează cu adevărat sunt Bunătatea, Altruismul, Speranța, Bucuria.

Și dacă tu crezi că nu ai nimic din toate acestea –deși toți suntem creați după chipul și asemănarea Lui- dăruiește, Omule,din toată inima, măcar un zâmbet celui de lângă tine! Căci nimeni nu este prea sărac pentru a dăruia un zâmbet celui ce are nevoie....

CE ESTE CRĂCIUNUL ?

prof. Stancioi Cătălina, Școala gimnazială „ Ionel Teodoreanu ”, București, sectorul 4

„Ce este Crăciunul ? Este nostalgie pentru trecut, curaj pentru prezent, speranță pentru viitor. Este o dorință ferventă ca fiecare ceașcă a vieții să fie plină de binecuvântări bogate și eterne și ca fiecare drum să ducă spre pace.” (Agnes Pharos)

A mai trecut o clipă din calendarul vieții și iată că zilele acestea trăim o nouă Sărbătoare Sfântă de Crăciun ! Plini de recunoștință, să ne bucurăm cu toții de Nașterea Domnului, să cinstim această zi cu multă pace și căldura în suflete.

Să dăruim din toată inima dragoste și speranță și să ne deschidem larg sufletul pentru a primi Lumina Divină, alături de marea iubire a Mântuitorului.

Să ne lăsăm sufletul să renască mai curat și mai bun, să trăim și să prețuim fiecare zi ca pe cel mai minunat și special dar al Vieții.

Semnificația religioasă a Crăciunului este nașterea Mântuitorului Isus Hristos, fiul lui Dumnezeu trimis pe pământ să ajute oamenii să devină mai buni, mai credincioși, mai îngăduitori.

Această sărbătoare semnifică nașterea, creația și veșnicia Universului.

Prin naștere se perpetuează specia umană și viața devine veșnică.În aceste zile suntem mai buni, mai veseli, mai sănătoși și mai umani. Fiecare om, copil sau bătrân, își amintește cu plăcere sărbătorile de Crăciun și momentele speciale pe care le-a trăit. Copiii îl așteaptă cu nerăbdare pe Moș Crăciun în fața căruia recunosc fără teamă dacă au fost cumiți sau au făcut năzbâtii. Ei știu că Moșul este iertător și le aduce daruri mai ales dacă spun o poezie sau cântă o colindă.

Sărbătorile de Crăciun sunt minunate mai ales în sate unde se respectă tradițiile străvechi. Peisajul de iarnă este emoționant : căsuțele sunt luminate, prin geamuri licăresc lumânări și globuri colorate, iar mesele sunt pline de bunătăți tradiționale : cârnați, sarmale, caltaboși, colaci, cozonaci. Amintirile sărbătorilor de Crăciun din copilărie ne întristează uneori pentru că realizăm

că nu putem da timpul înapoi, dar e minunat să primim în casele noastre cu lacrimi de emoție în ochi pe copiii și nepoții noștri care ne urează tot ce e mai frumos și ne încălzesc sufletele cu veselia și tinerețea lor.

Spiritul Crăciunului să ne mângăie sufletul, să aducă tuturor sănătate, noroc și prosperitate, fericire și iubire, mii de bucurii !

Să ne bucurăm de mireasma bradului frumos împodobit și de aromele îmbietoare ale sarmalelor și cârnaților, ale cozonacilor și plăcintelor. Cadourile mult dorite să ne aștepte cuminți sub cetina mereu verde iar colindele să ne mângăie lin sufletul, ascultându-le cu mare bucurie alături de cei dragi !

Consecințe negative neintenționate în abordarea temelor de Crăciun

Prof. Înv. Preșcolar Vasilescu Mihaela
Grădinița cu Program Prelungit Nord 1
Râmnicu Vâlcea, Vâlcea

Sărbătorirea Crăciunului este o bază în învățământul preșcolar și în educația elementară. Multe cărți, site-uri oferă idei pentru activitățile legate de Crăciun, care sunt apoi completate în fiecare an de reviste de instruire destinate profesorilor, directorilor preșcolari.

Frecvent, cadrele didactice își organizează planificarea din decembrie în jurul temei de vacanță. Acestea oferă activități speciale de artizanat care includ pomi de Crăciun, decorațiuni, coșuri de fum, ciorapi, Moș Crăciun și reni. De asemenea, preșcolarii, în această perioadă învață colinde și cântece specifice Crăciunului.

Toate aceste activități sunt susținute de tradiție, precum și de convingerea populară a faptului că Crăciunul este un eveniment central de sărbătorire a copilăriei, poate chiar punctul

culminant. Crăciunul este considerat simbol al multora care este prețuit de copii: inocență, apropiere de familie, bunătate, minune și bucurie.

Majoritatea profesorilor se identifică puternic cu vacanța de Crăciun prin amintirile familiei. Aceste legături sunt întărite în fiecare an prin redifuzarea filmelor clasice de Crăciun de la Hollywood, cum ar fi "O poveste de Crăciun", în spectacolele teatrale ale pieselor de Crăciun și ale baletului "Nutcracker Suite" și, bineînțeles, în respectarea de către cadrele didactice a vacanței.

Importanța Crăciunului în cultura contemporană și gradul de investiție emoțională îl determină să facă dificilă discuția dezbătută a planificărilor de Crăciun. Cu toate acestea, în calitate de profesioniști, ne angajăm să înțelegem efectele metodelor noastre educaționale asupra copiilor și să le revizuiem atunci când sunt problematice.

Sărbătoarea de Crăciun întărește adesea comerțul care a devenit profund legat de respectarea vacanței.

Încercările de a profita de vânzarea de bunuri de Crăciun prezintă din ce în ce mai mult publicitatea mediatică. Anumite afaceri fac publicitate vânzărilor încă din lunile anotimpului toamna pentru a oferi cumpărătorului un start principal în vacanță. Copiii sunt, de asemenea, încurajați să gândească în termeni materiali atunci când li se cere în mod repetat: "Și ce vrei pentru Crăciun în acest an?"

Profesorii contribuie necondiționat la această publicitate media atunci când îi întreabă pe copii ce speră să obțină și apoi, după ce se termină sărbătoarea, ceea ce au obținut. Nu este neobișnuit ca grădinițele și școlile să îmbrace un membru al personalului sau un părinte ca Moș Crăciun. Problema nu este numai că accentul pus pe obținerea obscură a semnificației religioase mai profunde a Crăciunului, dar că așteptările multor copii nu pot fi îndeplinite de către părinții sau îngrijitorii lor. Copiii dezamăgiți pot simți un sentiment de inferioritate cu privire la incapacitatea familiei lor de a oferi cadouri mai bune sau, după cum este mai probabil în copilărie, internalizează sentimentul de a nu merita.

Sublinierea recompenselor pentru comportamentul "bun" și "rău" este îndrumarea copilăriei sărace.

Experții sunt de acord că copiii trebuie încurajați să-și asume responsabilitatea pentru comportamentul lor și să internalizeze un sentiment de auto-control. Profesorii ajută copiii să dezvolte un sentiment de autonomie morală atunci când discută despre consecințele

comportamentului nedorit cu copiii, îi implică ori de câte ori este posibil în stabilirea regulilor clasei și leagă în mod regulat limitele cu motive convingătoare și de înțeles pentru astfel de limite.

Spunând copiilor să fie "buni", astfel încât Moș Crăciun să le dea cadouri, este o rețineră de la o vârstă mai înaintată, cu o altă perspectivă asupra dezvoltării copilului. Această abordare este contraproductivă - nu numai pentru că îi încurajează pe copii să privească în afara standardelor, ci pentru că cuvintele "bune" și "rele" transmit puține informații, în special copiilor mici.

Nu mă cert pentru eliminarea lui Moș Crăciun (ca și cum acest lucru ar fi fost posibil) sau neagă alte aspecte pozitive ale tradiției, dar sugerând că profesorii nu își pot permite să dea aprobarea totală a tuturor activităților de Crăciun. Din păcate, cea de-a doua întrebare cea mai frecventă adresată copiilor în acest sezon (după ce vrei să ajungi?) este: "Ai fost bun?"

Intensitatea planificărilor de Crăciun în școlile și centrele non-religioase afectează copiii de religii minoritare, contribuind în același timp la dezvoltarea etnocentrismului în majoritatea copiilor.

Mulți profesori care se încadrează în sensibilitatea multiculturală nu văd nicio dificultate în construirea planificărilor din decembrie în jurul Crăciunului, în ciuda prezenței copiilor ale căror familii nu respectă sărbătoarea.

De ce această discrepanță? În primul rând, profesorii care observă doar aspectele seculare ale Crăciunului pot crede că toată lumea, indiferent de originea religioasă, sărbătorește Crăciunul cel puțin într-un mod secular. Ei simt că absența unui conținut prea religios în activitățile planificate elimină posibilitatea de a ofensa pe oricine.

Dar presupunerea că toată lumea sărbătorește aspectele seculare ale Crăciunului nu este fondată de fapt. În ciuda capcanelor nonreligioase, Crăciunul rămâne o sărbătoare religioasă, care, de obicei, nu este sărbătorită de alte credințe.

Majoritatea evreilor nu așează ciorapi pe șemineu, nu decorează un copac sau nu dau copiilor lor cadouri în ziua de Crăciun, nici persoanele din religiile musulmane, hinduse sau budiste.

Există, de asemenea, un grup creștin, Martorii lui Iehova, care nu respectă sărbătoarea. Alte familii creștine profund observate se opun comercialismului care însoțește

sărbătoarea sărbătorii și ar prefera ca copiii lor să fie expuși numai semnificației religioase a sărbătorii.

Conștient de caracterul distinctiv al copiilor din diferite medii religioase, mulți profesori consideră că au eliminat problema observând o sărbătoare minoritară care se încadrează în aceeași perioadă a anului. Dar există două motive pentru care această practică intensifică mai degrabă decât ameliorează problema. În primul rând, profesorii ar putea să nu aibă suficiente informații despre sărbătoare pentru a face astfel de observații semnificative (deși astfel de informații nu sunt greu de obținut). În acest caz, aceștia pot solicita ajutor copiilor minorităților. În al doilea rând, și mai important, e ecuația distorsionată a celor două sărbători religioase, doar pentru că se încadrează în aceeași lună. Chanukah nu are aceeași importanță pentru iudaism pe care Crăciunul trebuie să o aibă în creștinism.

Profesorii nu manifestă sensibilitate multiculturală atunci când tratează Chanukah ca cea mai importantă sărbătoare evreiască a anului, ignorând sărbătorile evreiești mai importante care nu cad în luna decembrie. Acești profesori susțin noțiunea falsă că Chanuka este "Crăciunul evreiesc".

Crăciunul este, de obicei, descris ca o sărbătoare care comemorează pacea pe pământ și bunăvoința față de alții, în plus față de celebrarea nașterii lui Isus. Crăciunul este, de asemenea, asociat cu caritate și compasiune.

Este deci ironic faptul că comercialismul și deformarea sărbătorii de Crăciun, împreună cu tratarea grosieră a copiilor necreștini, sunt comise în mod regulat. În mod evident, eliminarea practicilor actuale ar fi mai mult în conformitate cu "spiritul adevărat" al Crăciunului.

Bibliografie :

- Hollander, EK, Saypol, JR și Eisenberg, M. (1978). Sărbători religioase în școlile publice - Fără răspunsuri ușoare. *Educația copiilor*.
- Marion, M. (1981). *Orientarea copiilor mici* . Sf. Louis: CV Mosby.
- *** Curriculum pentru învățământul preșcolar, Didactica Publishing House, București, 2009.

**CRĂCIUNUL – SĂRBĂTOARE A BUCURIEI ȘI
FAMILIEI – PENTRU TOȚI EUROPENII**

Prof. Fănică Daniel
Școala Gimnazială Cândești
Loc. Cândești, jud. Buzău

Sărbătoarea Crăciunului înseamnă, pentru mai toți locuitorii Europei, timp petrecut cu familia, petreceri, cadouri, bucurie, însă există unele obiceiuri care variază în funcție de țară și de istoria fiecărui popor.

În România, Crăciunul este precedat de un post, care durează șase săptămâni (15 noiembrie - 24 decembrie) și în timpul căruia sunt interzise produse precum carnea, ouăle și laptele. 20 decembrie este ziua de **Ignat, în care, conform tradiției, oamenii taie porcul și pregătesc produsele specifice de Crăciun (cârnați, caltaboși etc.). În ziua de Crăciun, românii pun pe masă atât produse tradiționale - sarmale, cozonac -, cât și preparate "importate" din alte țări.**

În satele de pe Valea Mureșului, Crăciunul este încă legat de anumite credințe populare vechi, iar obiceiul de a oferi daruri își are originile într-o legendă pe care numai bătrânii o mai cunosc.

În satul Harpia, oamenii cred că, dacă prima persoană care intră în casă de Crăciun este un bărbat, acesta este un semn de bunăstare și sănătate pentru anul următor. Pentru a atrage binele asupra caselor lor, oamenii țin masa întinsă toată noaptea.

Colindatul este unul dintre obiceiurile de Crăciun care se păstrează cel mai bine în toate satele românești. Pe lângă mesajul mistic, multe obiceiuri practicate în această zi sunt legate de cultul fertilității și de atragerea binelui asupra gospodăriilor.

În unele sate se păstrează și un alt obicei: cel mai în vârstă membru al familiei trebuie să arunce în fața colindătorilor boabe de grâu și de porumb. Bătrânii spun că, dacă boabele peste care au trecut colindătorii

vor fi date găinilor, acestea vor fi spornice la ouat. Ei cred, de asemenea, că vor avea o recoltă foarte bună în anul următor dacă vor amesteca sămânța pe care o vor pune în brazdă cu boabele folosite în ajun la primirea colindătorilor.

Germanii numesc Crăciunul "Weihnachten", care înseamnă "noapte solemnă", sau "**Heiligenachten**" - "noapte sfântă". Este evocată, atunci, nu nașterea lui Hristos, ca în țările latine, ci slujba de la miezul nopții de Crăciun. Încă din prima duminică de Advent, târgurile de Crăciun invadează piețele orașelor, dându-se astfel startul sărbătorilor de sfârșit de an. Coroana de Advent, confecționată în familie, cu ramuri verzi care celebrează natura, este așezată, în aceste zile, în case. Pe aceasta se găsesc fie patru lumânări, care vor fi aprinse succesiv în fiecare duminică de Advent, fie 24 de săculețe cu dulciuri și bunătăți care vor fi degustate zilnic în familie. De Crăciun, germanii sunt foarte preocupați de decorarea locuinței. Coroane de brad sunt agățate la ușa de la intrare, în timp ce la ferestre sunt puse lumânări electrice.

Până în ziua de Crăciun, germanii vizitează, în familie, nenumăratele scene biblice ale Nașterii lui Iisus, în miniatură sau în mărime naturală, figurative sau animate, construite peste tot. În aer liber, oamenii se încălzesc cu vin fierț condimentat, ușor îndulcit.

În Germania, sărbătoarea Crăciunului durează două zile. 26 decembrie este zi liberă, întrucât e cea de-a doua zi de Crăciun, dedicată vizitelor în familie sau la prieteni. Cadourile sunt oferite în după-amiaza zilei de 25 sau în seara zilei de 24 decembrie, dar nu "de Moș Crăciun", ci "de Christ-Kind" (copilul Iisus).

În Belgia, sărbătorile încep pe 6 decembrie, odată cu apariția lui Moș Nicolae și se sfârșesc în noaptea de Anul Nou. Copiii trebuie să stea cumiști, pentru că, la fel ca în multe alte țări, după cadourile lui Moș Nicolae sunt așteptate cele ale lui Moș Crăciun. Ajunul Crăciunului este o sărbătoare de familie, dar care presupune și timp petrecut în public. Unii merg la slujba de la miezul nopții, alții ies în stradă, așa cum se face

în piața din centrul orașului Bruxelles unde, indiferent de vreme, mii de persoane asistă, în familie, la aprinderea lumânărilor la ora 12 noaptea fix.

În Bulgaria, Crăciunul ("Koleda") începe la 12 noaptea, când fetele tinere pregătesc o pâine specială ("Krava") pentru al lor "Koledar" (colindător) favorit. "Koledarii" sunt tineri necăsătoriți sau căsătoriți recent, care, costumați cu haine tradiționale, țin în mâini un "Koledarka", un baston mare din lemn de stejar sculptat. Ei fac înconjurul satului și se opresc în fiecare casă pentru a face urări și pentru a primi cadouri special preparate pentru ei. Sărbătoarea Crăciunului durează până în zorii zilei. **Scandinavii numesc Crăciunul "Jul"**, adaptând numele sărbătorii păgâne a solstițiului de iarnă "roata". Este vorba de roata anului care se învâрте încă puțin către primăvară. Această sărbătoare reprezenta debutul unei perioade de 12 nopți, din 24 decembrie până pe 8 ianuarie, și simboliza noaptea hibernală, cele mai lungi nopți ale anului, în timpul cărora se pregătește reînnoirea luminii și a vegetației (bradul verde).

Crăciunul în Danemarca este o perioadă de sărbătoare care se împărtășește cu familia și prietenii. Festivitățile de Advent încep cu patru săptămâni înainte de Crăciun. Coroana de ramuri verzi este făcută în familie sau cu prietenii și fiecare dintre duminici este un prilej de a lua parte la mese festive, în compania celor dragi.

La începutul lunii decembrie, toate casele și apartamentele sunt luminate în roșu, fie cu ajutorul unei lumânări, fie cu cel al unor felinare confecționate din diverse materiale. Fie că sunt brazi, fie că sunt altfel de copaci, arborii din fața caselor sunt și ei luminați, iar balcoanele apartamentelor, decorate.

În Spania, sărbătorile de Crăciun încep la jumătatea lunii decembrie și se termină pe 6 ianuarie, de "Ziua regilor". Chiar dacă Moș Crăciun e din ce în ce mai popular, tradiția spune că darurile sunt aduse copiilor de Regii Magi, în zorii zilei de 6 ianuarie, zi liberă la spanioli.

Cu câteva zile înainte de Crăciun, spaniolii construiesc scene ale Nașterii lui Iisus și împodobesc bradul de Crăciun.

În Estonia, Crăciunul începe cu săptămânile de Advent, când estonienii cumpără calendare și încep împodobirea caselor. În fiecare an, pe 24 decembrie, președintele țării declară "răgazul" de Crăciun, un obicei vechi de 350 de ani. Pe vremuri, la țară, sătenii urmăreau atent stelele și citeau viitorul în gheață. Ei credeau că, în această noapte, spiritele bune și cele rele se plimbă, motiv pentru care trebuia pusă mâncare pe masă și lăsat focul în vatră până dimineața.

Pentru **finlandezi**, Crăciunul este poate cea mai importantă perioadă de festivități. În fiecare an, Moș Crăciun își face intrarea la Helsinki. Luna decembrie este punctată de date importante, în special pe 6 decembrie, ziua independenței Finlandei, și pe 13, sărbătorirea Sfintei Lucia (Sankta Luci). Această sărbătoare vine dintr-o tradiție populară suedeză, introdusă în Finlanda în 1950. Este vorba de alegerea, dintre fetele tinere, a celei care va fi "Lucia națională". Îmbrăcată cu o rochie lungă, albă și purtând o coroană cu beculețe aprinse pe cap, Lucia apare pentru prima dată pe 13 decembrie. Până la sfârșitul lunii decembrie, ea vizitează spitalele, școlile și asistă la diverse sărbători, purtând un mesaj de lumină, speranță și caritate.

În ajunul Crăciunului, la ora prânzului, secretarul general al primăriei orașului Turku, situat în sud-vestul Finlandei, proclamă public **începutul Păcii de Crăciun**, declarația fiind transmisă în toată țara, la radio și televiziune. De Crăciun, oamenii își petrec timpul în familie, pentru ca pe 26, de Sfântul Ștefan, finlandezii să meargă în vizită la colegi și prieteni. Calendarul de Advent este, de asemenea, popular în **Franța**, unde, cu câteva zile înainte de Crăciun, începe procesul de decorare a străzilor, imobilelor, magazinelor mari și mici. Ajunul Crăciunului reprezintă o ocazie ideală pentru francezi de a se reuni în familie, în jurul unei mese încărcate cu tot felul de produse tradiționale, de la somon fume la fois gras, "la Buche de Noel" (o prăjitură de Crăciun, în formă de buturugă)

și, firește, un pahar de vin alături de multe sortimente de brânzeturi. Potrivit tradiției, Moș Crăciun (Père Noël) vine să aducă darurile în noaptea de Ajun, pe care copiii le descoperă de dimineța la poalele bradului împodobit.

Credincioșii merg la biserică pentru a asista la slujba de la miezul nopții. Ziua de 25 decembrie este liberă, însă, spre deosebire de alți europeni, francezii lucrează pe 26 decembrie.

În **Grecia**, nașterea lui Iisus este celebrată pe 25 decembrie, însă Crăciunul este mai puțin important decât Paștele. În Ajun, o masă frugală încheie o perioadă de post de 40 de zile. Oamenii se culcă devreme pentru a asista la slujba care începe la ora 4 dimineța. Pe 25 decembrie, la întoarcerea de la biserică, toată familia împarte miere, fructe uscate și Christopsomo ("pâinea lui Hristos"), un fel de plăcintă cu nuci pe care stăpâna casei a preparat-o în ajun și în care a avut grijă să-și lase amprenta degetelor, simbol al urmei degetelor lui Hristos, dovada că s-a născut.

Cadourile nu se împart de Crăciun, ci pe 1 ianuarie, în momentul în care **grecii sărbătoresc Sfântul Vasile**. Acest sfânt este, de altfel, cel ce aduce darurile. În Ajunul Crăciunului, de Anul Nou și de Bobotează, copiii greci merg din casa în casă și cântă despre nașterea lui Iisus, despre venirea unui nou an și de botezul lui Iisus, în schimbul a câtorva monede. Sărbătoarea de Crăciun ("Nollaig" - "zi de naștere") este una profund marcată de elementul religios în **Irlanda**. Irlandezii aprind lumânări la ferestre. La origine, era vorba de un semn de bun venit adresat Mariei și lui Iosif. De aceea, tradiția cere ca fiecare lumânare să fie aprinsă de persoana cea mai tânără din casă și să nu fie stinsă decât de cineva pe nume Mary. Vreme îndelungată a existat obiceiul de a nu strânge masa după cina cu fructe uscate și pâine cu lapte, în semn de bun venit pentru vizitatori. Copiii își primesc cadourile pe 25 decembrie, iar sărbătorile țin 11 zile. Apoi, pe 6 ianuarie, toate decorațiunile sunt scoase, existând

crediința potrivit căreia acestea aduc ghinion dacă sunt ținute în casă peste această dată.

Sărbătoarea Crăciunului ține trei zile în Italia (24, 25, 26), din această țară venind și "il presepe" - scena Nașterii lui Iisus -, pe care familiile italiene o instalează cu 9 zile înainte de Crăciun. Bradul de Crăciun se face pe 8 decembrie, zi, de asemenea, liberă în Italia.

În această perioadă, italienii oferă celor apropiați, colegilor de muncă sau vecinilor dulciuri, prăjituri cu chipul principalilor protagoniști ai perioadei: Moș Crăciun (Babbo Natale) sau copilul Iisus. Această tradiție a cadourilor oferite vecinilor vine dintr-un obicei mai vechi, specific zonelor rurale, unde, în noaptea de Crăciun, toții copiii din sat plecau cu colindul. În schimbul urărilor de fericire, belșug și "la mulți ani", copiii primeau cadouri constând în produse alimentare, precum făină, ouă sau carne uscată.

În Italia, însă, tradițiile de Crăciun diferă de la o regiune la alta. În nordul țării, cadourile sunt aduse de Moș Crăciun (Babbo Natale) sau Micul Iisus (Gesù Bambino), pe 25 decembrie. În alte părți acestea sunt aduse de Sfânta Lucia, pe 13 decembrie. Conform legendei, Santa Lucia aducea de mâncare prietenilor săi creștini ascunși în catacombe. La Roma și în sudul Italiei, oamenii trebuie să aștepte, pentru cadouri, data de 19 ianuarie, dată sfântă, în care Befana, bătrâna vrăjitoare cu părul alb, va trece. Îmbrăcată în negru și cu pantofi ruși în picioare, ea se deplasează pe mătură și împarte dulciuri copiilor cuminți și cărbuni celor neascultători. Copii își lasă, în general, șosetele într-un colț al casei pentru a primi bomboane.

În **Polonia**, perioada Crăciunului ("Gwiazdka" sau "mica stea") este dedicată regenerării forțelor vitale ale lumii, adică ale oamenilor, animalelor și naturii, pentru a se îndeplini în cele mai bune condiții ciclul curgerii timpului. Tradițiile moderne asociază magie, binecuvântări de Anul Nou, decorarea casei și simboluri ale reconcilierii. Cântecurile de Crăciun sunt încă foarte prezente în această perioadă. În unele regiuni,

colindătorii, grupuri de copii sau de adolescenți, vor trece din casă în casă cu stele multicolore și cu scene ale Nașterii lui Iisus.

Obiceiul scenei biblice a Nașterii a intrat în Polonia odată cu franciscanii, în secolul al XIII-lea. Scena din Cracovia este remarcabilă, ea reprezintă sufletul și farmecul orașului, dar și speranța adusă de Crăciun. Pentru pregătirea mâncărilor de Crăciun, se strecoară câteva paie sub fața de masă pentru a aminti faptul că Iisus s-a născut într-o iesle. Înainte de a începe să mănânce, toți cei așezați la masă împart azima (oplatek), marcată cu scene ale nașterii Domnului, și își fac urări de bine. La început, cadourile se ofereau numai de Sfântul Nicolae, însă, astăzi, copiii primesc daruri și în seara zilei de 24, pe care steaua cea bună le etalează sub brad. În fine, slujba religioasă reprezintă un lucru aproape obligatoriu, bisericile poloneze, fiind, la această dată, pline de oameni.

În **Portugalia**, ziua de Ajun este liberă și mulți oameni asistă la slujba de la miezul nopții. În clipa în care se aud cele 12 bătăi de la miezul nopții, toții credincioșii se duc la biserica locală pentru a celebra Missa do Galo ("mesa cocoșului"). Conform credințelor, un cocoș ar fi cântat în dimineața de 25 decembrie, sărbătorind în felul său nașterea lui Iisus. În Portugalia, Ajunul Crăciunului se cheamă "Consoada" și cuprinde cina și deschiderea cadourilor, lucru făcut mai târziu, în noaptea de 24 spre 25. Potrivit tradiției, aceste cadouri nu sunt aduse de Moș Crăciun, ci de copilul Iisus.

În momentul deschiderii cadourilor, obiceiul cere să i se ofere fiecărei persoane prezente câte o portocală. Pe vremuri, acest fruct hibernal era considerat ca un produs prețios și a fost pe punctul de a deveni unul din simbolurile Crăciunului.

Bradul a intrat destul de recent în Portugalia, dar a devenit foarte repede tradiție. Ca dovadă, Lisabona a găzduit cel mai înalt brad împodobit din Europa, de 62 de metri, anul acesta pomul fiind ridicat la Porto și măsurând 76 de metri.

Britanicii denumesc Crăciunul "Christmas", adică "slujba lui Hristos". Nu nașterea lui Iisus este celebrată, ci slujba de la miezul nopții, ca la germani. Toate casele sunt decorate pentru ocazie, la exterior și la interior. Celebrele "Christmas carols" sunt cântecele de Crăciun pe care copiii le intonează în stradă pentru câteva monede. Pe 24, înainte de a merge la culcare, copiii lasă, lângă șemineu, un mic platou cu mâncare pentru Moș Crăciun, astfel încât acesta să-și poată reface forțele în timpul lungii sale călătorii. Dimineața, aceștia își pot deschide cadourile strecurate în șosete, agățate lângă șemineu sau la picioarele patului. Masa de Crăciun este organizată, de obicei, la prânz și, doar după ce aceasta ia sfârșit, copii pot merge să deschidă și restul cadourilor, aflate sub brad.

CRĂCIUNUL ÎN TRANȘEELE PRIMULUI RĂZBOI MONDIAL

Ene Doina-Mihaela

Școala Gimnazială Morteni

Comuna Morteni

Județul Dâmbovița

Crăciunul, una dintre cele mai importante sărbători creștine, ca un simbol al familiei, a fost sărbătorit de-a lungul timpului nu numai pe timp de pace, dar și în vreme de război.

Un exemplu în acest sens a fost fraternizarea inamicilor combatanți cu ocazia Crăciunului anului 1914, ca o speranță de manifestare a ultimei fărâme de umanitate.

Deși pentru turci și japonezi evenimentul nașterii fiului lui Dumnezeu nu avea nicio însemnătate, creștinii din teatrele de luptă din Primul Război Mondial așteptau pe atunci o minune, un armistițiu temporar și de ce nu, chiar încetarea acestei cumplite conflagrații ce-i punea în situația de izolare față de familie și la aflarea sfârșitului vieții.

Armistițiul temporar luat neoficial de unii militari germani și britanici, a oferit prilejul unui răgaz între lupte de pe frontul din vest, o bucurie mult râvnită de cei care încă se mai considerau creștini. Englezii, apărătorii celui mai mare imperiu colonial antebelic, cu mari

resurse comerciale și navale, luptau pe teritoriul francez împotriva germanilor ce reprezentau o mare putere terestră industrială europeană. Unii soldați germani lucrau până la război ca prestatori de servicii în Anglia. Mulți englezi veneau des în vizită în Germania, unde aveau rude și prieteni.

Papa Benedict al XV-lea a îndemnat în acel an 1914, ca statele beligerante să oprească ostilitățile măcar de Crăciun, pentru a nu păta cu sânge nașterea Mântuitorului.

Premergător Crăciunului, în Anglia și Germania au avut loc colecte de cadouri pentru trupe, campanie susținută de presă. S-au strâns nu numai alimente, dar și diverse obiecte ca pipe și țigări.

Încălcând ordinele scrise, în unele locuri din tranșee s-au împodobit brăduți, s-au făcut schimburi de alimente, băuturi, țigări, alte obiecte între unii militari englezi și germani, ce se luptaseră până atunci pe front. Au fost cazuri când interpreți de marcă au cântat colinde și pentru cei de cealaltă parte a baricadei. S-au acceptat schimburi de prizonieri între ambele tabere, chiar și de trupuri ale celor uciși. S-au făcut poze, unele dintre ele ajungând și în presă. Mulți militari sperau într-un astfel de armistițiu și de Anul Nou.

Comandamentele armatelor au minimizat întâmplările petrecute de teamă ca populația civilă să nu se sesizeze în privința încălcării regulilor stricte din război. După realizarea unei anchete interne, cei mai mulți dintre militarii ce au nerespectat ordinele date și au fraternizat cu inamicii au fost retrogradați din funcție.

După mai bine de 100 de ani de la cele petrecute atunci, în 1914, mulți dintre noi își închipuie acum cu greu cum foștii inamici au reușit să pună deoparte armele și să se bucure, departe de familiile lor și în condiții vitrege de război de venirea în lume a lui Iisus Hristos. Trebuie să apreciem că, în zilele noastre, într-o Europă Unită, urmașii foștilor inamici din cele Două Războaie Mondiale se pot bucura de toate evenimentele creștine și de tradițiile diverse asociate acestora în liniște și pace.

BIBLIOGRAFIE:

Crăciunul 1914 în tranșee, Historia, 200

CRĂCIUNUL LA BETHLEEM

Grigoraș Alexandra

Clasa a VII-a

Prof. Murgu Eugenia Angela

Școala Gimnazială Ostra, comuna Ostra, județul Suceava

Crăciunul este o sărbătoare specială pentru toată lumea. Reprezintă un prilej de bucurie datorită semnificației și numeroaselor tradiții. La Bethleem, Crăciunul este cea mai importantă zi din an. Când se apropie sărbătorile Crăciunului, hagii din toate părțile lumii creștine pornesc spre Palestina ca să serbeze ziua sfântă a Nașterii Pruncului Iisus. În noaptea Crăciunului, credincioșii se adună la Biserica din Bethleem, zidită pe locul unde s-a născut Mântuitorul. Interiorul bisericii este strălucit. Pe jos, peste lespezile de marmură albă, stau așternute minunate covoare orientale. Biserica este împărțită în mai multe chilii sfinte numite peșteri. În fiecare ard continuu candelile de argint și aur, pline cu untdelemn sfințit.

Cea mai importantă este Peștera Nașterii Domnului. Ea are formă aproape dreptunghiulară, o lungime de 12 metri și o lățime de 3 metri. Este împodobită cu icoane și prapure sfinte, cu candelabre scumpe. Partea care simbolizează locul nașterii lui Iisus este ca un altar făcut în bolta zidului. O stea cu 14 colțuri marchează locul exact în care a fost așezat Pruncul Iisus Hristos. Potrivit unor istorici, steaua ar fi fost donată de Sf. Constantin Brâncoveanu sau de Ștefan Cantacuzino. Cincisprezece candelile stăjuiesc locul nașterii și ard în permanență.

Biserica are și alte despărțituri numite altare. Într-unul din acestea este Fântâna Stelei. Credincioșii care beau apă de acolo se vindecă de boli și dureri sufletești. Alt sanctuar poartă numele de Peștera Laptelui. Acolo se închină femeile care doresc să aibă lapte mult, iar copiii lor să fie sănătoși și voinici. În Peștera Păstorilor se duc cei care doresc să le dea Dumnezeu noroc la vite. O poveste minunată află cei care ajung la Fântâna Fecioarei Maria:

"Într-o zi, Maria trecea pe acolo și, fiindu-i sete, ceru de băut unui om care scotea apă din puț.

- Este în fundul puțului câtă vrei, răspunse moșicul. Bea cât poțești.

Maria se apropie de puț și – minune! – apa se ridică până la marginea ghizdurilor, astfel că ea putu lesne să bea apă, fără a fi neviotă să scoată cu găleata. De atunci, apa din Fântâna Fecioarei este până sus".

În noaptea Crăciunului, Patriarhul latin trebuie să fie la Bethleem. La miezul nopții, îmbrăcat în haine arhieresti, împreună cu episcopii și misionarii, coboară în peșteră unde este depus pe altar chipul de ceară care înfățișează pe Hristos. După o rugăciune, corul cântă Imnul Nașterii. Apoi, începând cu patriarhul, credincioșii sărută lespeda de marmură și se închină. Slujba durează trei ore. După aceea, credincioșii se împrăștie prin grote și sanctuare. Serbările Crăciunului la Bethleem țin trei zile la rând. Cine se duce acolo pentru a sărbători Crăciunul, rămâne copleșit pentru o viață întreagă.

Bibliografie: *Datini de Crăciun și Anul Nou*, Casa Editorială REGINA, Iași, 1996

MAGIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ

Filipic Iulia, Colegiul Tehnic C.D.Nenițescu Pitești, Argeș

Motto: A iubi cu iubirea **Lui** înseamnă a acoperi căderea fratelui tău, a suferi împreună cu el, a câștiga inima lui prin dragoste și îngăduință. Înseamnă a dăruia ceva din sufletul tău aproapelui.

(Părintele Constantin Sărbu)

Dăruind vei dobândi, sunt cuvintele părintelui Nicolae Steinhardt, care pentru noi au devenit un slogan, un act prin care dorim să ne arătăm dragostea, susținerea semenilor noștri față de acești copii nevinovați care trăiesc în sărăcie.

Un om care dăruiește din toată inima primește în schimb o bucurie de nedescris. A dăruia este în firea întregului univers. Iar a accepta darul este a doua natură a întregului univers. Dar, mai ales, nu trebuie să uităm că puterea de a dăruia vine de la Dumnezeu. Zgârcenia, însă, vine de la ego. Ceea ce ne împiedică să dăruim din suflet este egoul. Simțul eului, impurificat de dorințele infinite ale plăcerii și comodității, poate fi o povară imensă ce nu poate fi îndepărtată cu ușurință. E clar astfel că cine dorește să-și îmbunătățească puterea de a dăruia trebuie să îndepărteze egoul. Prin simplul act de a dăruia, egoul poate fi purificat și apoi depășit complet. Există însă și pericolul ca egoul să-și supună și să pervertească până și actul elementar și sfânt al dăruirii. Este vorba, aici, de toate darurile pe care le realizăm cu scopul de a câștiga faimă sau diferite alte

avantaje. "Dând ceea ce nu ai, dobândești ceea ce ai știut să dai din golul ființei tale. Darul suprafiresc se reflectă asupra-ți, se întoarce la tine ca un bumerang, ca o rază de lumină proiectată de oglindă", scria Nicolae Steinhardt în "Dăruind vei dobândi", explicând că și cel care nu are poate dăru.

"Cu un bănuț dăruit poți cumpăra cerul. Nu fiindcă cerul ar fi atât de ieftin, ci fiindcă Dumnezeu este atât de plin de iubire. Dacă n-ai nici măcar acel bănuț, atunci dă un pahar cu apă rece!" (Sfântul Ioan Gură de Aur).

"Fiecare copac este egoist: duce apa către rădăcinile sale, seva în ramuri, în frunze, fructe și flori. Iar atunci când înflorește, trimite mireasma sa către toți: cunoscuți, necunoscuți, apropiați sau străini. Când se încarcă de fructe, le dăruiește, le oferă celorlalți. Asemeni copacilor, și oamenii ar trebui să fie egoiști prin a începe să se iubească pe ei înșiși ca, mai apoi, dragostea să se reverse și să-i atingă și pe ceilalți. Aflându-ne în starea de împlinire, începem să o împărtășim asemeni unui nor de ploaie care trebuie să se reverse din preaplinul său. Dacă se potolește setea celui alt, dacă se potolește setea pământului, asta este mai puțin important. Dacă omul ar iradia de bucurie, ar fi plin de lumină, complet liniștit, atunci el ar putea să împărtășească toate acestea fără să i se ceară, pentru că a dăru este o bucurie imensă a sufletului. Când dăruiești, îți oferi o bucurie mai mare decât aceea pe care o ai atunci când primești". (Octavian Paler, "Deșertul pentru totdeauna")

Iubirea de semenii este binevoitoare, înțelegătoare și cel mai natural sentiment. Cum aceasta este atât de importantă, să ne dăm silința să o întărim în suflet și să o sporim în viața noastră. Ajutorarea celui în nevoie nu ține cont de luna cadourilor și alte ocazii, pentru că la rândul nostru, noi suntem iubiți și ajutați zi de zi de Dumnezeu.

Iată un exemplu: De sărbători, la o parohie, a fost organizată o colectă de alimente, bani și îmbrăcăminte, prin intermediul căreia au fost alcătuite mai multe pachete cuprinzătoare în conținut.

Noutatea adusă în proiectul de întrajutorare comunitară a constat în aceea că, pe lângă beneficiarii pachetelor cu alimente și îmbrăcăminte - persoane vârstnice, singure și cu o stare materială precară, au mai fost realizate și pachete cu rechizite școlare, îmbrăcăminte și fructe, oferite în dar unor familii numeroase și unor copii implicați în viața și activitățile parohiei. Un lucru demn de remarcat este și acela că aproape fiecare copil a ținut să contribuie cu ceva la alcătuirea pachetelor, aducând de la fructe și legume, îmbrăcăminte pentru vârstnici și pentru

copii, până la borcane de compot și jucării.

În cântec de colindă și parfum de copilărie, participanții au colindat vreme de trei ore pe la casele și pe sub ferestrele bunicilor fără de nepoți ori cu nepoții sau copiii plecați departe, aducând, ca altădată Sfântul Nicolae, un zâmbet de bucurie, o rază de speranță și un dar bineprimit. Nu de puține ori cei aflați pentru prima dată în postura de „a primi colinda“, chiar dacă pe-nserat - așa cum șade bine cetui de colindători, au lăsat să le scape câte o lacrimă, o amintire a vremurilor demult apuse, a copilăriei, oferindu-ne tuturor un model sau o icoană de omenie și simplitate, tradiție și credință statornică. Cu toții am avut ocazia de a remarca pe alocuri felicitările realizate de copii și oferite bunicilor în anii trecuți, așezate în rând cu icoana Maicii Domnului sau a Sfântului Nicolae, semn că darul oferit devine, prin jertfă și credință, binecuvântare. Așa cum era firesc, activitatea s-a încheiat la biserică, acolo unde participanții au avut bucuria de a gusta împreună din agapa pregătită special pentru ei, dar al Sfântului Nicolae pentru toată osteneala

depusă. Încredințați că activitatea se încrie în normalitatea vieții unui bun creștin ortodox, nădăjduim că bucuria adusă de noi va străbate munți de greutate, pustiuri de singurătate și izolare, oceane de indiferență și marginalizare, astfel încât cei care nu mai cred sau au obosit așteptându-l pe Moș (Sfântul) Nicolae să simtă prezența și ajutorul său, iar cei care cred în el să poată deveni, pentru o zi, un Sfânt Nicolae pentru cei aflați în nevoi, singurătate și greutate. Fie ca Dumnezeu să rodească jertfa depusă de fiecare și să ne binecuvânteze pe toți, așa încât să avem parte de sărbători cu pace, bucurie și sănătate.

Se spune că dacă nu ai purtat o haină doi ani la rând înseamnă că nu ai nevoie de ea. Poate că altcineva are! Așa că putem face ordine în garderobă și ne gândim să dăruim. (Cu atât mai mult hainele copiilor, care deși sunt în stare foarte bună, le rămân mici.) Excelentă inițiativă! Atunci când vreți să faceți astfel de daruri, țineți însă cont de câteva lucruri:

1. Pregătiți hainele ca pentru cineva drag din familie: spălați, călcați, împachetați frumos. Cei cărora dăruim sunt frații noștri, copii ai aceluiași Dumnezeu. Încercați să îi priviți ca atare, nu ca pe niște „copii sărmani“, „săraci“, „familii amărâte“. Aceste cuvinte nu arată iubirea pe care Dumnezeu o cere de la noi. Ele ne plasează pe o treaptă de superioritate, disprețuitoare la adresa aproapelui care are nevoie de fapt de iubirea și de atenția noastră.

2. Nu dăruți lucruri rupte (nu mai vorbim de murdare!), pe principiul „E încă bun, dacă îl coase!“. Acesta nu e dar, e descotorosire de ceva stricat. În plus, îi mai și amăgești conștiința că

ai făcut o faptă bună. Faceți în așa fel încât orice dăruieți să poată fi folosit imediat – acesta e un cadou adevărat!

3. Nu lenjerie intimă folosită! Sub nici o formă! Chiar dacă o fierbeți la o mie de grade sau o dezinfecțați în cel mai performant laborator!

4. Sortați pe categorii: vârstă, fete/băieți, anotimp. Scrieți aceste informații pe cutiile în care le așezați cu grijă.

5. Cel mai frumos dar este cel în care pui suflet. Încercați să pregătiți un adevărat cadou. De exemplu o cutie frumos împachetată pentru un copil, în care să puneți haine de sezon și să adăugați și ceva nou: o cărticică, culori, o jucărie etc. Sau o cutie pentru familie, unde puteți adăuga un ceai, o cutie de bomboane sau niște vitamine. Scrieți pe cutie informațiile despre destinatarul potrivit. Dacă adăugați și un bilețel cu câteva cuvinte inimoase, veți aduce multă bucurie și veți da valoare gestului pe care îl faceți!

6. Nu apelați la altcineva pentru a împărți lucruri – fie un ONG, o parohiesau un preot – dacă nu ați urmat pașii de mai sus. Nu puneți pe alții în situația de a vă arunca hainele murdare sau rupte! Dacă este posibil, cereți detalii despre familiile care ar avea anumite nevoi și duceți personal darurile, pregătite frumos. Astfel veți stabili o legătură personală cu ei. În plus, veți scuti organizația/preotul de suspiciunile și nemulțumirile celor care nu înțeleg de ce nu au primit și ei.

7. Un cadou, nu o pomană. Copiii și oamenii în general au mare nevoie să se simtă valorizați, să simtă că sunt importanți, că ei contează. Că sunt iubiți de Dumnezeu, de/prin oameni. Așa vor privi altfel viitorul și șansele lor în viață. Vor avea curaj să spere, să lupte, să muncească și să izbândească. Să fie la rândul lor buni și iubitori. Iubirea și atenția sunt o adevărată hrană prețioasă pe care o putem acorda celor din jurul nostru.

Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi... (Ioan 13, 34)

Cea mai frumoasă poveste adevărată de Crăciun

Azi, într-un magazin de pâine.

În fața mea, o bătrânică îmbrăcată tare ponosit scoate cu mâini tremurânde, cu degete înghețate, un portmoneu învechit, în care se zăresc câteva bancnote de 10 lei - puține! și câteva de 1 leu - ceva mai multe. Scoate dintr-un buzunăraș ascuns câteva monede. Le numără cu grijă, de câteva ori, cu aceleași degete tremurânde, îmbătrânite de atâția ani de muncă, de jertfe, de chinuri, de suferință, de lacrimi, de boli. De prea puține bucurii. Cere două pâini. Dă să le plătească, însă

vânzătoarea îi spune că a trecut Moș Nicolae pe acolo, lăsând în dar pâini pentru toți bătrânii. Bătrânica face ochii mari, însă adaugă repede, îndreptându-și spatele și rostind răspicat: "Îți mulțumesc, mamă, dar am bani de o pâine!". Vorbește cu demnitatea unui Brâncoveanu. Vânzătoarea insistă, spunându-i că un tânăr a trecut și a lăsat bani pentru toți bătrânii ce vin să cumpere pâine, întru pomenirea bunicii lui. "Bodgaproste atunci, maică!". "Să fie primit!", zâmbește vânzătoarea.

Bătrânica își șterge pe furiș o lacrimă, își face o cruce și iese în frig, cu inima încălzită de "pâinea cea de toate zilele", primită în dar spre pomenirea celor ce s-au dus... dar nu au plecat. Chiar în timp ce îmi cumpăr pâinea, apare un tânăr grăbit, coborât parcă dintr-un film. Înalt, frumos, îmbrăcat impecabil, cu un zâmbet ce ar putea topi toată Antarctica, se apleacă peste tejghea, împrăștiind în jur un parfum discret și îi întinde vânzătoarei o bancnotă: "Pentru mâine. Vă pup, vă iubesc, Doamne ajută!". Vânzătoarea îl privește plecând în grabă, urcându-se în mașina lui cea luxoasă. Nu mă mai vede, nu mai aude, rămâne pierdută, topită, cu un zâmbet larg... Apoi se închină în grabă și spune șoptit, cu ochii în lacrimi: "Să-i dea Dumnezeu sănătate!". Magazinul cel mic de pâine s-a umplut deodată de lumină și de căldură. În ciuda iernii de afară.

Bibliografie:

[Nicolae Steinhardt -Dăruind vei dobândi,Editura Mănăstirii Rohia,2005](#)

<http://www.obiceiurilemaiestriei.ro/cele-mai-bune-povesti-motivationale-de-craciun/>

<http://ziarullumina.ro/bucuria-de-a-darui-18315.html>

DATINI ȘI OBICEIURI ÎN SATUL MEU

Vlădășcău Alina, Școala Gimnazială Pietroasele,

Buzău

Școala, alături de familie și de alți factori, are un rol important în cunoașterea, păstrarea și transmiterea tradițiilor și obiceiurilor populare românești, în educarea elevilor în spiritul valorilor naționale, în evidențierea acestora comparativ cu alte popoare.

În fiecare an Nașterea Domnului trăiește în amintirea creștină, actualizându-se și reînnoindu-se pe pământ, în peșterea lui Betleem, ca și în fiecare casă de închinător al lui Hristos.

Pentru elevii din școala noastră nu este sărbătoare mai frumoasă decât sărbătoarea de Crăciun. De aceea toți așteaptă cu nerăbdare serbarea de Crăciun, izvor de bucurii și satisfacții. Împodobirea bradului în fiecare sală de clasă constituie un prilej de bună dispoziție pentru fiecare dintre ei. Podoabele sunt lucrate de copii cu multă grijă și migală și fiecare dorește ca ornamentele sale să fie cât mai frumos aranjate. Li s-a explicat că bradul simbolizează viața lungă, veșnic tânără, iar podoabele lui, dorința omului pentru bunăstare și frumusețe. Au fost informați de asemenea, că textele din tradiționalele colinde „Plugușorul”, „Sorcova” transmit urări de bine în legătură cu unele străvechi îndeletniciri ale poporului nostru cum ar fi: aratul, semănatul și păstoritul.

Elevii din clasele mici au fost încurajați să exploreze și să manipuleze materiale după bunul plac pentru a obține lucrări cât mai originale. Astfel s-a reușit organizarea unor minie expoziții având ca temă „Iarna” sau „Așteptându-l pe Moș Crăciun” precum și confecționarea unor felicitări din materiale din natură: crenguțe, frunze, pietricele, scoarță de copac, semințe, materiale textile.

De un deosebit interes s-a bucurat programul artistic organizat cu elevii din clasele a V-a și a VI-a, program intitulat „ Deschide ușa, creștine !”. Acțiunea se petrece într-un decor feeric de iarnă, iar personajele, copii îmbrăcați în costume populare, având cu ei accesoriile necesare: stea, capră, buhai, bice, clopoței, sorcove se pregătesc să plece pe la casele oamenilor să ureze. Sosesc la casa unor gospodari, moș Ion și țața Maria, care-i așteaptă în prag cu casa gătită și coșul plin cu covrigi și mere, recompensându-i pentru strădania lor.

După ce îi colindă și sunt răsplătiți, copii se pregătesc să-l întâmpine pe Moș Crăciun, căruia îi spun poezii și conversează pe tema comportamentului lor de acasă și de la școală; acesta, la fel, îi recompensează cu daruri de la „sponsorul” nostru, primăria Pietroasele. Festivitatea se încheie cu un carnaval la care participă și spectatorii.

Anul acesta elevii claselor V-VIII pregătesc o echipă de urători care vor merge să-și facă auzite colindele, sorcova și plugușorul la primărie și la alte instituții din comună.

Paștele, sărbătoarea sărbătorilor care ne amintește de Învierea Mântuitorului, constituie un alt prilej de a cunoaște și păstra un meșteșug popular de un rar rafinament artistic : cel al înroșitului ouălor.

Considerate „ rămășițe de la primii locuitori ai pământului”, ouăle roșii sau încondeiate sunt mărturii ale unei arte care cere timp, răbdare, pricepere și imaginație.

La orele de dirigenție copii au aflat că folclorul conservă mai multe legende care explică cum și de ce se înroșesc ouăle de Paști și de ce ele au devenit simbolul Sărbătorii Învierii Domnului: oul colorat și împodobit este simbolul Mântuitorului, care părăsește mormântul și se întoarce la viață, precum puiul de găină ieșit din găoace.

La lecțiile de educație plastică elevii au învățat că motivele folosite în „ scrierea” ouălor se pot împărți în: motive vegetale, motive din uzul gospodăresc, și motive din universul cosmic sau religios.

Cele învățate și-au găsit finalitate în realizarea în holul școlii unei expoziții cu lucrări ale proaspeților „învățaței”: ouă vopsite sau desenate, colaje, felicitări.

Luna lui Mărțișor a adus zvon de primăvară și pe meleagurile noastre. În perioada 1-8 martie

s-au desfășurat acțiuni sub genericul „Sărbătoarea Mărțișorului” precum:„, Legenda mărțișorului”, sceneta „Dansul Ghiocilor”, „Felicitare pentru mama” la clasele II-IV sau concursul de creație literară „Gânduri pentru mama”, concursul de creație plastică „Culorile primăverii” , sceneta „Sosirea primăverii” la clasele V-VIII.

Școlarii clasei I au confecționat mărțișoare pentru mămică, având la dispoziție materiale variate: hârtie colorată, mărgeluțe, fire de lână, flori presate, paste făinoase etc. Întreaga acțiune s-a desfășurat într-o atmosferă emoționantă, participarea afectivă fiind susținută de implicarea artistică a micilor „discipoli”.

Noi, dascălii, avem datoria sfântă să promovăm tradițiile și obiceiurile populare românești și să le lăsăm urmașilor noștri cu aceeași bucurie în suflet cu care părinții și bunicii ni le-au încredințat.

SĂRBĂTORILE DE IARNĂ-PACE, LINIȘTE, BUCURIE

Prof. Emara Ionela

Prof. Zaman Margareta

Școala Gimnazială "Gheorghe Hariton", Săhăteni, jud. Buzău

„Pe cel ce se bucură în Domnul,

nici un necaz nu-l va scoate din bucuria lui.”

Ioan Gură de Aur

Bucuria este o trăire care generează o stare de bine, ne încarcă cu energie, încât simțim nevoia să o exteriorizăm prin expresia feții, a gesturilor și a vorbelor. Sufletul omului este însetat de bucurie, de ea avem nevoie, după ea alergăm, dorim să ne umplem clipele vieții cu cât mai multă bucurie și să alungăm tristețea. Cere efort din partea noastră, dar dobândirea este deosebit de prețioasă. Și, slavă Domnului, avem destule mici sau mai mari bucurii în jurul nostru, cărora trebuie să le dăm atenție, să le luăm în brațe. Este adevărat că nu oricine poate face acest lucru și nici toate momentele vieții nu sunt prielnice aducerii bucuriilor în sufletele noastre, dar să luăm aminte la cuvintele spuse de Domnul nostru Iisus Hristos, ucenicilor săi: *„Acestea vi le spun ca bucuria Mea să fie întru voi și ca bucuria voastră să fie deplină”* (Ioan 15, 11). Credința în Dumnezeu nostru care este „Iubire” trebuie să fie aducătoare de bucurie, ea fiind calitatea unui bun creștin. Așa dar, să uităm în aceste zile ale sărbătorilor Crăciunului de tristețe, de sărăcie, să ne îmbogățim cu credința în Dumnezeu, să respectăm tradițiile frumoase ale neamului nostru, să fim bucuroși! Iată de ce Sfântul Ioan Gură de Aur a vrut să ne deschidă calea către bucurie, asigurându-ne că bucuria este mai mare decât toate împotrivirile care i-ar sta înaintea.

Sufletul omenesc este însetat după bucuriile vieții pământene, dar și după cele veșnice. Despre o astfel de bucurie le-a vorbit Iisus ucenicilor Săi, când a prevestit Patimile Sale: *„Deși voi acum sunteți triști, dar iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi”* (Ioan 16, 22). Toți năzuim spre bucurii, ne spune cartea Sfântă, și pentru

aceasta trebuie să găsim calea bucuriei și să ținem cont de acel „*șir al Fericirilor*” de care a vorbit Iisus Hristos.

Sărbătorile de iarnă sunt pentru noi toți, indiferent de vârstă, momente de renaștere, bucuria de a fi creștini. Noaptea Crăciunului aduce cu ea freamătul emoțiilor și fiecare dintre noi încearcă senzații după puterea afectelor sufletului. Ne fascinează albul zăpezii, mirosul bunătăților din cuptor, vinul – „*Domnul ne dă vinul care veselește inima omului... și pâinea care întărește inima omului*” (Psalmul 103, 16-17), luminițele colorate ale bradului împodobit după tradiție dar și după imaginația fiecăruia, și darurile aduse de *Moș Crăciun*. Iar când vom aprinde luminițele, să ne gândim la lumina pe care ne-a adus-o Mântuitorul prin nașterea Sa.

Crăciunul este marea sărbătoare a creștinătății. Este sărbătoarea Nașterii Domnului, un timp al bucuriei, al păcii și al liniștii sufletești; o perioadă în care primim și dăruim multă iubire și căldură sufletească. Acest lucru se remarcă și în entuziasmul cu care se fac pregătirile pentru această sărbătoare: cumpărături, ornarea caselor, instituțiilor, magazinelor, pomilor de pe străzi etc.

Ne reamintim cu drag trecutul istoric și religios, momentul Nașterii lui Iisus în vremea Imperiului Roman condus de împăratul Cezar Augustus, a Israelului guvernat de regele Irod, de Nazaretul în care au trăit Iosif și tânăra virgină Maria, cea vizitată de un Înger care i-a spus că va da naștere unui Fiul al lui Dumnezeu, cu numele *Iisus*. Iar când împăratul a trimis înștiințare ca toți oamenii să se reîntoarcă în orașul natal pentru a fi înregistrați, Maria care era însărcinată și trebuia să nască, a părăsit localitatea Nazaret împreună cu Iosif, îndreptându-se spre Betleem. Odată ajunși în Betleem, au înnoptat într-una din cavernele săpate în dealurile din apropiere, în care ciobanii poposeau cu vacile și oile; găsind o iesle, Iosif a întins pat din fân proaspăt, cuib pentru Domnul care avea să vadă lumina zilei. Noaptea următoare Maria a născut un fiu pe care l-a numit Iisus, așa cum îi spusese Îngerul. O stea mare a apărut deasupra Betleem-ului, vizibilă de la depărtare; ciobanii au văzut cum cerul s-a umplut de îngeri lăudând pe Dumnezeu și zicând: „*Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.*” Ciobanii s-au îndreptat spre Betleem și l-au găsit pe pruncul Iisus căruia I s-au închinat, iar regii (craii) care trăiau undeva la răsărit de Ierusalim, când au văzut steaua strălucitoare deasupra Betleem-ului, au plecat călăuziți de stea, au ajuns în Betleem, l-au aflat pe Iisus în iesle, I s-au

închinat și I-au pus în față daruri: aur, tămâie și mir. După acea noapte s-au reîntors în propria țară să dea de veste Nașterea Mântuitorului...

Cuvântul „Crăciun” se pare că l-am moștenit din latinescul „*creationem*” – creație, naștere. Unii spun că e vorba de un cuvânt mult mai vechi, tracic, de dinaintea romanizării Daciei, iar alții spun că ar veni din limba slavă, preluat odată cu creștinismul de la slavi. Obiceiurile moștenite pentru sărbătorire diferă de la o zonă la alta a Țării, dar pretutindeni au la bază sentimentul religios.

În seara de Ajun, casele frumos decorate, cu nelipsitul Pom de Crăciun („*O, brad frumos cu cetina tot verde/ Tu ești copacul credincios/ Ce frunza nu și-o pierde...*”), cântat în atât de multe limbi de pe glob, își primesc colindătorii. Obiceiul împodobirii bradului de Crăciun își trage originile de la popoarele germanice. Tradiția s-a răspândit în restul Europei și apoi în toată lumea după Primul Război Mondial. Între podoabele bradului bomboanele de pom, globurile și ghirlandele au devenit clasice.

Colindatul este cea mai răspândită tradiție a românilor, alcătuit din texte ceremoniale (colinde), formule magice, dansuri și gesturi. Originea colindelor se pierde în timpurile îndepărtate ale istoriei poporului nostru. De-a lungul secolelor au devenit mai frumoase și au căpătat o mare varietate pe întreg teritoriul țării. Ele creează o atmosferă de sărbătoare și bună dispoziție. Colindătorii intră în fiecare casă sau se opresc în fața ușilor sau a porților, cântând, vestind Nașterea Mântuitorului. Gazdele îi răsplătesc cu fructe (mere, nuci), colaci, bomboane și chiar bani. Ajunul Crăciunului începe cu colindul: „*Bună dimineața la Moș Ajun/ Ne dați ori nu ne dați, ne dați ori nu ne dați...*” Copiii – câte trei, precum cei trei magi – merg din casă în casă purtând cu ei o stea și cântând colindul: „*Steaua sus răsare/ Ca o taină mare,/ Steaua strălucește/ Și lumii vestește./ Că astăzi Curata,/ Prea Nevinovata/ Fecioara Maria/ Naște pe Mesia./ Magii cum zăriră/ Steaua și porniră/ Mergând după rază/ Pe Hristos să-L vază./ Și dacă porniră/ Îndată-L găsiră/ La Dânsul intrară/ Și se închinară./ Cu daruri gătite/ Lui Hristos menite/ Luând fiecare/ Bucurie mare./ Care bucurie/ Și aici să fie/ De la tinerețe/ Pan' la bătrânețe.*” Melodiile noastre românești sunt de o rară frumusețe! Steaua vestește nașterea lui Iisus, îngerii și păstorii se bucură, iar cei trei regi înțelepți de la Răsărit (Magii) vin să-L mărturisească și să I se închine, aducându-I daruri: „*O, ce veste minunată/ în Betleem ni se*

arată./ Astăzi S-a născut/ Cel far' de-nceput/ cum au spus proorocii./ Că la Betleem Maria/ săvârșind călătoria/ într-un mic sălaș/ lâng-acel oraș/ a născut pe Mesia./ Pe Fiul în al Său nume/ Tatăl L-a trimis în lume/ să Se nască/ și să crească/ să ne mântuiască..."

Am trăit o perioadă în care unii au încercat să-și realizeze un adevăr propriu, departe de Credință, de Dumnezeu – Adevărul Absolut. Era în fond o problemă a lor, personală. Mai sunt și astăzi persoane care păstrează „erorile”, falsele lor adevăruri. Toate religiile lumii încearcă să ne facă să înțelegem existența Adevărului Absolut, a Inteligenței creative, a sensului vieții noastre. Religiile dovedesc că trebuie să existe mai mult decât simpla existență fizică pe care o cunoaștem. Religia este chiar o dovadă că omenirea este mai mult decât rezultatul evoluției unui animal, că există într-adevăr un Creator care a creat omul cu un scop și a pus în oameni cunoștința existenței Lui. Și dacă există un Creator, atunci El este etalonul adevărului absolut. El S-a revelat nu numai pe Sine oamenilor, ci ne-a revelat și Cuvântul Lui, Biblia. Singura cale prin care putem cunoaște Adevărul Absolut este relația personală cu Cel care a pretins că este „Adevărul”, Domnul Iisus Hristos. „*Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*” (Ioan 14:6). Dumnezeu este Cel care a creat cerul și pământul și S-a făcut cunoscut nouă, prin Fiul Său Iisus Hristos.

Suntem liberi să gândim asupra existenței unei conștiințe fundamentale, a inteligenței creative care este implicată în realitatea profundă a existenței noastre, cea mai profundă realitate fiind acest univers în care trăim. Religiile pot fi înțelese de toți oamenii și ele îi învață, frumos spunea cineva, cum să înoate atunci când se află în mijlocul unei ape și nu știi în ce direcție s-o ia, sau nu mai au putere să dea din mâini și din picioare. Creștinismul este religia care predică iubirea pentru semenii, mila, împăcarea, credința și speranța, iar Iisus a venit în lumea noastră să ne învețe cum să trăim, cum să ne mântuim. Iată de ce nu uităm această Sfântă Sărbătoare și ne bucurăm de venirea pe lume a Mântuitorului nostru.

Viața de astăzi, individuală și socială, cu problemele ei materiale copleșitoare, ne îndepărtează uneori de adevărata viață spirituală, aruncând între materie și spirit un vâl întunecos. Sărbătoarea Crăciunului fiind o sărbătoare a sufletelor noastre, oamenii dau la o parte acest vâl... Crăciunul este Sărbătoarea Bucuriei, când Cerurile se leagă de Pământ, când fiecare dintre noi redevine copil prin curățenia gândurilor și își deschide sufletul către Domnul, cu credință și iubire.

În aceste zile ne dorim să ningă (acolo unde este posibil!), cerul să cearnă puful alb și moale care să-mbrace pământul și tot ce este în jurul nostru, aerul să se purifice, sufletele să ne fie pline de dragoste bunătațe, răbdare și speranță.

Sănătate, rod bogat și împlinirea dorințelor în noul an așteptat!

Proiect de activitate extracurriculară

„Iată, vine Moș Crăciun!”

Prof. Jichici Corina, Liceul tehnologic „Petre Mitroi”, Biled, jud. Timiș

Motto:

„Sunt sigur că întotdeauna m-am gândit la Crăciun, când i-a venit vremea, ca la un timp bun, un timp plăcut, în care să fii blând, iertător, mărinimos, singurul timp pe care îl știu, în calendarul lung al anului, când bărbații și femeile par să-și deschidă la unison, din propria voință, inimile închise”.

Charles Dickens

Aprobat,

Director, prof. Olga Orza

Responsabili,

Prof. Diana Petrovoci

Prof. Corina Fenichiu

Prof. Jichici Corina

Bibl. Cosmina Costa

Obiective operaționale:

1. să memoreze poeziile

Dalbe flori a prins în ramuri,
A pictat steluțe-n geamuri.
Și podoabe și-a întins
Peste țara mea de vis.

Tulbure Mario Iarnă, iarnă ești frumoasă
Când nu ești prea friguroasă,
Când aduci multă zăpadă
Și nu scoți lupii pe stradă.

Micu Andrada Te rog eu mult să nu te superi,
În seara sfântă de Ajun.
Să nu mă uiți, că-atât mă bucur
Să vii la mine, Moș Crăciun!
Eu, zău că nu mai am răbdare!
Mă duc afară pe cărare
Să văd de vine Moș Crăciun.

Bec Eduard Moș Crăciun o să vină
Peste-o clipă, două, trei!
Sania-i de daruri plină
O trag renii sprintenei.

Radoi Robert Prin zăpadă zboară, zboară,
Cling, clang, cling,
O sănioară.
Și în ea stă un moșneag,
Moș Crăciun cel bun și drag.

Todea Alexandra Abia duce în spinare
O desagă mare, mare...
Colo, ... colo în poiană,
Cu troianul pân' la nas,
Moșu-o să-și deschidă blana
Și-o să facă-un scurt popas.

Legindi Christa Drumu-i lung și fără spor.

Uite-l, bate la portiță
Și întreabă-ncetișor:
N-adormiși, cumva, fetiță?

Timis-Tuns Cristina Sus de streășină anină

Scară-naltă de lumină
Prinsă-n țurțuri albi de gheață
Și, cu traista în toiag,
Legănat de-un fir de ață,
Se coboară pe hogeag...

Micu Andrada La răscruce troienită,

Brad cu cetina zbârlită,
Scuturând din crengi lumină,
Moșului i se înclină:

- Moș cu barba de mătasă,
- Bun venit la mine-n casă!

Tulbure Mario Moș Crăciun, bine-ai venit!

Că ți-e frig, de mult o știm.
Însă noi ne-am pregătit
Cât mai cald să te primim.

Bec Eduard Lângă brad am pus scăunel

Ca să stai.

Și-o măsuță am adus
Pentru daruri să o ai!

Micu Andrada Iar sub bradu-mpodobit

Cu steluțe argintii,
Asculta-vei, rând pe rând,
Cântece și poezii.

Todea Alexandra Îmi spune mama c-o să vii,

Iar tata-mi cere să fiu bun,
Să-nvăț, să fiu mereu cuminte,
Ca să mă lauzi, Moș Crăciun!

Legindi Christa Și eu aș fi și bun și harnic,
Dar... cât aș vrea să mă adun –
Mă risipesc în mii de jocuri
Și uit de tine, Moș Crăciun!
Este ziua când te-aștept.

SĂRBĂTORILE DE IARNĂ ÎN SUFLETUL COPIILOR
PROIECT DE ACTIVITATE INTERDISCIPLINAR

Prof. Podar Claudia
Școala Gimnazială Iernut
Loc. Iernut, Jud. Mureș

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială Iernut

CLASA: a II-A

UNITATEA TEMATICA: „Sărbătorile de iarnă în sufletul copiilor”

DISCIPLINE

- ❖ Comunicare în limba română
- ❖ Matematică și explorarea mediului
- ❖ Arte vizuale și abilități practice
- ❖ Muzică și mișcare
- ❖ Dezvoltare personală

STRUCTURA PROIECTULUI:

1. Competențe ale învățării integrate

CLR

1.1. Identificarea semnificației unui mesaj oral din texte accesibile variate

1.4. Manifestarea curiozității față de receptarea semnificației mesajelor orale, în contexte de comunicare cunoscute

2.2. Transmiterea unor informații printr-o suită de enunțuri înlănțuite logic

3.1 Citirea unor mesaje scrise, întâlnite în mediul cunoscut

MEM

- 1.1. Scrierea, citirea și formarea numerelor până la 1000
- 1.2. Compararea numerelor în centrul 0-1000
- 3.2. Manifestarea curiozității pentru observarea unor fenomene /procese / structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularități
- 3.3. Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relație cu mediul natural și social

AVAP

- 1.1. Sesizarea semnificației unui mesaj vizual simplu, exprimat prin desen/ pictură/ modelaj/ film/ desen animat, care reflectă un context familiar
- 2.2. Manifestarea liberă a ideilor și trăirilor personale, apelând la forme simple de exprimare specifice artelor
- 2.3. Realizarea de aplicații/compoziții/obiecte/ construcții simple, pe baza interesului direct

MM

- 2.1. Cântarea în colectiv a cântecelor, asociind mișcarea sugerată de text
- 3.1. Manifestarea liberă, adecvată, pe muzică, apelând la diverse forme de exprimare
- 3.4 Participarea la serbări

DP

- 1.1. Identificarea unor trăsături personale elementare
- 2.1 Recunoașterea emoțiilor de bază raportate la experiențele de viață trăite

2. Obiective operaționale

- exersarea capacităților de comunicare orală
- identificarea trăsăturilor anotimpului iarna: schimbările ce se petrec în natură, activitățile oamenilor, fenomene ale naturii
- identificarea unor activități specifice sărbătorilor de iarnă (cadouri în ghetuțe, împodobirea bradului, colindul, plugușorul, tăiatul porcului, steaua, sorcova)
- receptarea unor colinde și cântece de iarnă

3. Capacități instrumentale

- de comunicare (formulare de mesaje, analiza de mesaje și texte)
- de soluționare creativă a situațiilor problematice/dilematice
- manuale (conturare, desenare, decupare, șnuruire, decorare etc)
- formularea unor răspunsuri la întrebări despre conținutul unui mesaj/ text scurt audiat

- utilizarea diferitelor materiale (hârtie albă/ colorată, acuarele, plastilină, lipici, foarfece) pentru realizarea de ornamente, sorcove, ghirlande, ghetuțe
- reproducerea unor cântece, asociind mișcarea sugerată de versuri

4. Atitudini și valori

- manifestarea curiozității pentru observarea unor fenomene din mediul apropiat
- manifestarea interesului pentru exprimarea de idei în contexte cunoscute
- exprimarea sentimentelor de dragoste și admirație față de sărbătorile religioase
- respectarea tradițiilor sărbătorilor de iarnă
- exprimarea sentimentelor față de anotimpul iarna prin valorificarea frumuseților naturii în creații artistice

5. Planificarea timpului

Perioada de desfășurare a proiectului va fi de 6 săptămâni.

Resurse: materiale: texte în versuri/proză despre iarnă, Moș Nicolae, Moș Crăciun; planșe tematice, imagine „Zâna Iarnă”; culegeri de ghicitori, jetoane, jucării, fișe de lucru, filme descriptive și prezentări ppt. despre caracteristicile anotimpului iarna, sărbătorile de iarnă, CD cu colinde, aparate audio – video (casetofon, laptop, videoproiector), planșe și jetoane cu imagini specifice anotimpului iarna, foarfece, lipici, coli de polistiren, pensoane, acuarele, culori, vată, globuri, ghirlande, brad.

- ✓ **procedurale:** (activ-participative, inductiv-deductive, practic-aplicative) conversația, explicația, demonstrația, comparația, problematizarea, joc de rol, dramatizarea, învățarea prin descoperire, ciorchinele, spargerea gheții, brainstorming-ul

- ✓ **forme de organizare:** frontal, pe grupe, în perechi, individual

Schemă orientativă pentru activități

Proiectarea și dirijarea activităților de învățare

„În așteptarea lui Moș Nicolae” - săptămânile I și II

- *Iarna pe uliță, George Coșbuc –memorizare (fragment)*
- *Povestea lui Moș Nicolae - audierea textului video*
- *Sfântul Nicolae, ocrotitorul copiilor - text biografic video*
- *Joc de rol: „Ce aștepți de la Moș Nicolae?”*
- *Ghicitori despre iarnă*

- *Câte obiecte sunt în ghetuța lui Moș Nicolae?* - numerația 0-1000
- *Culorile iernii* – reprezentarea prin desen a unor caracteristici ale anotimpului iarna
- *Ghetuța* – decupare, șnuruire, decorare cu stelute, fulgi sau decorare cu puncte și linii
- *Moș Nicolae* - colaj
- *Nuielușa lui Moș Nicolae* - modelaj
- *Sfinte Nicolae* – audierea cântecului video
- *Cântecul ghetuțelor* - audierea și învățarea cântecului

„Uite vine Moș Crăciun” - săptămânile III și IV

- *Legenda lui Moș Crăciun* – lectura
- *Uite, vine Moș Crăciun, de Otilia Cazimir* – memorizare
- *Fetița cu chibriturile, de Hans Christians Andersen* – lectura
- *Povestea bradului, de Victor Eftimiu* – lectura
- *Nașterea Domnului* – prezentare ppt
- *Tradiții și obiceiuri ale sărbătorilor de iarnă: colindul, steaua, sorcova, semănatul, capra* - ppt
- *În seara sfântă de Crăciun* - recitare poezii pentru serbare
- *În țara lui Moș Crăciun* - sortarea imaginilor, numărare, ordonare, comparare; probleme
- *Bradul de Crăciun* – pictură, colaj, modelaj
- *Podoabe pentru Pomul de Crăciun* – exersarea tehnicilor simple: tăierea și lipirea hârtiei
- *Colorarea unor imagini de Crăciun*
- *Felicitări de Crăciun*
- *Moș Crăciun* – pictură, colaj, modelaj
- *Coronița de Crăciun* – confecționare din crenguțe de brad, conuri, globulețe
- *Colinde de Crăciun* – învățare, audiții
- *Serbarea de Crăciun* – activitate extrașcolară

„Jocurile copiilor, iarna” - săptămânile V și VI

- ❖ *Iarna, de Virgil Carianopol* – memorizare
- ❖ *Calendarul școlarului, de G. Coșbuc* - audierea textului (lunile dec., ian., febr.)

- ❖ *Omul de zăpadă* – memorizare
- ❖ *Bulgărele de zăpadă, de Edmondo de Amiciss* – lectura
- ❖ *La derdeluş* – întâmplări personale
- ❖ *Crăiasa Zăpezii, de Hans Ch. Andersen* – vizionare desene animate
- ❖ *Săculețul fermecat: Ştiaţi că...* - descoperim lucruri noi!
- ❖ *Ghicatori despre fenomenele anotimpului iarna*
- ❖ *Numără, compară, ordonează şi adună fulgii* - numeraţia 0-1000
- ❖ *Culorile iernii* – reprezentarea prin desen a unor caracteristici ale anotimpului toamna
- ❖ *Săniuţa* – modelaj, confecţionare din carton
- ❖ *Jocurile copiilor, iarna* – colaj: decupare după contur, lipire
- ❖ *Omul de zăpadă* – colaj, pictură
- ❖ *Omul de zăpadă* – activitate în aer liber
- ❖ *Săniuţa fuge* - învăţarea cântecului
- ❖ *Dansul fulgilor de nea* – învăţarea cântecului

Evaluarea proiectului

Aprecieri verbale

Expoziţie cu lucrările copiilor

Album de fotografii

Serbarea de Crăciun

BIBLIOGRAFIE:

- ✓ Curs formare: “Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competenţelor cheie la şcolarii din clasele I-IV” - program de formare continuă de tip “blended learning” pentru cadrele didactice din învăţământul primar;
- ✓ MECTS - „Programa pentru disciplinele: Comunicare în limba română, Matematică şi explorarea mediului, Educaţie pentru societate, Dezvoltare personală, Muzică şi mişcare, Arte vizuale şi abilităţi practice, aprobată prin ordinul ministrului nr.3656/29.03.2012”, Bucureşti.

“PENTRU O LUME FRUMOASĂ ŞI SĂNĂTOASĂ”

Autor,

Prof, TUDORIȚA MANU

LICEUL TEHNOLOGIC “GRIGORE MOISIL” Localitatea Brăila, Jud Brăila

Este cunoscut faptul că obiectivul general al școlii românești este în continuare cel cognitiv (școala informativă). Astfel, elevii ajung deținătorii (doar pentru scurtă vreme) a unor cunoștințe de ecologie (în cazul de față), chiar amănunțite structuri, definiții, clasificari, nomenclaturi, etc), dar care nu sunt puse la momentul potrivit în legătură cu fenomenele din lumea vie (comportamente, evenimente, conduită agrotehnică, etc).

Dorința de progres și de confort este un atribut al omului pentru care nu poate fi condamnat. Se pune atunci problema găsirii unei soluții de remediere a tuturor relelor pe care omul le-a provocat mediului și lui însuși, de restabilire a acordului dintre **OM și NATURĂ**.

Școala joacă un rol major în educația elevilor de aceea consider necesar ca formarea unei conștiințe ecologice și a unui comportament ecoprotectiv să înceapă încă de pe băncile școlii.

Consider că educația **ecologică** trebuie să urmărească informarea corectă a tinerilor privind problematica mediului înconjurător, dezvoltarea responsabilității personale și civice a elevilor, dezvoltarea unei gândiri critice, pozitive. În afară de școală, familie și comunitatea ca întreg trebuie implicată în acțiunile ecoprotective prin elaborarea unor proiecte (*gen Zilele mediului, Luna padurii, Ziua apei, Combaterea deșertificării, etc*) în care să fie implicați și elevii

Scopul Educației Ecologice este de a crea atitudini pozitive față de mediul înconjurător.

Antrenarea elevilor în activități ecologice duce la:

- Formarea unei conștiințe ecologice prin informarea corectă asupra problemelor ridicate de dezvoltarea societății umane.
- Formarea/ dezvoltarea unui comportament ecoprotectiv.
- Implicarea în acțiunile ecoprotective organizate de comunitate.
- Transferul de cunoștințe științifice (formarea culturii ecologice).
- Formarea și dezvoltarea la elevi a unor sisteme valorice, a unor adevăruri emoționale a unui mod de viață.
- Mobilizarea, stimularea și angajarea membrilor societății la acțiuni ecoprotective.

- Formarea ca viitori membrii responsabili ai comunității.
- Participarea cu idei în acțiunile întreprinse de factorii comunității. (administrația locală, organizațiile de protecția mediului).
- Atitudine pozitivă a elevilor față de mediu;
- Crearea și menținerea unui climat sănătos, curat și plăcut în școală;
- Dezvoltarea la elevi a spiritului de muncă în echipă pentru un scop nobil;
- Conștientizarea elevilor asupra problemelor locale de mediu;
- Colaborarea cu comunitatea locală și stabilirea unor parteneriate cu alte școli;
- Creșterea prestigiului școlii în localitate.

Elevii claselor: a-XI-a A & a-XII-a. A Tehnician ecolog; a-XI-a. B. Designer mobilier; a-XII-a. B. Tehnician prelucrarea lemnului au participat la campania de: colectare hârtie, ecologizare & plantare a pomilor în municipiul și județul BRĂILA.

Elevii clasei aXI-a.B - au colectat 180 kg hârtie

Elevii clasei a-XII-a B - au colectat 260

kg hârtie

Elevii clasei a-XI-a. A. – au plantat salcâmi

Elevii clasei a -XI - a. B – au plantat stejari la

mănăstirea

ornamentali pe B - dul Mihai Eminescu

Măxineni jud

Brăila

Elevii clasei a-XII-a A. Au participat la campania de ecologizare a padurii “Stejaru” din cadru Oolului

Silvic Lacu Sarat, Jud Braila.

Prin activitățile noastre am încercat să facem câte ceva pentru mediu, am reușit și vom
continua.

COLINDUL-OBICEI DE CRĂCIUN

Numele și prenumele cadrului didactic: **Alecu Anda-Ligia**

Școala: **Liceul Tehnologic „Constantin Brâncoveanu”**

Localitatea și județul: **Târgoviște, Dâmbovița**

Cât durează sărbătorile de iarnă, au devenit specifice unele obiceiuri atât pentru perioada Crăciunului, cât și pentru Anul Nou.

Un obicei specific Crăciunului este colindatul, adică obiceiul de a merge pe la fiecare casă pentru a ura. La aceste colinde participă copiii, flăcăi organizați în cete, bărbați până la o anumită vârstă și fete și băieți împreună. Ei se organizează cu mai mult timp înainte astfel: colindătorii se adunau, își legau judele (conducătorul), goagă (gazda grupului), ajutorul judeului (cel care strângea darurile sau banii). Apoi își pregăteau repertoriul, iar în final împărțeau darurile primite. De obicei repertoriul ales era conform tradiției și zonelor.

În unele sate din Bucovina, din Moldova, colindatul se desfășura astfel: grupul se aduna împreună cu instrumentistul (vioară, dobă sau acordeon), mergea din casă în casă, intrând în curte unde conducătorul cerea permisiunea de a cânta. Aceștia cântau la fereastră, apoi erau primiți în casă unde cântau din nou alte colinde. În casele în care se aflau fete de vârsta măritişului se dansau câteva dansuri specifice locului. Apoi aceștia era serviți cu bucate tradiționale și răsplățiți cu daruri sau cu bani. În final aceștia mulțumeau gazdei și plecau cântând sau chiuind.

Universul uman tradițional tratează colindul ca pe un impresionant spectacol de esență mitico-magică.

În primele decenii ale secolului al XX-lea, folcloriștii împărțeau colindele în două categorii: colinde religioase și colinde sociale (cu elemente de legende și balade).

Majoritatea specialiștilor clasifică colindele în colinde de copii și colinde propriu-zise sau de ceată.

Colindele de copii sunt mai scurte, hazlii și cuprind doar vestirea sărbătorii și urări de belșug. Uneori sunt amintite și darurile pe care le așteaptă de la gazde.

Rostirea colindelor era însoțită în trecut și de câteva gesturi: loveau cu un băț numit *colindă* pragul casei sau atingeau gazdele și animalele din grajd. Urarea astfel exprimată avea o mare influență asupra omului care credea că i se va întâmpla ceea ce i s-a urat. De aici, credința nemărginită în puterea cuvântului care atunci când era rostit avea puterea de a provoca apariția obiectului sau faptului ce exprima credința.

Urarea este o formă elementară a magiei cuvântului. Are un caracter social, deoarece dorința pe care o exprimă iese din cadrul individual, având ca obiect și alte persoane în afară de noi. Deosebirea dintre dorința propriu-zisă și urare este un element energetic alimentat de credința în realizare care dă uitării caracterul de vrajă.

La origine, urările, în special acelea care aveau loc în anumite perioade consacrate din viață sau din an cum erau cele de Anul Nou, nu pot fi concepute ca fiind independente, ele sunt legate de o practică exterioară cu care la un loc formează o vrajă.

Urările de ceată sau propriu-zise sunt individualizate, urătorii realizând pentru fiecare familie texte adecvate.

În funcție de zonă, colindatul se desfășoară diferit.

În Transilvania se colindă de Crăciun, în Muntenia și în Moldova de Crăciun și de Anul Nou sau numai de Anul Nou.

Colindatul începe seară, în Ajunul Crăciunului și se încheie în zorii zilei în unele localități continuându-se în ziua de Crăciun. Colindătorii se deplasează de la o casă la alta, făcând un zgomot specific pentru a atrage atenția cu privire la locul unde se află grupul de colindători.

Colindele evidențiază și îndeletniciri importante ale românilor din societatea patriarhală precum păstoritul, vânătoarea și pescuitul. O specie însemnată și foarte cultivată îndeosebi în regiunile montane o reprezintă colindele ciobănești. Petru Carman remarcă un aspect deosebit de interesant în acest tip de colinde, și anume că „atât la bulgari, cât și mai ales la români și ucrinieni avem același element miraculos, foarte preferat de popor: Dumnezeu și sfinții sunt

ciobani la oi.”¹Ținând seama de mentalitatea oamenilor din popor, de creștinismul popular, acest aspect „potențiază eficacitatea colindului,deoarece acolo unde Dumnezeu și sfinții iau parte la treburile gospodărești, nu poate fi decât noroc, spor și belșug.”²

Alături de colindele laice există și numeroase colinde religioase care aparțin unei etape relativ noi.

Creștinarea poporului român s-a realizat într-o perioadă lungă de timp, iar atunci când Biserica s-a impus ca instituție consolidată, puternică a încercat să elimine obiceiurile *păgâne*. Denunțarea caracterului profan al colindelor de către pastorul Andreas Matthesius probează faptul că din aceste creații populare lipseau elemente care să evoce nașterea lui Iisus. De aceea „autoritatea ecleziastică a suprapus atunci colindelor existente texte cu conținut religios”³. Deci, „colindele religioase sunt expresia literară a ofensivei bisericii împotriva fondului de colinde precreștin.”⁴

Pavel Ruxăndoiu cataloghează acest tip de colinde de inspirație biblică și apocrifică „într-o zonă de tranziție”, de interferență, „într-un context cultural evoluat, între două sisteme mitice relativ diferite.”⁵

Este bine de știut faptul că majoritatea colindelor creștine păstrează funcția de poezie de urare, iar altele au înlocuit-o cu funcția moralizatoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Caramen P., *Colindatul la români, slavi și alte popoare*, Editura Minerva, 1983.
2. Eretescu C., *Folclorul literar al românilor*, Editura Compania 2007.
3. Ruxăndoiu, P., *Folclorul literar în contextul culturii populare românești*, Editura „Grai și suflet-Cultura Națională, București, 2001.

¹ Petru Caraman, *Colindatul la români, slavi și alte popoare*, Editura Minerva, București, 1983, p.113

² *Ibidem*.

³ Constantin Eretescu, „*Folclorul literar al românilor*”,Editura Compania, 2007, p. 44.

⁴ *Ibidem*.

⁵ Pavel Ruxăndoiu, *Folclorul literar în contextul culturii populare românești*, Editura „Grai și suflet-Cultura Națională, București, 2001, p. 342.

PLUGUȘORUL LA ROMÂNI

Numele și prenumele cadrului didactic: **Mateescu Georgeta Carmen**

Școala: **Liceul Tehnologic „Constantin Brâncoveanu”**

Localitatea și județul: **Târgoviște, Dâmbovița**

Există obiceiuri de folclor care își demonstrează rezistența în timp, prin ele oamenii din zilele noastre redescoperindu-și dimensiunea lor mitică. Se păstrează obiceiurile de Crăciun și de Anul Nou, colindele, jocuri cu măști, Plugușorul, încărcate de spectacular și de valențe mitico-poetice.

Plugușorul are ca simbol plugul care reprezintă fertilitatea pământului, iar apariția sa a reprezentat o sursă mitologică.

De la cest cuvânt derivă în limba română termenul *plugușor* care, în cultura noastră tradițională reprezintă cel mai însemnat obicei agrar. Cunoscut și sub alte denumiri (plugul, buhaiul), plugușorul se practică astăzi în toate regiunile țării în seara de 31 decembrie prin urările adresate având un caracter de urare.

Specialiștii în folclor consideră că acest obicei este o moștenie de la poporul roman la bază aflându-se un străvechi obicei agrar. Unii cercetători străini afirmă faptul că plugușorul este, la origine, ceremonialul primei brazde practicat de către căpetenia obștei patriarhale.

Grupul urătorilor poate cuprinde de la 2 până la 20 de flăcăi sau bărbați căsătoriți de puțin timp. În zilele noastre, chiar la oraș, copiii urează cu plugușorul. Obiceiul nu se limitează numai la urări în versuri, ci și la prezentarea activităților agricole. Există situații în care urătorii sunt însoțiți de mascați. Cu mult timp în urmă, ceata împodobea cu panglici și cu crengi de brad un plug tras de doi sau de patru boi. În ultimii ani plugul a fost înlocuit cu unul în miniatură și chiar cu unul simbolic alcătuit dintr-un băț cu două crăci care sugerează coarnele plugului. Grupul are și un buhai (vas de lemn de formă cilindrică acoperit într-o parte cu piele de oaie bine întinsă legată cu un cerc, iar prin mijlocul pieii se introduce o șuviță de păr de cal) care produce un zgomot ce imită mugetul taurului, dar și bice, tălăngi și clopoței.

Dacă în cazul colindelor, acestea se cântă melodii specifice, plugușorul se recită, textul fiind rostit însoțit de gesturi simbolice semnificând belșugul și bunăstarea.

În zilele noastre a dispărut un gest ritualic, tragerea unei brazde la poarta aceluia căruia i se ura și aruncarea semințelor în acel loc. Există numeroase variante de plugușor în țara noastră, de la câteva zeci până la câteva sute de versuri. În ceea ce privește ritualul, conținutul lui descrie activități agricole începând cu alegerea terenului pentru cultură și finalizând cu coacerea colacului și oferirea acestuia urătorilor.

De multe ori prezentarea muncii agricultorului este presărată cu situații comice.

Pligușorul începe cu versuri care atenționează gazda de sosirea grupului de urători și solicită atenția:

„Aho, aho, copii și frați
Stați puțin și nu mânați
Lângă boi v-alăturați
Și cuvântu-mi ascultați”

Urmează expunerea propriu-zisă în care actantul este bădica Traian sau bădița Vasile, „gosodarul mitic al textului plugușor”.

Elementele reale se împletesc cu cele fabuloase:

„S-a sculat mai an
Bădica Traian
Si-a încălecat
Pe-un cal
Cu numele de Graur
Cu șaua de aur
Cu frâul de mătase
Cât vița de groase
Și-n scări s-a ridicat
Peste câmpuri s-a uitat
Ca s-aleagă loc curat
De arat și semănat
Și curând s-a apucat
Câmpul neted de arat
În lungiș și-n curmeziș
S-a apucat într-o joi

C-un plug cu doisprezece

Boi boureni

În coadă codălbei

În frunte țintăței.”

Și finalul are elemente particulare de umor întâlnite, de altfel și în teatrul popular sau în orațiile de nuntă.

În urarea adresată oamenilor râsul îndeplinește o funcție rituală. Aluziile satirice în perioada modernă la adresa gospodarului, ironiile privitoare la urători, pretențiile pentru răsplată, au înlocuit în texte funcția magică a râsului.

Unele elemente ale plugușorului au fost păstrate de-a lungul timpului, altele adaptate evoluției societății, noilor funcții sociale.

BIBLIOGRAFIE

1. Eretescu C., *Folclorul literar al românilor*, Editura Compania 2007.
2. Ruxăndoiu, P., *Folclorul literar în contextul culturii populare românești*, Editura „Grai și suflet-Cultura Națională, București, 2001.

MAGIA CRĂCIUNULUI ȘI A SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ

Numele și prenumele cadrului didactic: **Mirică Maria**

Școala: **Liceul Tehnologic „Constantin Brâncoveanu”**

Localitatea și județul: **Târgoviște, Dâmbovița**

E vremea colindelor, vremea bucuriei, când minunea nașterii Mântuitorului ISUS cuprinde sufletele și le încălzește. În această zi Sfântă de CRĂCIUN, să păstrăm gândurile bune și frumusețea sufletului ce strălucește în fiecare dintre noi.

Cred că cea mai frumoasă și mai iubită de cei mici și mari, săraci sau bogați este sărbătoarea Crăciunului. Veche de peste două milenii, răspîndită pe tot globul, cea mai

importantă sărbătoare a creștinilor este așteptată cu emoții și bucurie. Crăciunul este asociat cu puritatea zăpezii și este o sărbătoare emoționantă mai ales pentru copiii care așteaptă sosirea lui Moș Crăciun, pentru a le aduce daruri. Dar cel mai frumos dar care s-a dăruit vreodată este Domnul Isus, născut într-o iesle săracă, dar care a adus o bucurie și lumină pentru toată lumea.

În seara de Crăciun sunt emoționante colindele care vestesc nașterea lui Isus cel trimis de Dumnezeu să mîntuiască oamenii de păcate, ură și invidie. Copiii și tinerii sunt aceia care merg din casă în casă, înfruntă gerul, zăpada, cîntă cu veselie, chiar dacă au năsurile înghețate, lăudînd pe Cel care s-a născut umil pentru întreaga omenire. Despre nașterea Domnului Isus Hristos s-a vestit încă din vechiul Testament, la Isaia 7:14, unde se spune: **„Deaceea Domnul Însuși vă va da un semn: Iată, fecioara va rămîne însărcinată, va naște un fiu, și-i va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).”**

Atmosfera de Crăciun ne aduce bucurie și ne amintește cu precădere de anii copilăriei, de emoția așteptării împodobirii bradului, de clipa la care visăm să-l întîlnim pe Moș Crăciun. Dincolo de faptul că este una dintre cele mai importante sărbători creștine, Crăciunul e așteptat cu mare entuziasm de toată lumea, indiferent de vîrstă, uneori chiar și de religie. Sigur te gîndești cu drag la cadourile lui Moș Crăciun, la colinde, la mirosul de brad și la vîscul din pragul ușii. Și, cu siguranță, experiențele personale au încărcat astfel de clipe magice cu semnificații proprii. Dar mai mult decît atît, tradițiile legate de Crăciun aduc simboluri naturale vechi de sute de ani.

Bradul deține rolul principal în perioada Crăciunului. Împodobitul acestuia este cel mai îndrăgit obicei de sărbători, datorită simbolurilor care i se asociază: iubire (pentru că este împodobit de întreaga familie), bucurie și fericire (pentru că sub el sunt puse cadourile), magie (se spune că Moș Crăciun nu vine în casele unde nu e brad), viață, trăinicie și sănătate (pentru că este mereu verde, chiar și cînd afară e zăpadă). Practic, bradul a devenit centrul sărbătorilor de iarnă! Șosete tricotate, crenguțe de brad și de vîsc, globulețe, fundițe, ghirlande colorate, oameni de zăpadă, steluțe și fulgi, toate ne ajută să intrăm în atmosfera de sărbătoare.

Mulți brazi de Crăciun au o steluță în vîrf. Se spune că stelele ne conduc spre locuri speciale, iar pe vremuri multe dintre constelații, de exemplu, Ursa Mare și Ursa Mică erauenerate ca divinități. Evreii din vechime foloseau steaua în șase colțuri a lui David ca simbol religios, iar steaua de Crăciun în cinci colțuri ne amintește de steaua apărută deasupra

Betleemului la nașterea Pruncului. În multe culturi, stelele sunt semne ale norocului și ale realizării unor țeluri mărețe.

Agățarea coronițelor de ușa casei este un obicei originar din Europa, unde, de Crăciun, porțile se decorau cu ramuri veșnic verzi, pentru a invita în casă spiritele pădurii. Există crezul că aceste spirite ar aduce sănătate și noroc. Oamenii încă își mai împodobesc casele cu coronițe de brad și de laur, ca mod de a-și întâmpina prietenii și rudele. Forma circulară a coroniței simbolizează natura veșnică a dragostei.

Cine nu a auzit de simpaticii reni care trag sania Moșului? Ei sunt nouă la număr și au nume amuzante: Dasher, Dancer, Donner, Vixen, Comet, Cupid, Prancer, Blitzen și Rudolf. Povestea cunoscută a renului cu nasul roșu, Rudolf, cel care luminează drumul pentru sania plină cu daruri a lui Moș Crăciun, face ca aceste personaje să fie și mai simpatice. Și pentru că sunt animale specifice zonelor reci, renii se potrivesc de minune în decorurile de iarnă și de sărbători. În plus, ei poartă clopoței care aduc veselie, anunțând celor care le aud clinchetul că au sosit cadourile.

Obiceiul ciorapilor de Crăciun provine dintr-o legendă despre un nobil care și-a risipit necugetat averea, lăsându-și fetele fără zestre. Sfântul Nicolae a auzit despre această situație și a venit pe ascuns la locuința fetelor. El a aruncat trei pungi cu monede de aur prin hornul casei, care au căzut în ciorapii fetelor, atârnați la uscat lângă șemineu. În secolul al XVIII-lea, copiii din Olanda își lăsau saboții lângă vatră, sperând că Sinterclass (Moș Crăciun) le va aduce daruri. Mai târziu, pantofiorii de lemn s-au transformat în șosețele, iar Sinterclass a devenit, pentru englezi, Santa Claus. Astăzi, multă lume încă folosește ciorăpelul de Crăciun, în care pune mici daruri pentru copii și cei dragi.

Se crede că vâscul a fost utilizat dintotdeauna pentru a sărbători sosirea iernii. Această plantă veșnic verde era folosită pentru decorarea locuinței, se credea că posedă puteri tămăduitoare speciale, vindecând orice, de la infertilitatea femeilor până la otrăviri. Scandinavii vedeau vâscul ca pe o plantă a păcii și a armoniei, asociindu-l cu Frigga, zeița dragostei. Obiceiul sărutului sub vâsc provine din credința că acest gest sub un lăstar al plantei aduce armonie și înțelegere și face ca să crească iubirea în cuplu.

Aprinderea lumânărilor în perioada Crăciunului este o tradiție veche ce reprezintă nașterea lui Iisus și reînnoirea vieții, puritate, speranță, găsirea drumului bun în viață. Se crede că Martin Luther, reformatorul protestant, a fost primul care a aprins lumânările din bradul de

Crăciun. Venind acasă într-o seară de decembrie întunecată, în apropierea Crăciunului, acesta a fost uimit de frumusețea luminilor care străluceau printre ramurile unui brăduț din fața casei sale. Luther a împodobit apoi bradul de Crăciun din casa sa cu lumânări.

Colindele sunt o parte importantă a spiritului Crăciunului. Grupuri de copii, fete și băieți, merg din casă în casă să colinde, toată ziua de Ajun. Se spune că e bine să primești colindători, pentru că urarea lor aduce noroc, iar dacă nu primești colindul vei fi urmărit de ghinion. După ce colindătorii termină de cântat, gazda îi invită în casă și le oferă mere, nuci, dulciuri și colaci. Nucul simbolizează belșugul și longevitatea, iar merele semnifică bunăstare și bogăție.

Crăciunul mai este numit și sărbătoarea familiei, este sărbătoarea când toți se reunesc părinți, copiii nepoți își fac daruri, se bucură de momentele și atmosfera din jurul mesei, cu credința că prin cinstirea cum se cuvine a sărbătorii vom avea un an mai bun și mai bogat. La sate sunt păstrate mai bine tradițiile și obiceiurile specifice acestei sărbători. Repertoriul tradițional al obiceiurilor și tradițiilor românești cuprinde pe lângă colindele propriu-zise - cântece de stea, vicleimul, plugușorul, sorcova, vasilica, jocuri cu măști (țurca, cerbul, brezaia), teatrul popular, dansuri (căluții, călușerii) - și o seamă de datini, practici, superstiții, ziceri, sfaturi cu originea în credințe și mituri străvechi sau creștine. Pe 20 decembrie în calendarul ortodox se sărbătorește ziua Sfântului Ignat. În această zi datina rânduieste să fie tăiat porcul de Crăciun. Pentru că țăranii cred că un porc neînjunghiat în aceasta zi nu se mai îngrașă pentru că își visează cuțitul. Nerespectarea acestui obicei poate provoca, după unii, incidente neplăcute. În mod evident, și acest obicei pastrează elemente de ritual păgân (în Egiptul Antic și în Grecia Antică porcul era sacrificat în cinstea unor zeități. În Bucovina, în Ajunul Crăciunului se pun pe masă un colac și un pahar de apă, deoarece se crede că sufletele celor răposați vin în această noapte pe la casele lor, gustă din colac și-și udă gura cu apă. În Ajunul Crăciunului, cei ce cresc albine, nu dau nimic din casă, ca albinelor să le meargă bine, și să nu părăsească stupul pe vremea roitului. În Ajunul Crăciunului nu e bine să te bați, nici măcar în glumă, cu cineva, căci faci buboaipe peste an. Se crede că la miezul nopții, înspre Crăciun, apa se preface în vin, iar dobitoacele vorbesc.

La cele trei sărbători mari - Crăciun, Paște și Rusalii - să te speli cu apa în care au fost puși bani de argint și vei fi bănos. Nu e bine ca în Ajunul Crăciunului să fie pus pe masă mai întâi rachiul, pentru că nu el are întâietate în această seară, ci bucatele. Dacă visezi grâu verde în postul Crăciunului e semn bun că anul care vine are să fie mănos în toate. În Ajunul

Crăciunului se leagă pomii cu paie, pentru că acești pomi să lege rod bogat. Pomul Crăciunului îmbracă în sate din zona Codru aspecte diferite, deosebindu-se de bradul cu elemente ornamentale cumpărate din oraș. Cel mai răspândit era pomul cu cercuri din nuiele de salcie sau din sârmă, îmbrăcate în hârtie colorată, peste ele sunt trecute sfori din ață de fuior pe care sunt înșirate boabe de fasole albă. În alte sate se făcea pom împodobit cu paie de grâu tăiate scurt și înșirate pe sfoară, delimitate de floricele de porumb. Fasolea albă simboliza "curățirea sufletului". Unii locuitori preferau pomul de vâsc, pe care se aplicau panglici de hârtie colorată.

În seara de 23 spre 24 decembrie, până după miezul nopții și în unele locuri până la ziua, cete de copii merg din casă în casă cu colinda: Moș-Ajunul, Bună-dimineța, Colindișul sau Bună-dimineța la Moș-Ajun. În unele părți din Ardeal, copiii care merg cu colindatul se numesc pițărâi sau pizerei. După credința populară, ei sunt purtători de noroc și fericire. Prin unele părți, băieții, dar mai cu seamă cântăreții bisericești umbla cu icoana în ziua de Ajunul Crăciunului - o icoană pe care este zugrăvită nașterea lui Iisus Hristos în mijlocul staulului. Oamenii, când se dau la băut rachiu sau vin în sărbătorile Crăciunului, nu zic că beau, ci că se cinstesc.

În unele părți, când este aproape de a se revărsa zorile, colindători cu lăutari sau fără lăutari pleacă pe la casele gospodarilor înstăriți și le cânta la fereastră un cântec sau mai multe, aceste cântece numindu-se "zori", spunându-se că atunci "cânta zorile".

Sărbătorile de iarnă sunt un prilej de mare bucurie și totodată un motiv de a ne petrece cu cei dragi clipe minunate.

BIBLIOGRAFIE

1. Constantin Eretescu – „*Folclorul literar al românilor*”, editura Compania 2007.
2. Narcisa Alexandru Știucă- „*Sărbătoarea noastră de toate zilele – Sărbători în cinstea iernii*”, Editura Cartea de buzunar, 2005

ADEVĂRATA BUCURIE A CRĂCIUNULUI

**Prof. Perteza Cristina – Adriana, Liceul Tehnologic *CONSTANTIN BRÂNCOVEANU*,
Târgoviște, DÂMBOVIȚA**

Crăciunul este ziua Nașterii Mântuitorului, este o sărbătoare a bucuriei, o sărbătoare care ne umple sufletele de credință și lumină. Crăciunul îl sărbătorește de fapt pe Iisus Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre, Dumnezeuul adevărat care ne cheamă neîncetat la viață creștină. Atunci când Fecioara Maria L-a născut pe Hristos, s-a născut iubirea pe pământ. Hristos S-a născut pentru fiecare dintre noi, a venit în chipul cel mai smerit posibil pentru a ne descoperi sensul vieții noastre - mântuirea.

Sărbătoarea Crăciunului este una dintre cele mai mari sărbători creștine și mai populare ale ortodoxiei. Ea a fost prăznuită întotdeauna cu mare solemnitate. La început, data serbării Crăciunului era 6 ianuarie, apoi în cele din urmă noaptea din 24 spre 25 decembrie, dată care devine fixă în secolul al IV-lea prin pontificatul lui Iulius I. Introducerea definitivă la 25 decembrie a zilei de naștere a lui Iisus, în biserica catolică, a fost făcută de papa Liberiu în anul 354.

În biserica bizantină, ziua de 25 decembrie ca zi de naștere a lui Iisus a fost introdusă după 32 de ani, la 386, de către Sfântul Ioan Gură de Aur.

Cuvântul Crăciun s-ar părea că vine de la denumirea Coracica a unei sărbători dedicată zeului Mitras (ce se celebra pe 25 decembrie) și căreia creștinii i-au dat numele Crăciun pentru a masca numele adevăratei sărbători a Nașterii Domnului.

În ajunul acestei zile, preoții umblau ca și azi cu icoana Nașterii pe la casele oamenilor (vestind Nașterea Domnului Hristos). Cu timpul, s-a instituit și postul Crăciunului, pentru pregătirea sufletească a credincioșilor. În vechime, în postul Crăciunului erau oprite, chiar prin legi civile spectacolele și jocurile.

De sărbătoarea Crăciunului, noi, românii, avem o mulțime de datini și obiceiuri care contribuie la frumusețea acestei zile în care toate supărările și necazurile se uită și toți oamenii se bucură. Cel mai frumos obicei de Crăciun este colinda care redă viața zbuciumată a Mântuitorului de la naștere până la răstignire.

Între Crăciun și Bobotează, colindătorii umblă cu Steaua, obicei de demult. Cei care umblă cu Steaua cântă colinde care amintesc de Nașterea Mântuitorului, viața Domnului și fapte din viața lui pământească.

Protosinghelul Nicodim Mândiță, referindu-se la Steaua care i-a călăuzit pe magi, spune: „Nu era o Stea ca alte stele de pe cer. Aceasta era un înger al Domnului, era marele voievod al oștilor cerești, Sfântul Arhanghel Mihail”.

Un alt obicei de Crăciun este și împodobirea pomului de Crăciun, obicei care s-a răspândit și printre ortodocși la sfârșitul secolului al XIX-lea. Azi, pomul de Crăciun este încărcat cu jucării și daruri și este prezent în casa fiecărui creștin. Se spune ca Martin Luther a fost primul care la începutul secolului al XVI-lea a folosit lumânări în brad pentru a le arăta copiilor cum luminează stelele în întunericul nopții.

Sărbătoarea Nașterii Domnului nu are prea multe în comun cu sărbătoarea darurilor de iarnă. Unii oameni consideră Crăciunul ca o sărbătoare a trupului, o sărbătoare în care mâncarea este din belșug, în care cadourile sunt împărțite în stânga și în dreapta și în care Dumnezeu este invocat numai pentru a da impresia că totul este așa cum ar trebui să fie. Această sărbătoare este cu mult mai mult: este o sărbătoare sfântă, de care oamenii ar trebui să se bucure mai ales duhovnicește.

Toți părinții din lume ar trebui să-și crească copiii în dreapta credință, fiindu-le primele călăuze pe calea mântuirii. Hristos a venit în lume pentru ca să-i învețe pe oameni să se iubească, dar nu cu o dragoste egoistă prin care ne iubim numai rudele și prietenii ci ca o dragoste cu care îi iubim și pe cei buni și pe cei răi.

Această dragoste simțind-o cei buni, devin și mai buni, iar cei răi pun frâu răutății lor.

Există o legătură directă între Crăciun și obiceiul cadourilor. Toți oamenii își doresc și dăruiesc cadouri, de la cei mici până la cei mari. Cadourile sunt prilejuri de a înfrunta banalitatea și plictiseala, prilejuri de bucurie pentru toți. Oamenii au nevoie de cadouri pentru că viața are multe momente triste, însă Hristos este cel mai de preț *dar* pe care îl pot primii creștinii de Crăciun.

Pentru a cunoaște adevărata bucurie a Crăciunului, trebuie să-l primim pe Hristos în sufletele noastre.

SFÂNTUL NICOLAE, OCROTITORUL COPIILOR

Numele și prenumele cadrului didactic: **Preda Luminița**

Școala: **Liceul Tehnologic „Constantin Brâncoveanu”**

Localitatea și județul: **Târgoviște, Dâmbovița**

Pe făcătorul cel mare de minuni, ajutorul cel grabnic și mijlocitorul cel prea ales către Dumnezeu, pe arhiereul lui Hristos, Nicolae, l-au odrăslit părțile Lichiei, în cetatea ce se numește Pătară, din părinți cinstiți și de bun neam, dreptcredincioși și bogați. Tatăl său se chema Teofan, iar mama sa Nona. Această binecuvântată pereche, petrecând cu bună credință în însoțirea cea legiuită și împodobindu-se cu obiceiul cel bun, pentru viața lor cea plăcută lui Dumnezeu și pentru multele milostenii și faceri de bine mari, s-au învrednicit a odrăslă această odrăslă sfântă - singuri ei fiind rădăcină sfântă - și s-a făcut cum zice psalmistul : Ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care și-a dat rodul său la vremea sa. Deci, născând pe acest dumnezeiesc prunc, l-a numit Nicolae, care se tâlcuiește "biruitor de popor"; și cu adevărat s-a arătat biruitor al răutății, așa binevoind Dumnezeu spre folosul de obște al lumii. Potrivit tradiției, Sfântul Nicolae s-a născut în secolul IV. Părinții au fost oameni înstăriți, dar și foarte credincioși. Și-au dorit mult un copil. Și Dumnezeu le-a dăruit unul, a fost singurul. Unul milos, foarte înțelept și extrem de curajos. A învățat viața duhovnicească de la unchiul său, Nicolae, episcopul Patarelor. Rămas orfan devreme, Sfântul Nicolae și-a împărțit averea moștenită fără să păstreze nimic. S-a gândit apoi să-și petreacă viața în tăcere și singurătate, însă vestea lui Dumnezeu a fost alta: "În mijlocul poporului să-ți săvârșești nevoița ta, dacă voiești să fii încununat de Mine". Înălțat Arhiepiscop al Mirelor Lichiei, Sfântul s-a dovedit un bun păstor al turmei sale. Este părintele bun și înțelept care dăruiește lumină și har credincioșilor, este ocrotitor al copiilor și apărător al credinței ortodoxe. În vremea prigoanelor lui Dioclețian împotriva creștinilor, Sfântul a fost aruncat în temniță, însă și de acolo îi vorbea poporul despre Legea lui Dumnezeu. A fost eliberat după urcarea pe tron a Sfântului Constantin. Potrivit tradiției, Nicolae a fost unul dintre Sfinții Părinți participanți la Sinodul de la Niceea. Sfântul Nicolae a apărat dreptatea printre oameni și a mântuit de la condamnare trei bărbați. A fost considerat sfânt de popor chiar din timpul vieții. Oamenii îl chemau având credința că necazurile lor vor fi mântuite. Două dintre minunile sale au marcat profund conștiința creștinilor și stau la baza convingerii că Moș Nicolae

aduce daruri în noaptea de 5 spre 6 decembrie. Se spune că o familie săracă avea trei fete. Și, atunci când acestea au crescut, părinții s-au gândit că o viață "ușoară" ar fi soluția la sărăcia în care trăiau. Sfântul Nicolae a avut însă un alt plan cu ele și le-a salvat sufletele, pe rând, punându-le la fereastră câte o pungă cu bani. Se mai povestește că Sfântul ar fi salvat de la naufragiu, prin rugăciune, niște marinari, iar de atunci aceștia îl cinstesc și îl consideră ocrotitorul lor. Popularitatea sa a crescut atât de mult încât în Rusia aproape toate bisericile au colț de rugăciune închinat Sfântului Nicolae. După o viață aspră, dar plină de credință a trecut la viață veșnică pe 6 decembrie 343, iar din anul 1087, moaștele sale sunt păstrate la o biserică din Bari, în sudul Italiei. În Scandinavia, cu mult timp în urmă, Odin, zeul suprem, le aducea daruri copiilor, iar celor din nordul Germaniei, Zeul Thor. Acesta conducea o caleașcă trasă de două capre, Cruncher și Cracker. La creștinii din Ghana, Moșul vine din junglă, iar în Hawaii, cu barca. Sania trasă de reni este încărcată cu daruri pentru copiii din Danemarca, stelele dăruiesc cadouri copiilor din Polonia, iar în Ungaria, îngerii le aduc celor mici bomboane și nuielușe. O cămilă tânără îl ajută pe Moș în Siria, iar la noi, copiii cuminți primesc daruri, însă cei neascultători, nuielușe. În Europa, în secolul al XII-lea, ziua Sfântului Nicolae a devenit ziua darurilor și a activităților caritabile. Multe țări și-au păstrat propriile obiceiuri și tradiții de Sfântul Nicolae. Copiii tuturor țărilor creștine au fost învățați că în noaptea de 5 spre 6 decembrie Sfântul Nicolae vine cu daruri. Când pe teritoriul Statelor Unite ale Americii au început să se așeze imigranții din țările germanice și nordice, imaginea Sfântului Nicolae, Sinterklaas cum îl numeau olandezii, s-a schimbat încet, transformându-l în Santa Claus.

Când ninge pe data de 6 decembrie se spune că Moșul își scutură barba și iarna poate să înceapă. Aceasta este ziua în care binele învinge, prin credință, răul, iar în popor este numită Sânicosara. Oamenii se gândesc deja la Ignat și la Sărbătoarea Crăciunului. Pregătirile încep.

Moș Nicolae este o personificare la vârsta senectuții, a timpului îmbătrânit care a preluat din Calendarul creștin numele și data de celebrare ale Sfântului Nicolae (6 decembrie), personaj real (episcop din Myra, mort probabil în anul 342), apărător al dreptei credințe în Iisus. În tradițiile românești Moș Nicolae are atribuții străine de statutul său ierarhic: apare pe un cal alb, aluzie la prima zăpadă care cade la începutul iernii, păzește Soarele care încearcă să se strecoare pe lângă el spre tărâmurile de miazănoapte pentru a lăsa lumea fără lumină și căldură, este iscoada lui Dumnezeu pe lângă Drac, ajută văduvele, orfanii și fetele sărace la măritat, este stăpânul apelor și salvează de la înec corăbierii, apără soldații pe timp de război, motiv pentru

care este invocat în timpul luptelor. În nopțile marilor sărbători, când se deschide cerul pentru o clipă, oamenii pot să-l vadă stând la Masa Împărătească în dreapta lui Dumnezeu. Moș Nicolae împarte astăzi, asemănător lui Moș Crăciun, daruri celor mici. Mai veche este însă tradiția pedepsirii copiilor neascultători cu nuielușa lăsată în încălțările lor în noaptea de 5/6 decembrie. Ca sfânt, Moș Nicolae a fost mai darnic cu pedepsele decât cu recompensele. Conform tradiției, el pedepsea pe cei care se abăteau de la dreapta credință lovindu-i cu nuiaua peste mâini. Ziua de 6 decembrie încheie ciclul de sărbători și practici magice, dedicate în special lupilor și spiritelor morților-strigoi, început la mijlocul lunii noiembrie (Filipii de Toamnă, Filipul cel Șchiop, Ovidenia, Lăsatul Secului de Crăciun, Noaptea Strigoilor și Sântandrei) și încheiat la începutul lunii decembrie (Zilele Bubatului, Varvara, Moș Andrei), specific unui străvechi început de an autohton, probabil Anul Nou dacic.

Chiar dacă Moș Nicolae este mereu grăbit să ajungă la copiii din întreaga lume, acesta își face timp să asculte și dorințele fiecărui copil în parte.

IISUS HRISTOS – LUMINA CUNOȘTINȚEI

Profesor: Bucur Magdalena Iuliana
Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu”
Târgoviște, Dâmbovița

Creștinismul, ca religie nouă în istorie, începe cu Nașterea Domnului, cu întruparea Fiului lui Dumnezeu, potrivit descoperirii Sfintei Scripturi: „Și cuvântul trup s-a făcut” (Ioan 1,14). Fără nașterea Domnului, creștinismul n-ar exista. Așadar, ceea ce înseamnă Nașterea Domnului pentru noi, aceea înseamnă și creștinismul. Faptul că vine „de Sus” înseamnă că vine de la Dumnezeu, că e Unul din Treime, Fiul lui Dumnezeu, căci prin „Cel de Sus” noi L-am înțeles întotdeauna pe Dumnezeu.

Multe alte titluri îi vor da Mântuitorului Evangheliștii, ceilalți apostoli, marii Sfinți Părinți și teologi, dar cele mai importante, cele mai surprinzătoare, cele mai adevărate nume și le va da El însuși, mărturisind despre Sine și arătând în primul rând locul de unde vine, anume de la

Tatăl, ca Fiu născut mai înainte de toți vecii, de o ființă cu Tatăl prin care toate s-au făcut, precum mărturisim în Simbolul credinței.

Prin toate aceste mărturii ale lui Iisus Hristos Despre Sine, înțelegem mai bine, mai întâi însemnătatea Zilei Nașterii, și apoi Cine este cu adevărat Cel a cărui naștere o serbăm. Toți ne serbăm ziua nașterii și serbăm împreună zilele de naștere ale unor oameni mari. Cu atât mai mult, e drept să ne aducem aminte și de Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, de ceea ce face El pentru noi, și să-L mărturisim ca Fiu al lui Dumnezeu, trimis de Sus, de „Tatăl nostru cel din ceruri” (Matei 6,9).

Troparul Nașterii îl numește pe Mântuitorul: „Lumina cunoștinței”. De ce îi dă Biserica acest nume atât de pretențios, atât de mare, atât de îndrăzneț? De când e lumea, dorința de cunoaștere a fost țelul tuturor filozofilor, al oamenilor de știință, al tuturor înțelepților și, la urma urmei, al tuturor oamenilor înzestrați cu capacitate de gândire și meditație.

Uneori, unii filozofi și oameni de știință au dat speranțe că poate fi înțeleasă originea lumii și a vieții, și a rostului oamenilor pe pământ, alteleori, alții și-au mărturisit neputința de a dezlega toate fețele acestor taine, socotite multă vreme prea mari pentru capacitatea minții omenești și a mijloacelor ei de investigație. Credința că cele de care avem nevoie pentru dobândirea vieții veșnice, adică „lumina cunoștinței” despre aceste lucruri, ne-a venit prin Iisus Hristos, și ea se află înscrisă, de cei care L-au văzut și L-au ascultat, în Sfânta Scriptură a Noului Testament și în Sfânta Tradiție.

Este adevărat: Mântuitorul nu ne-a vorbit despre Facerea lumii și a omului, dar ne-a trimis mereu la „Lege și profeți”(Matei 5,17), adică la Cartea Facerii și la celelalte cărți ale Vechiului Testament pe care le-a confirmat, nemaifiind nevoie să repete ceea ce s-a spus acolo. El a corectat numai ceea ce trebuia corectat, și anume cele cu privire la dreapta comportare a omului, arătând că Dumnezeu judecă nu numai omul din afară, care se arată adesea cum nu este, ci și gândurile și intențiile, și păcatele făcute cu mintea, deci nu numai faptele săvârșite cu lucrul, fiindcă Dumnezeu vrea o lume bună, în care să domnească iubirea, cinstea, dreptatea, adevărul, libertatea, onestitatea, o lume populată de oameni înnoiți sufletește, cu inimi bune (Luca 6,45), desăvârșiți (Matei 5,48).

Este adevărat, mai sunt multe taine despre univers, despre lumea noastră, despre viață, despre noi înșine, pe care nu le cunoaștem în toate amănuntele lor, dar odată cunoscute, fără

îndoială ajută la situarea și mai exactă a oamenilor pe Terra noastră și în univers, și ușurează mijloacele de trai, de progres și de fericire pe pământ.

Despre mijloacele prin care putem însă obține mântuirea noastră veșnică, și despre tot ceea ce trebuie să știm și să facem în legătură cu aceasta, avem toate cunoștințele de la Iisus Hristos. De aceea, El rămâne cu adevărat, pentru noi oamenii: „Lumina cunoștinței”.

Numindu-l și „Răsăritul cel de sus”, noi ne afirmăm credința că El este Fiul lui Dumnezeu, și tocmai de aceea primim drept mântuitoare toate descoperirile Lui, toate „cunoștințele” pe care ni le-a comunicat „de la Dumnezeu” (Ioan 10,32; 7, 16; 8, 38) și credem în ele din tot sufletul și din tot cugetul nostru (Matei 22, 37).

Troparul Nașterii Îl mai numește pe Cel născut într-o zi, pe timpul Cezarului August (Luca 2, 1), în Betleem, și „Soarele dreptății”.

Toți, absolut toți, suferim cumplit când ni se face o nedreptate. Ar trebui să suferim tot așa și atunci când se fac și altora nedreptăți. Am putea să le împiedicăm, iar de nu putem, trebuie să compătimim cu cei nedreptățiți și să-i condamnăm pe cei ce fac nedreptăți (Ps. 36, 17; 61, 10; 67, 2).

„Soarele dreptății”, Mântuitorul, spre aceasta ne îndeamnă, căci dreptatea nu e rezervată numai Împărăției de dincolo, ci și lumii acesteia. De aceea zicem: „Precum în cer și pe pamânt” (Matei 6, 10). De altfel, Mântuitorul a precizat de mai multe ori, că Împărăția cerurilor nu e numai dincolo, în lumea viitoare, ci că ea începe de aici, din această lume (Luca 17, 1).

Nu fără a fi știut ce face și nu din rațiuni literare L-a numit Sfânta Scriptură și tradiția bisericească pe Iisus Hristos: „Soarele dreptății”. Dacă nu suntem drepti, dacă nu ne încălzim la acest Soare, dacă nu ne lăsăm călăuziți de El în toate zilele vieții noastre, precum ne lăsăm încălziți de soarele material care rânduiește viața planetei noastre, nu vom putea moșteni viața de veci.

Există pe lume nedreptăți care se fac indivizilor și nedreptăți care se fac popoarelor. De aceea Sfânta Scriptură spune că nu numai indivizii care fac nedreptăți vor da socoteală înaintea lui Dumnezeu, ci și popoarele (Matei 25, 32). De ce? Pentru că nedreptatea dă naștere la suferință, pentru că ea naște conflicte, atât între indivizi, cât și între popoare. Mântuitorul a voit ca pe pământ să fie înțelegere. A lăsat aceasta ca pe un Testament (Ioan 14, 27).

Toți, în toate rugăciunile noastre, ne rugăm ca Dumnezeu să ne ierte păcatele, să ne repună în curătenia cea dintâi și așa să se înmulțească dreptii și dreptatea în lume, și Dumnezeu să abată de la noi pedepsele. Așa va răsări peste noi „Soarele dreptății”.

Acesta este astăzi mesajul Aceluia care s-a numit pe Sine „Lumina cunoștinței” și „Soarele dreptății”, Iisus Hristos, mesaj adresat tuturor celor care îi urmează învățătura și doresc să-i împlinească poruncile.

Crezând însă, „să nu rămânem numai slujitori ai cuvântului” Său, ci „să fim și împlinitori” (Iacov 1, 22-23), pentru că numai așa vom auzi chemarea: „Veniți binecuvântații Părintelui Meu și moșteniți Împărăția cea gătită vouă” (Matei 25, 34) .

Nașterea Domnului ne readuce în suflet frumusețea și puritatea copilăriei și acele simțăminte care, trăite atunci, lasă urme de neuitat de-a lungul întregii vieți. Simțim cum reîntinerim cu fiecare dată când, din an în an, Iisus redevine copil și pornește ca de la început pe drumul vieții pământești, luându-ne cu El. Redevenim curați și buni, ca și Sfântul Copil dumnezeiesc, întrupat tocmai pentru aceasta: ca să ne redea starea de puritate și să ne facă mai buni, să ne spună că e posibil să ne regăsim și după ce ne-am pierdut, că e posibil să ne curățim și după ce ne-am întinat în păcate, că e posibil să sperăm mântuirea și după ce ni se pare că am pierdut orice speranță; că și re-nașterea noastră e posibilă.

Să primim, drept aceea, cu sufletele deschise și pline de bucurie vestea Nașterii Domnului.

Bibliografie:

1 Plămădeală, Antonie, 1989, *Cuvinte la zile mari*, Tiparul Tipografiei Eparhiale, Sibiu

BUCURIA DRAGOSTEI DIVINE

PROF. Macovei Carmen

Școala Gimnazială Albești, Botoșani

„Așa de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a trimis pe fiul său în lume”, spune Sfânta Scriptură. Și Fiul lui Dumnezeu a venit pe lume în ziua de Crăciun.

Bucuria Crăciunului are, în primul rând, un sens soteriologic pentru că vine în lume Mântuitorul lumii care va scăpa omenirea de păcat. În al doilea rând, bucuria este trăită de Crăciun ca o manifestare a dragostei între oameni după modelul dat nouă de Dumnezeu, iar această dragoste se exprimă, mai ales, prin gestul de a face daruri celor dragi, așa cum Iisus și-a deschis dragostea către oameni.

An de an, bucuria sărbătorii Nașterii Domnului pune stăpânire pe întreaga noastră ființă. Este, de fapt, partea comuniunii noastre la bucuria cea sfântă și fără de sfârșit a vieții dumnezeiești pe care o zugrăvește Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan când afirmă: „Viața s-a arătat și am văzut-o și vă mărturisim și vă vestim viața de veci care era la Tatăl și s-a arătat nouă”. Mântuitorul Iisus Hristos a ridicat viața omenească la plinătatea vieții dumnezeiești și a arătat, peste veacuri, că viața este bunul și darul suprem de care trebuie să ne bucurăm.

Prin trimiterea fiului său, Dumnezeu a pus în inimile oamenilor pace și bucurie. De aceea vedem în taina Crăciunului chemarea lui Dumnezeu la iubire între oameni, la înțelegere și disponibilitatea de a ajuta, la iertare și împăcare, la pace și prietenie. Crăciunul este pătrunderea iubirii în această lume întunecată și rece unde se află și inimile noastre.

Crăciunul este sărbătoarea bunătății lui Dumnezeu prin care Fiul său îl veghează pe om, îl eliberează din starea de sclavie și de singurătate, aducându-l la bucuria comuniunii cu Dumnezeu, luminându-i calea spre iubire și adevăr.

Luminatul praznic al Nașterii Domnului ne umple sufletul de o negrăită bucurie duhovnicească pentru că această zi reprezintă împlinirea făgăduințelor și nădejdirilor pe care Dumnezeu le-a dat oamenilor de la început ca îndemn de călăuză pe drumul ce duce spre mântuire. Acum simțim în inimile noastre o tainică chemare de a porni cu cugetul pe urmele magilor de la Răsărit cu ochii ațintiți spre steaua călăuzitoare spre Betleem, unde s-a născut Hristos.

Cu adevărat, Nașterea Domnului poate fi socotită sărbătoarea dragostei divine și învingerea egoismului din sufletele noastre. Încă din momentul Nașterii Domnului, cosmosul nu a rămas dator, ci a răspuns cu darurile sale la darul primit de la Dumnezeu: pământul a oferit peștera, îngerii, cântarea de bucurie, magii, darurile, iar darul oferit lui Dumnezeu din partea întregii umanități a fost Preasfânta Fecioara Maria care va deveni, prin harul Duhului Sfânt, Născătoarea de Dumnezeu, Maica și Fecioara.

Momente de bucurie oferă oamenii de Crăciun prin vestirea Nașterii Domnului. Cei care colindă se aseamănă îngerilor și aduc bucurie în casă. Așa se explică faptul că obiceiul colindatului a reușit să treacă în al treilea mileniu de existență fără a-și pierde valoarea, pentru că fiecare an reprezintă un „astăzi” continuu, iar Iisus Hristos se naște de fiecare dată, aduce mereu bucurie oamenilor și le reîmprospătează nădejdea veșniciei.

MOLDOVA ȘI FRUMOASELE OBICEIURI DE IARNĂ

MIHAI CORNELIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BEREȘTI-TAZLĂU

LOC.BEREȘTI -TAZLĂU

JUD.BACĂU

Oriunde în lume Sărbătorile de Iarnă sunt celebrate cu bucurie și sunt așteptate cu nerăbdare, dar parcă **românii știu să petreacă cel mai bine și transformă Crăciunul într-o amintire de neuitat.** Parcă nicăieri în lume nu este mai frumos de sărbători decât în Moldova. Dacă mergi de la Bacău la Botoșani și ajungi spre Iași sau Vaslui ai șansa de a lua parte la **tot felul de tradiții populare care de mai de care mai frumoase.**

Ziua de 5 Decembrie a fiecărui an dă startul evenimentelor și tradițiilor organizate cu scopul întâmpinării Crăciuniului. Ca în fiecare zonă din România, fiecare copil își lustruiește ghetuțele cum poate mai bine și le așează la gura sobei cu speranța că Moș Nicolae îi va aduce cadoul mult visat. De la această dată și până pe 25 decembrie, când se sărbătorește Nașterea Domnului, gospodinele nu mai conțin cu pregătirea bucatelor tradiționale de Crăciun. Fiecare gospodărie se transformă într-un furnicar, toți membrii familiei își concentrează energia pentru ca pregătirile de Crăciun să iasă perfect.

Cete de mascați, Moldova

Cu aproximativ o săptămână înainte de Crăciun în fiecare regiune din România au loc tot felul de evenimente, o manieră tradițională de a întâmpina venirea Crăciunului. În centrele din marele orașe ale Moldovei vin grupuri de colindători ce provin din satele din apropiere. Aceștia prezintă cu mândrie **cele mai interesante obiceiuri de iarnă din zona din care provin, tradiții păstrate și transmise din moși strămoși**. Cete de colindători, mascați, grupuri de dansatori, toți încearcă să se evidențieze cât mai mult, conștienți fiind de faptul că aceste evenimente vor crește popularitatea zonei din care provin.

Colindătorii moldoveni vestesc Ajunul Crăciunului

Seara de 24 Decembrie este **magică**. Grupuri mai mici sau mai mari de colindători pornesc pe ulițele încărcate de zăpadă ale satelor și vizitează toate casele vestind Nașterea Domnului. Gospodinele îi întâmpină cu pâine și sare, acest fapt semnifică bucuria gazdelor colindate. După ce poposesc câteva minute, colindătorii îmbrăcați în costume tradiționale se îndreaptă spre alte case ce așteaptă să primească vestea Nașterii Domnului.

Dansul Ursului, un obicei de iarnă foarte apreciat de moldoveni

În prima zi de Crăciun, locuitorii Moldovei obișnuiesc să participe la slujbele de la biserică, după care are loc masa în familie. În toate cele 3 zile de Crăciun, cetele de **colindători umplu casele moldovenilor cu glasurile lor**. În seara de 31 decembrie urătorii vizitează toate

casele și intonează cu putere **plugușorul tradițional**. Acest obicei este de fapt maniera de a ura un bun venit Anului Nou și de a le dori gazdelor toate cele bune. Toată noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie străzile orașelor și ulițele satelor din Moldova se umplu de mascați îmbrăcați în costume realizate cu minuțiozitate înainte de marea sărbătoare. Obiceiurile de Iarnă din Moldova se încheie odată cu primele zile ale Anului Nou, când cetele de copii pornesc din nou pe străzile orașelor “cu semănatul” așa cum spun moldovenii. Semănătorii rostesc versuri tradiționale și în același timp aruncă cu boabe de orez, ca **simbol al prosperității și bogăției**.

Așadar, Moldova este poate cea mai frumoasă regiune a țării când vine vorba de obiceiurile de iarnă. Aceste tradiții sunt transmise de la generație la generație și crează o **atmosferă deosebită și un Crăciun de poveste**.

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. primar Turcu Maria-Claudia

Școala Gimnazială Iernut

Județul Mureș

Data:

Clasa: a II-a

Subiectul: „În așteptarea lui Moș Crăciun”- activitate cu abordare interdisciplinară și transdisciplinară

Scopul: Recapitularea, sistematizarea și aprofundarea cunoștințelor dobândite referitoare la anotimpul iarna și sărbătorile acestui anotimp;

Obiective operaționale cognitive:

- O₁ – să urmărească cu atenție prezentarea PPT;
- O₂ – să răspundă la întrebări legate de tema dată, respectând cerințele;
- O₃ – să-și exprime propriile păreri, argumentând răspunsul;
- O₄ – să redea conținutul unei poezii tematice învățate;
- O₅ – să descrie anotimpul iarna;

- O₆ – să citească corect, coerent și expresiv un text;
- O₇ – să descopere greșelile de ortografie ale unui text;
- O₈ – să rescrie corect textul, respectând cerințele scrierii unui text;
- O₉ – să găsească cuvinte cu sens asemănător/opus;
- O₁₀ – să găsească diminutivele unor cuvinte date;
- O₁₁ – să găsească însușiri potrivite pentru iarnă/ Moș Crăciun;
- O₁₂ – să scrie corect rima unor versuri;
- O₁₃ – să alcătuiască un bilet adresat moșului;
- O₁₄ – să rezolve corect exerciții și probleme de adunare și scădere în centrul 0-1000;
- O₁₅ – să scrie rezolvarea problemei într-un singur exercițiu;
- O₁₆ – să interpreteze cântece tematice;
- O₁₇ – să asambleze corect părțile componente, pentru a obține un produs („Moș Crăciun”- lucrare din hârtie).

Obiective operaționale afective:

- O₁ – să urmărească prezentarea PPT.

Obiective psihomotorii:

- O₁₆ – să interpreteze corect cântecele.

Resurse:

- **Temporale:** 50 de minute;
- **Umane:** 27 de elevi, colectiv eterogen;
- **Metode de instruire:**
 - Discuția colectivă;
 - Conversația (de reactualizare și euristică);
 - Explicația;
 - Observația;
 - Povestirea;
 - Problematizarea;
 - Exercițiul;
 - Jocul didactic;
 - Turul galeriei.
- **Mijloace de învățământ:**

- Fișe cu poezii despre Moș Crăciun;
- Fișe cu exerciții de muncă independentă;
- Prezentare PowerPoint: „Povestea anotimpurilor- IARNA”
- Material lingvistic și matematic selectat, adecvat temei;
- Cărticica intitulată „În așteptarea lui Moș Crăciun”;
- Jetoane pentru puzzle matematic;
- Laptop;
- CD- ul cu prezentarea PPT și muzică;
- Jetoane pentru confecționarea lui Moș Crăciun;
- Pastă de lipit, carton colorat, pix-corector, creioane colorate.

- **Forme de organizare:** frontală și individuală

Activitatea are caracter interdisciplinar și transdisciplinar:

Comunicare în limba română - poezii, texte despre iarnă, exerciții;

Matematică și explorarea mediului- rezolvarea de exerciții și probleme de adunare și scădere în centrul 0-1000, întrebări și răspunsuri cu elemente din anotimpul ales;

Muzică și mișcare - colinde și cântece tematice despre anotimpul iarna;

Arte vizuale și abilități practice - confecționarea unor lucrări, simboluri ale sărbătorii de Crăciun.

Bibliografie

1. Ungureanu, Adalmira, Ungureanu, Oana, *Îndrumător pentru aplicarea manualelor alternative*, Editura AS' S SRL” Iași, 1997, pag. 75 - 94;
2. Nuța, S, *Metodica predării limbii române la clasele primare*, Editura Aramis, București, 2000, pag.71-74;
3. Cristici, Valeria, *Ghidul învățătorului*, Editura Petrion, București, 1999, pag. 62-71.

PROIECTAREA ACTIVITĂȚII

Etapele lecției	Timp	Ob op.	Conținutul	Metode	Mijloace	Forme organizatorice
Moment organizatoric	1'		<p>Pregătirea materialelor care urmează să fie folosite în lecție;</p> <p>Asigurarea unui climat de ordine și disciplină optim pentru o bună desfășurare a lecției.</p>	Conversația	Fișe de lucru	frontal
Captarea atenției	5'	O ₃ O ₅ O ₁₅	<p>Va avea loc o scurtă discuție despre anotimpul în care ne aflăm, referitoare la semnele sosirii iernii, viața animalelor din pădure, viața oamenilor, jocurile de iarnă ale copiilor, sărbătorile de iarnă.</p> <p>Se intonează cântecul „Iarna-i din povești”.</p>	Discuția colectivă	Laptop CD	frontal
Anunțarea temei și a obiectivelor vizate	1'		Se anunță tema și obiectivele lecției.	Explicația Conversația		frontal
Activitate introductivă	5'	O ₂ O ₃ O ₄ O ₅	<p>Joc pentru spargerea gheții: „Cuvântul....interzis”- <i>La orice întrebare, nu ai voie să rostești cuvântul „iarna”!</i></p> <p>Întrebări vizate: -În ce anotimp hibernează ursul? -În ce anotimp se petrece acțiunea poveștii „Fetița cu chibrituri”? -În care anotimp sărbătorim Crăciunul? -În ce anotimp vine Moș Nicolae? -În ce anotimp este ger și viscol?</p>	Conversația euristică	Material selectat	frontal individual

			<p>-Căruia anotimp îi aparține luna ianuarie?</p> <p>Câștigătorii concursului de recitare pe clasă vor interpreta poezia „Joc de chiciuri” de Tudor Arghezi.</p>			
Desfășurarea activității	5'	O ₁	Prezentare ppt „Povestea anotimpurilor. Iarna”	Observația	Laptop	frontali individi
	10'	O ₂	Scurtă discuție despre cârticica intitulată „În așteptarea lui Moș Crăciun”, confecționată de elevi, în speranța că moșul le va aduce anul acesta mai multe daruri. Ea cuprinde fișe de lucru, legende, cântece, desene etc, lucrate de elevi în fiecare zi din săptămâna anterioară. Cu ocazia acestei activități, elevii vor mai adăuga și alte fișe.	Conversația de reactualizare	Cărticica pentru Moș Crăciun	
	10'	O ₆		Povestirea		
		O ₆				
		O ₇				
		O ₈				
		O ₉	Se citește în lanț textul „La săniuș”			
		O ₁₀	de Ion Agârbiceanu.			
		O ₁₁	ÎN AȘTEPTAREA LUI MOȘ	Conversația	Fișe de	
		O ₁₂	CRĂCIUN-recapitularea cunoștințelor	euristică	muncă	
		O ₁₃	de limba română (fișe de muncă	Explicația	independență	
		O ₁₄	independentă).	Exercițiul		
		O ₁₅	Elevii vor avea de completat rima unei poezii intitulată „Scrisoare către Moș Crăciun”.	Jocul didactic		
			Elevii vor avea de alcătuit un bilet adresat moșului, în care să scrie ce-și doresc cu ocazia venirii lui.			
			ÎN AȘTEPTAREA LUI MOȘ	Problemati	Material	

			CRĂCIUN-recapitularea cunoștințelor de matematică și explorarea mediului (fișe de muncă independentă). Realizarea fișei de lucru va fi precedată de câteva exerciții de calcul mintal, urmând apoi rezolvarea de adunări și scăderi în centrul 0-1000 și realizarea unui puzzle matematic.	zarea Explicația Exercițiul Jocul didactic Puzzle matematic	matematic selectat Fișe de muncă independentă	
Asigurarea retenției și realizarea transferului	5'	O ₁₇	Elevii vor avea ca sarcină să asambleze părțile componente ale lucrării „Moș Crăciun” și să împodobescă un brăduț cu podoabe confecționate de ei.	Explicația Problematizarea Exercițiul	Jetoane Laptop C.D.	frontală individuală
	5'	O ₁₆	În timp ce împodobesc bradul, copiii vor interpreta colinde.	Turul galeriei		
Tema pentru acasă	2'		Verificarea și completarea fișelor lucrate în clasă. Compunere cu titlul „Dacă aș fi Moș Crăciun pentru o zi...”	Explicația	Fișe printate	frontală
Aprecieri generale, concluzii	1'		Se fac aprecieri obiective, generale și individuale și se încurajează copiii pentru a se implica în activitățile gospodărești, în așteptarea lui Moș Crăciun.			frontală individuală

Proiect educațional ” Obiceiuri si tradiții”

Ed. Glonț Ramona Maria, Școala Gimnazială Măgura-G.P.N. Buleta,
com. Mihăești ,Vâlcea

Titlu proiect: ” **Obiceiuri si tradiții**”

Perioada desfășurării proiectului:Noiembrie2017-ianuarie 2018

PREZENTAREA PROIECTULUI

Argument

La români, sărbătorile de iarnă, îndeosebi cele de Crăciun sunt adevărate sărbători de suflet. Amintirile copilăriei ce ne revin puternic în minte și suflet, zăpezile bogate și prevestitoare de rod îmbelșugat, colindele și clinchetele de clopoței, mirosul proaspăt de brad, dar și de cozonaci, nerăbdarea așteptării darurilor, toate creează în sânul familiei o atmosfera de basm, liniște sufletească și iubire.

Perioada Sărbătorilor de iarna începe de la Sfântul Nicolae, sărbătorit de credincioșii ortodocși pe 6 decembrie, și se termină de Bobotează, pe 6 ianuarie. Așadar, o lună plină în care tradiția este la loc de cinste.

Obiceiurile, datinile și tradițiile populare au venit din veac, cele mai multe transmise prin viu grai, din generație în generație. De aceea, frumusețea lor trebuie cunoscută, simțită, prețuită și de generațiile noastre de elevi, iar această sarcină revine într-o mare măsură, școlii și dascălilor. Sufletul copilului așteaptă să fie modelat, iar cei implicați în educație au obligația de a transmite moștenirea pe care ne-au lăsat-o înaintașii.

Din păcate sunt puțini cei care o cunosc, români fiind chiar și la școală sunt puține ore și activități prin care elevii iau cunoștință de aceste datini și obiceiuri românești.

În ideea de a obișnui copiii să trăiască în relație cu cei din jur, să-și dezvolte stări afective pozitive, să manifeste prietenie, armonie, ne-am propus să lărgim sfera noastră de prietenie prin încheierea unui proiect educațional între preșcolarii/școlarii din mediul rural și cei din mediul urban. Astfel, în cadrul acestui parteneriat dorim să facem cunoscute cât mai multe lucruri despre noi și copii, să legăm prietenii, să facem schimb de experiență și de idei.

Vechile datini românești ne ajută în fiecare an să simțim și să trăim atmosfera plină de căldură și veselie a Sărbătorilor de iarnă. Nu știm întotdeauna cu exactitate care este semnificația sau originea lor și ne gândim că, în fond, nu este așa de important.

Împrumutând și asimilând formele altor neamuri, la fondul popular românesc, românii au ajuns să aibă o comoară spirituală destul de bogată, milenară.

Colindele, Plugușorul, Sorcova, Steaua au fost culese , istorisite și ilustrate pentru a fi transmise urmașilor ca niște documente ale vremurilor trecute. Tocmai de aceea mi-am propus să le facem ascultate într-un colaj de poezii și colinde de Crăciun pe care să le prezentăm părinților și copiilor.

Parteneri :Grădinița cu P.P Nord 1 , G.P.N Buleta

SCOPUL : Formarea și dezvoltarea la preșcolari a unor componente educaționale, morale și de caracter(dragostea față de patrie, dragostea față de valorile spirituale ale neamului, dorința de a cunoaște specificul nostru, ființa noastră națională, românească prin înțelegerea implicării elevilor în cunoașterea tradițiilor și obiceiurilor românești în vederea păstrării ființei noastre naționale și dăinuirii ei peste veacuri).

OBIECTIVELE SPECIFICE PROIECTULUI:

1. Cunoașterea semnificației religioase a Crăciunului și modul în care poporul român îl sărbătorește,
2. Descrierea datinilor și obiceiurilor legate de sărbătorirea Crăciunului(colindatul și împodobirea bradului, sosirea lui Moș Crăciun , steaua, pregătirea bucatelor tradiționale),,
3. Cunoașterea semnificației bradului și a împodobirii acestuia.
4. Interpretarea colindelor și cântecelor specifice sărbătorilor de iarnă și semnificația acestora,
5. Stimularea activității în grup prin realizarea unor lucrări proprii(ornamente, podoabe și felicitări),
6. Dezvoltarea capacității de cooperare în scopul realizării unui produs,
7. Conștientizarea afectivității de grup ca suport al prieteniei,
8. Identificarea propriilor valori și a grupului din care fac parte,
9. Stimularea și promovarea capacităților creatoare ale preșcolariilor prin organizarea de expoziții și interpretarea rolurilor scenetei,

Resurse umane :

- Preșcolarii de la grupa mijlocie B – G.P.P.Nord 1 și preșcolarii de la G.P N. Buleta ;
- cadrele didactice ;
- părinții preșcolariilor ;
- comunitatea locală.

Resurse materiale : cărți, poze, imagini, planșe, reviste, felicitări cu Nașterea Domnului, costum popular românesc, cd cu colinde și cântece de Crăciun, globuri și podoabe de brad, ornamente specifice sărbătorii, lipici, foarfeci, hârtie clasată, creioane colorate, acuarele, aparat foto, alte produse necesare desfășurării activităților, puse la dispoziție de părinți, aduse de copii, etc.

SARCINI DE LUCRU SPECIFICE ÎN CADRUL PROIECTULUI

ACTIVITATEA NR. 1

Anunțarea proiectului celor două grădinițe,

Prezentarea obiectivelor și a activităților ce vor fi desfășurate.

ACTIVITATEA NR. 2

Vizionarea unor prezentări power-point(legenda lui Moș Nicolae, legenda lui Moș Crăciun ; legenda bradului de Crăciun datini și obiceiuri de Crăciun păstrate în diferite regiuni ale țării).

ACTIVITATEA NR. 3

Învățarea colindelor poeziilor specifice sărbătorilor de iarnă ,

ACTIVITATEA NR. 4

Vizită la Grădinița Buleta, program artistic(colinde, Plugușorul) susținut de preșcolarii de la G.P.N Buleta

ACTIVITATEA NR. 5

Confecționarea de podoabe, ornamente și felicitări, împreună cu părinții în cele două grădinițe,

ACTIVITATEA NR. 6

Program artistic ”Vine Mos Craciun!” prezentat de grupa mica B de la G.P.P. Nord 1.

Rezultate calitative și cantitative așteptate ca urmare a implementării proiectului

Ne dorim ca preșcolarii/ școlarii, părinții acestora și cadrele didactice implicate în proiect să colaboreze în vederea realizării unui schimb real și eficient de informații, în vederea realizării transferului de experiențe pozitive. De asemenea, ne dorim ca materialele elaborate în cadrul activităților să constituie o valoroasă resursă de materiale didactice și informative pentru cât mai multe cadre didactice. În urma contactului celor mici cu realități și simboluri ale vieții satului și orașului dorim să promovăm tradițiile și obiceiurile locale care definesc portretul spiritual al poporului român.

Modalități de asigurare a continuității /sustenabilității proiectului

- Realizarea unor materiale informative despre proiect și activitățile sale și popularizarea lor în rândul părinților;
- Realizarea inventarului de bune practici din cadrul proiectului;
- Noi inițiative de proiecte;

Activități de promovare/mediatizare și de diseminare pe care intenționați să le realizați în timpul implementării proiectului

Diseminarea informației în cadrul ședințelor cu părinții pe unitate care se vor desfășura la cele două grădinițe participante. Spre finalul proiectului se vor organiza expoziții cu produse ale proiectului de la fiecare activitate, cu imagini și exemple de bună practică.

Evaluarea proiectului :

- expoziție cu lucrările copiilor ;
- fotografii ;
- program artistic ;
- desene ;
- colinde și poezii de Crăciun, cântece și poezii dedicate iernii.

Bibliografie:

1. Ionescu, Mihaela, Managementul clasei. Un pas mai departe... Învățarea bazată pe proiect. Editura Humanitas Educational, 2003
2. Institutul de Științe ale Educației, Zone prioritare de educație, București, Alpha, 2006

„SĂRBĂTORILE DE CRĂCIUN”

PROIECT EDUCATIONAL

Coordonator:

Prof: JELER CRISTINA

Școala Gimn.Iernut-Structura Sălcud

Localitatea : Sălcud

Județul : Mureș

ARGUMENT:

Sărbătorile de iarnă reprezintă prilej de bucurie pentru creștini, dar mai ales pentru copii, care așteaptă cu nerăbdare momentul colindelor, împodobirii bradului și, nu în ultimul rând, al prezenței la slujbele religioase.

Este de datoria noastră, a celor responsabili de viitorul generațiilor care vin, să insuflăm elevilor noștri încă din clasele primare dragostea și respectul pentru obiceiuri, pentru artă, orice formă ar îmbrăca ea. Nouă, dascălilor, ne revine sarcina de a înzestra copiii cu noțiuni și cunoștințe fundamentale ale artei, de a cultiva gustul estetic.

Prin derularea acestui proiect ne propunem dezvoltarea la preșcolari și elevi a sentimentului de respect și mândrie față de tradițiile și obiceiurile poporului român , prin diferite forme artistice ce se regăsesc și în tradițiile populare, cunoașterea semnificației Crăciunului, a modului cum ele pot modela și îmbogăți sufletele noastre, cultivarea și valorificarea potențialului creator al copiilor prin utilizarea unor tehnici specifice artelor plastice, stimularea creativității copiilor cunoscând diferite forme de manifestare a acestei minunate sărbători în lume, cunoașterea tradițiilor și a valorilor morale transmise de sărbătorile Crăciunului.

. Proiectul le oferă părinților ocazia de a vedea evoluția copiilor, prin implicarea la derularea serbării.

DESCRIEREA PROIECTULUI:

1. Obiectivele activității:

a. elevi

- să interpreteze diferite roluri;
- să recite poezii despre Mos Nicolae, Crăciun și Anul Nou;

- să interpreteze colinde;
- să prezinte datini și obiceiuri de Crăciun și de Anul Nou.

- să participe cu interes, într-o atmosferă plăcută, stimulativă, la serbarea școlară.

b. părinți

- conștientizarea rolului pe care îl au activitățile extracurriculare în dezvoltarea armonioasă a elevului

2. Grupul țintă:

- elevii Școlii Sălcud;
- părinți;
- cadre didactice.

3. Durata activității:

- 4 – 22 decembrie 2017

4. Programul activităților:

- decorarea claselor cu ornamente realizate de elevi, specifice sărbătorilor de iarnă;
- amenajarea unei expoziții (de desene cu tematică specifică);
- program artistic cu poezii și colinde românești (tradiționale și moderne);
- oferirea de pachete din partea Primăriei și a Consiliului local.

5. Locul de desfășurare:

- sala de clasă.

6. Evaluarea activității:

- prin număr de participanți;
- impactul asupra elevilor și cadrelor didactice;
- calitatea activităților;
- fotografiile realizate.

Conținutul proiectului:

Nr. crt.	Activitate	Loc de desfasurare	Termen	Responsabil
1.	Realizarea de materiale specifice sărbătorii de Moș Nicolae - „Copiii se pregătesc pentru a-l întâmpina pe Moș Nicolae” - „Daruri de la Moș Nicolae”	Sala de clasă Sala de clasă	dec. 2017 4 dec. 2017 5 dec. 2017	Învățători
2.	Confeccionarea unor podoabe pentru decorarea sălii de grupă/clasă corespunzător sărbătorilor de iarnă	Sala de clasă	11-19 dec. 2017	Învățător Prof. Jeler Cristina
3	Pregătirea serbării: învățăm poezii și colinde românești (repetiții)	Sala de clasă	11-15 dec. 2017	Învățătorii Prof. Jeler Cristina Prof. Roșu Maria
5	Prezentarea unui program artistic de colinde românești în sala de clasă	Sala de clasă	19 dec. 2017	Prof. Roșu Maria

6	Serbarea de Crăciun, în prezența părinților și a invitatului special-MOȘ CRĂCIUN, care ne vor răsplăti cu daruri și aplauze	Sala de clasă	22 dec. 2017	Prof. Basarabă Elena Prof. Jeler Cristina
---	---	---------------	-----------------	--

CONSILIER EDUCATIV:

Prof.Jeler Cristina

DIRECTOR:

prof. Moldovan

Horațiu

Bucuria lecturii

-proiect educativ-

TOADER BIANCA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ COSTEȘTI, BUZĂU

REZUMATUL PROIECTULUI

Proiectul a fost conceput în vederea găsirii celor mai eficiente modalități de stimulare a interesului elevilor pentru lectură și carte. Activitățile orientative propuse, care se vor atrăgătoare, au ca obiectiv dezvoltarea capacității creatoare a elevilor. În cadrul proiectului, elevii vor fi puși în contact cu elemente de cultură și vor fi stimulați să cerceteze probleme legate de literatură. Activitățile vor presupune organizarea, la Școala Gimnazială Costesti, la Biblioteca și în vizita la colegii de la Școala Vernesti. În timpul orei de lectură aceștia vor recita poezii, vor povesti operele literare preferate, vor prezenta creațiile epice și lirice proprii, vor realiza revista literară a școlii și vor participa la o expoziție de carte.

PREZENTAREA PROIECTULUI

Argument justificare, context (analiză de nevoi)

În aceste vremuri agitate, în care elevii pătrund în lumea informării prin intermediul calculatorului și al internetului, găsesc încă, în interiorul lor, dorința de a citi. De aceea, profesorul de Limba și literatura română are un rol important, și anume, acela de a-i stimula pe copii, de a găsi în permanență noi metode care să îi incite la lectură. Desigur, totul trebuie să pară un joc, destindere și relaxare. A citi de dragul de a citi. Nimic impus. Totul se reduce la curiozitatea copiilor, la interesul pe care îl au pentru un anumit gen de carte.

Contează foarte mult ceea ce citesc, de aceea ei au nevoie de îndrumarea unui cunoscător al literaturii. Absența unei lecturi susținute e evidentă în vocabularul lor sărac, în comportament, în gândire și în violența limbajului.

Tocmai de aceea e nevoie mai mult ca oricând să ridicăm bariera dintre copil și carte. Îndepărtarea lor de lectură trebuie să fie un semnal de alarmă pentru toți dascălii.

Scopul proiectului:

Cultivarea interesului pentru lectură și a plăcerii de a citi, formarea unui tânăr cu o cultură comunicățională și literară de bază, capabil să-și utilizeze în mod eficient și creativ capacitățile proprii. Stimularea înțelegerii, interpretării, creativității și a pasiunii pentru lectură prin activități școlare și extrașcolare de către cadre didactice pentru elevii de gimnaziu, în parteneriat cu Biblioteca – model de bună practică.

Obiective specifice ale proiectului:

cultivarea lecturii de plăcere;

stimularea interesului pentru lectură și formarea la elevi a unei gândiri autonome, reflexive, critice;

evidențierea importanței lecturii în dezvoltarea abilităților de comunicare și formare a personalității;

promovarea și stimularea elevilor cu aptitudini literare și plastic;

formarea unor criterii proprii prin care elevul să distingă singur ce și când să citească.

Grupul țintă căruia i se adresează proiectul:

Proiectul se adresează în primul rând elevilor participanți: 20 de elevi de la Școala Gimnazială Costești (clasa a VI-a A), 20 elevi de la Școala Gimnazială “Nicolae Jilinski” Vernest (clasa a VII-a și clasa a V-a).

Beneficiari:

Beneficiarii direcți: 40 de elevi, 4 cadre didactice.

Beneficiarii indirecti: părinții elevilor, ceilalți elevi din școli, cadrele didactice ale școlilor, membri ai comunității, care au luat contact cu elevii implicați în proiect.

Durata proiectului: noiembrie 2015 – iunie 2016 (perioada activității finale).

Descrierea activităților:

a. Activitatea nr. 1: ÎNTÂLNIRE DE LUCRU ÎNTRE PARTENERI

b. Data/perioada de desfășurare: noiembrie 2015

c. Locul desfășurării: mun. Buzău și în fiecare școală parteneră

d. Participanți: (elevi, cadre didactice, parinti, reprezentanti ai comunitatii etc): profesorii coordonatori ai proiectului: Toader Bianca, Constantin Silvia, Fruja Ecaterina, Paun Marioara

e. Descrierea pe scurt a activității:

Partenerii de proiect se vor întâlni pentru stabili etapele următoare ale derulării proiectului, responsabilitățile fiecăruia. Se va realiza mediatizarea proiectului în cadrul fiecărei școli participante, selectarea elevilor și discutarea detaliilor proiectului cu grupul țintă.

a. Activitatea nr. 2: NOAPTE DE DECEMBRIE

b. Data/perioada de desfășurare: decembrie 2015

c. Locul desfășurării: fiecare școală parteneră

d. Participanți: (elevi, cadre didactice, parinti, reprezentanti ai comunitatii etc) minim cei 40 de elevi (echipa de proiect) și orice altă persoană din comunitate care vrea să se implice

e. Descrierea pe scurt a activității:

Activitatea se desfășoară pe baza unor lecturi suport, relevante pentru tema propusă în care elevii vor spune mici povestiri despre anotimpul iarna precum și faptul că vor prezenta obiceiuri de iarnă din partea locului (Cu sau fără costumații specifice). Acțiunea se finalizează prin punctarea celor mai buni povestitori și realizatori de desene precum și realizarea unui portofoliu al elevilor care să cuprindă compuneri, desene.

a. Activitatea nr. 3: MICUL ACTOR

b. Data/perioada de desfășurare: februarie 2016

c. Locul desfășurării: Scoala Gimnaziala Costesti,

d. Participanti: (elevi, cadre didactice, parinti, reprezentanti ai comunitatii etc) 4 cadre didactice, 25 de elevi.

e. Descrierea pe scurt a activității:

Activitate începe cu prezentarea unui eseu, de către un elev, cu titlul „Schițele lui Caragiale”; apoi vom urmări o prezentarea power-point: „Viața și opera lui Caragiale”; următorul moment cuprinde realizarea unei compuneri „O zi cu Goe”, realizarea unui desen inspirat din schițele autorului. În finalul activității se desfășoară concursul „Schițele lui Caragiale”. Concursul cuprinde 4 probe și 6 echipe concurente.

a. Activitatea nr. 4: AVANTAJELE BIBLIONETULUI

b. Data/perioada de desfășurare: martie 2016

c. Locul desfășurării: Biblioteca Comunală *Ioan Gherassy* Gheraseni

d. Participanti: (elevi, cadre didactice, parinti, reprezentanti ai comunitatii etc) 4 cadre didactice și 25 de elevi

e. Descrierea pe scurt a activității:

Doamna bibliotecar va prezenta activitatea și fondul de carte al bibliotecii, evidențiind avantajele biblionetului. Elevii participanți vor explora mediul virtual pentru finalizarea fiselor de autor, integrate în portofolii.

a. Activitatea nr. 5: ZIUA INTERNATIONALĂ A CĂRȚII

b. Data/perioada de desfășurare: aprilie 2016

c. Locul desfășurării: Școala Gimnazială „Nicolae Jilinski” Vernesti

d. Participanti (elevi, cadre didactice, parinti, reprezentanti ai comunitatii etc): 120 de elevi și 8 profesori

e. Descrierea pe scurt a activității:

Fiecare dintre participanți va pregăti fișe cu citate despre carte și lectură, pe care le vor împărtăși colegilor din școală și afișe cu Ziua Mondială a Cărții, pe care vor putea scrie: “La mulți ani, carte!” sau alte texte propuse de ei. Cu ocazia acestei zile organizăm „Parada cărților”, unde fiecare echipă își prezintă cartea preferată.

a. Activitatea nr. 6: TEAM-BUILDING LA PARSCOV

b. Data/perioada de desfășurare: mai 2016

c. Locul desfășurării: PARSCOV

d. Participanți (elevi, cadre didactice, părinți, etc): 30 de elevi și 6 profesori

e. Descrierea pe scurt a activității:

Lectura se desfășura prin activități în aer liber. Echipele vor fi realizate cu elevi din fiecare școală, pentru a spori coeziunea între elevii din școlile participante. Probele vor urmări creșterea spiritului de înțajutorare între membrii fiecărei echipei.

a. Activitatea nr. 7: CE-AM SIMȚIT, CE-AM ÎNVĂȚAT?

b. Data/perioada de desfășurare: iunie 2016

c. Locul desfășurării: fiecare școală parteneră

d. Participanți: (elevi, cadre didactice, părinți, reprezentanți ai comunității etc) echipa de proiect din fiecare școală

e. Descrierea pe scurt a activității:

Vor fi distribuite chestioare tuturor participanților la proiect, chestionare care să reflecte feedback-ul către grupul țintă și către toți partenerii în privința valorii adăugate prin proiect. Vor fi analizate rezultatele obținute și se vor face propuneri pentru viitor, pentru a se asigura continuitatea proiectului.

Fiecare școală va realiza câte un panou cu fotografiile cele mai relevante ale proiectului.

Vor fi realizate prezentări power point cu activitățile proiectului, activități ce vor fi prezentate ulterior în comisiile metodice din școală.

SĂRBĂTORILE DE IARNĂ LA ROMÂNI

Prof. psihopedagog Drăghiță Rodica
Centrul Școlar de Educație Incluzivă „Aurora”
Reșița / Caraș-Severin

Atmosfera sărbătorilor de iarnă ne aduce bucurie și ne amintește îndeosebi de anii copilăriei când, încărcăți de emoții, îl așteptam pe Moș Crăciun, așteptam să împodobim bradul alături de cei dragi.

Dincolo de faptul că este una dintre cele mai importante sărbători creștine, Crăciunul e așteptat cu mare entuziasm de toată lumea, indiferent de vârstă, uneori chiar și de religie. Cu toții ne gândim cu drag la cadourile cerute lui Moș Crăciun, la colinde, la mirosul de brad și la vâscul din pragul ușii. Și, cu siguranță, experiențele personale au încărcat astfel de clipe magice cu semnificații proprii. Dar mai mult decât atât, tradițiile legate de Crăciun aduc simboluri naturale vechi de sute de ani.

Obiceiurile țin de conștiința poporului român pentru că exprimă înțelepciunea populară a acestui neam, sunt esențe ale bogăției noastre spirituale. Cele mai răspândite și mai fastuoase s-au dovedit a fi cele legate de marele Praznic al Crăciunului și de sărbătorirea Anului Nou. Repertoriul tradițional al obiceiurilor și tradițiilor românești cuprinde pe lângă colindele propriuzise - cântece de stea, vifleemul, plugușorul, sorcova, vasilica, jocuri cu măști (țurca, cerbul, brezaia), teatrul popular, dansuri (căluții, călușerii) - și o seamă de datini, practici, superstiții, ziceri, sfaturi cu originea în credințe și mituri străvechi sau creștine.

Un obicei foarte cunoscut este „tăierea porcului”. În unele zone ale țării, porcul se taie de Ignat, adică în 20 decembrie. Se zice că porcul care n-a fost tăiat în această zi nu se mai îngrașă, căci și-a văzut cuțitul.

În acea zi se pregătesc bucatele tradiționale pentru Crăciun: cârnați, caltaboși, jumări, sângerete, slănină sau suncă, etc. Tot atunci se toacă și carnea pentru sarmale, iar pulpele se tranșează pentru friptură. Unele dintre preparate se pun la afumat (cârnații, slănina, pieptul ardelenesc, etc.). Imediat după sacrificare, gospodarul face “pomana porcului”: oferă celor care l-au ajutat la tăiat (uneori și vecinilor) șorici, carne proaspăt prajită și un pahar de vin (sau țuică fiartă în anumite zone). În puținele zile rămase până la Crăciun, gospodinele fac piftie (răcitură), sarmale, cozonaci cu nucă, mac și rahat (sau brânză și stafide), plăcintă și prăjituri diverse. În

același timp, începe curățenia în casă și în curte, împodobirea locuinței și pregătirea hainelor pentru Sărbători.

Odată finalizate toate pregătirile, gospodinele pun din fiecare fel de mâncare câte ceva într-un coș de nuiele și o sticlă cu vin și duc acest coș la biserică, în seara de ajun, pentru sfințire.

Un obicei foarte cunoscut este împodobirea pomului de Crăciun, a bradului. Bradul care este veșnic verde simbolizează viața, făcându-se astfel analogie cu viața care intră în lume o dată cu Nașterea Fiului lui Dumnezeu.

Primele semne ale Sărbătorii Nașterii Domnului le dau grupurile de colindători, care pornesc din casă în casă, cu o traistă încăpătoare pe umăr, pentru a le ura gazdelor fericire, sănătate și prosperitate. Aceste colinde sunt creații populare cu text și melodie, care conțin mesaje speciale (religioase sau satirice la adresa celor urați). Colindătorii vestesc nașterea Domnului, urează gazdelor sănătate și bucurii, primind pentru aceste urări cozonac, prăjiturele, covrigi, nuci, mere și chiar colăcei - pe care gospodinele care respectă tradiția le-au pregătit cu mult timp înainte. Diferind doar destul de puțin, colindele religioase sunt foarte asemănătoare în toate zonele țării, cele mai cunoscute și apreciate fiind: "O, ce veste minunată", "Steaua", "Trei păstori", "La Vifleim colo-n jos", "Cântec de Crăciun", "Aseară pe înserate".

Jocul "caprei" (uciderea, bocirea, înmormântarea, învierea) la origine a fost, desigur, un ceremonial grav, un element de cult. În cadrul sărbătorilor agrare jocul a devenit un ritual menit să aducă rodnicie anului care urmează, spor de animale în turmele păstorilor, succesul recoltelor - invocat și evocat de boabele care se aruncau de gazdă peste cortegiul "caprei".

Capra joacă după fluier, iar la terminare, unul din flăcăi; apropiindu-se de masa unde sunt membrii familiei, începe să vornicească. Flăcăii joacă pe stăpâna casei, pe fete și chiar servitoare, dacă sunt acasă, și apoi mulțumind se îndepărtează.

"Capra" este - de fapt - un om mascat, ascuns sub un costum larg, care ține deasupra capului un băț în vârful căruia este cioplit un fel de cap de capră. "Falca" de jos a "caprei" este mobilă, astfel încât gura acesteia poate închide sau deschide, dar mai ales poate "clămpăni", făcând un zgomot specific. În jurul caprei cântă și dansează alți colindători mascați și costumați specific, unii dintre aceștia fiind instrumentiști cu acordeon, fluier, tobă sau chiar vioară.

Cea mai amplă ceată o are "Capra" moldovenească care a grupat în jurul nucleului principal de personaje, un număr impresionant de "mascați" (35-40 de personaje). În această

componentă, cetele parcurg întreaga așezare sătească, din casă în casă, "Capra" fiind jucată pentru a aduce noroc și belșug.

Asemănător cu "Capra" este obiceiul de a umbla cu "Ursul", această datină avându-și de asemenea originea într-un cult geto-dac, ce urmărea fertilizarea și purificarea solului și a gospodăriei.

„*Steaua*” este un colind care începe din prima seară a Crăciunului și se încheie la Bobotează.

De la Crăciun și până la Bobotează copiii umblă cu steaua, un obicei vechi ce se întâlnește la toate popoarele creștine. Acest obicei vrea să amintească steaua care a vestit nașterea lui Iisus și i-a călăuzit pe cei trei magi. Cântecul despre stea provine din surse diferite: unele din literatura bizantină ortodoxă, altele din literatura latină medievală a Bisericii Catolice, câteva din literatura de nuanță Calvină și multe din ele, chiar din tradițiile locale.

Micul cor al stelarilor, care intră în imobil în zilele Crăciunului, cântă versuri religioase despre nașterea lui Iisus: "Steaua sus răsare"; "În orașul Vitleem"; "Trei crai de la est".

Obiceiul Plugușorului este legat de speranța fertilității, versurile sale prezentând practicile agricole și urări de holde bogate. În schimbul acestor urări, copiii primesc daruri simbolice, colaci, fructe sau bani. Legat de jocul caprei, cel al ursului, caluții și jocul cerbului, aceste obiceiuri și-au pierdut astăzi din semnificațiile inițiale (capra - personificarea productivității/înmulțirii ușoare și rapide în lumea animală și a fertilității pământului; ursul - animal sacru la geto-daci, căluții/căiuții - care simbolizează protejerea gospodăriilor de spiritele rele; cerbul - simbolul soarelui, întruchiparea purității și a dreptății) și sunt practicate mai mult în scop de divertisment.

Plugușorul copiilor este tot un obicei străvechi agrar. În ajunul Anului Nou, cetele de copii intră din casă în casă să ureze, purtând bice (harapnice) din care pocnesc, buhaie (un instrument specific), clopoței, tălângi etc

Sorcova este obiceiul conform căruia în dimineața zilei de 1 ianuarie copiii, dar și cei mari, merg și seamană, simbolic, cu boabe de grâu și orez, pe care le aruncă în casă și asupra celor din casă. Versurile însoțite de urări specifice diferă de la o zonă la alta „Sorcova, vesela/ Să trăiți, să-mbătrâniți/ Ca un măr, ca un păr, ca un fir de trandafir/ Tare ca piatra, iute ca săgeata/ Tare ca fierul, iute ca oțelul/ La anul și la mulți ani” sau, o variantă mai scurtă „Sorcova vesela/

Să trăiți să înfloriți/ Ca merii, ca perii, în mijlocul verii/ Ca toamna cea bogată de toate-
mbelșugată/ La anul și la mulți ani”.

Cele mai multe tradiții sunt strâns legate de Sărbătorile Crăciunului și Anului Nou. Tradițiile vechi poartă cu ele peste timpuri podoabe și daruri ale pământului, înțelepciunea poporului și credința în Dumnezeu.

Bibliografie

1. M. Radulescu-Codin, 1909, *Sărbătorile poporului*, apud I. Ghinoiu
2. T. Pamfile, 1977, *Mitologie românească*, Ed. All, București
3. I. Nicolau, 1998, *Ghidul sărbătorilor românești*, Ed. Humanitas, București

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE IARNĂ LA OLTENI

Prof. Băluță Adriana

Prof. Băluță Mihaela

Grădinița P.P.Nord 1,,Rm.Vâlcea,Vâlcea

Sărbătorile Crăciunului se întind între 24 decembrie și 7 ianuarie, având un repertoriu bogat: colindele propriu-zise, colindele de copii (urările de belșug și recoltă bogată) cu plugușorul și cu buhaiul, urarea cu sorcova, zorile (urare făcută în zorii zilei de Crăciun și Anul Nou), jocurile cu măști, cântecele de stea, irozii, precum și alte obiceiuri prilejuite de tăiatul porcului, datul la grindă sau alungarea duhurilor rele în anul următor. Cântarea [cântecelor de stea](#) este o parte foarte importantă din festivitățile Crăciunului românesc. În [prima zi de Crăciun](#), mulți colindători umblă pe străzile acoperite cu zăpadă ale orașelor și satelor, ținând în mână o stea făcută din carton și hârtie, cu scene biblice pictate pe ea.

Tradiția din România cere ca cei mici să meargă din casă în casă, cântând cântece de stea și recitând poezii sau legende, pe toată perioada Crăciunului. Liderul cară cu el o stea din lemn, acoperită cu staniol și

decorată cu clopoței și panglici colorate. O imagine a Sfintei Familii este lipită în centru stelei și întreaga creație este atașată de o coadă de mătură sau de un băț puternic.

În spațiul etnografic oltenesc, în fiecare gospodărie se pregătesc „colindele” – niște bețe de alun curățate de coajă. Acestea se taie înainte de Ignat, se pun la uscat până în seara zilei de Ajun (23 decembrie) și se ornamează prin afumare cu romburi albe și negre, dispuse alternativ. Ele reprezintă opoziția dintre lumină și întuneric, viață și moarte. Seara, femeia aprinde atâtea lumânări câte „colinde” are și tot atâția colaci sunt pregătiți. În dimineața zilei de Ajun, „colindele” se înfig în morminte de către copii, ca liant între „lumea cu dor” și cea „fără dor”.

Tradițiile și obiceiurile de Crăciun în Oltenia sunt multe, iar majoritatea sunt de atragerea binelui asupra gospodăriei. Se spune că în această noaptea se deschide cerul, iar oamenii buni pot să-l vadă pe Dumnezeu luând masa cu sfinții și îngerii.

În ajunul Crăciunului în Oltenia în multe comune se vrăjește în foc. Toți membrii familiei se adună în jurul focului și dau cu o nuia în foc zicând: “Bună dimineața lui Ajun / Că-i mai bună a lui Crăciun / Într-un ceas bun / Oile lănoase / Vacile lăptoase / Caii încurători / Oameni sănătoși / Să se facă porumbul,grâul”.

Steaua este un obicei vechi ce se practică în Oltenia încă din Ajunul Crăciunului până la ivirea zorilor. Ceata este formată din patru copii, iar fiecare are rolul lui stabilit dinainte: unul ține Steaua, celălalt este responsabil cu adunatul banilor, al nucilor și al covrigilor, iar ceilalți doi țin sacul și un ciomag, pentru a se apăra de câini.

Plugul cel Mare se practică în noaptea de Anul Nou. Se organizează de flăcăii din sat și este condus de un băiat mai viteaz. Cu Plugul cel Mare se merge doar la familiile înstărite din localitate.

Tradiția românească nealterată se mai păstrează în multe regiuni ale Olteniei. Astfel, porcul este sacrificat cu câteva zile înaintea Crăciunului, mai precis de Ignat, pe 20 decembrie. Încă de dimineață,

sătenii își pregătesc cele necesare pentru tăierea și pregătirea preparatelor din carne de porc. Deși e agitație mare, cei mai fericiți sunt copiii, căci ei vor fi urcați pe porcul gata pârlit și curățat, pentru a fi voioși tot anul. În unele sate, ei sunt însemnați, pe frunte, cu sângele animalului, în semnul crucii, pentru a fi feriți de boli de-a lungul anului următor. Chiar înainte de se începe lucrul, animalul sacrificat este însemnat cu o tăietură în formă de cruce la frunte și pe spate, zicându-se: „În numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh. Amin!”. Preparatele din carne de porc cunosc o mare diversitate de la o zonă la alta, atât ca denumire, dar și ca mod de preparare.

În multe sate românești, în seara de Crăciun se ung cu usturoi vitele și grajdurile, pentru a le feri de duhurile necurate. Usturoiul se pune între coarne, pe frunte, pe spate, făcându-li-se vitelor semnul sfintei crucii. În dimineața de Crăciun e bine să ne spălăm pe față cu apă curgătoare, în care punem și o monedă de argint, pentru ca tot anul să fim curați ca argintul, feriți de bube și beteșuguri. Femeia care face colacii pentru Crăciun, se duce în grădină cu mâinile pline de aluat și zice către fiecare pom așa: „Măr (păr, prun, etc.), astfel de rodnic să fii cum stă aluatul pe mâinile mele”. După ce au fost pregătiți, colacii se împart în dimineața zilei de Crăciun, înainte de plecarea la biserică. Cea mai vârstnică din casă ia un colac, o lumânare și o „colindă”, zahăr, bomboane, nuci și dă pomană membrilor familiei, numind câte un înaintaș trecut la Domnul. Apoi, cei mici pleacă la colindat, iar cei mari la biserică. Fiind mare sărbătoare de Crăciun, în anumite localități, vinul nu se bea cu orice pahar, ci cu „paharul de zile mari”. Este de reperat expresia derivată din obicei: „Dați-mi paharul Crăciunului”. Acest pahar se dă mai întâi preotului când vine cu Crăciunul (icoana Nașterii Domnului), apoi bea și oaspeții. Paharul este ornamentat cu desene, reprezentând pâinea și vița de vie.

Un alt obicei înrădăcinat în Oltenia, pe 1 Ianuarie, este primirea nepoților la moașă și datul la grindă. Moașa pune bani într-un colac sau

covrig împletit, apoi, cu covrigul pe cap, ridică de trei ori pruncul spre răsărit, cu urări de sănătate și belșug. Copiii mai măricei cântă „Sorcova”, primind apoi răsplata cuvenită. Să amintim și alte tradiții frumoase care au pătruns în spațiul românesc și care fac deliciu mai ales copiilor: decorarea bradului sau venirea lui Moș Crăciun la copiii cuminți.

Bibliografie:

<http://ro.wikipedia.org/wiki/Oltenia>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Oltenia>

[http://www.ziaruldevalcea.ro/index.php?ind=news&op=news_show_sing
le&ide=722](http://www.ziaruldevalcea.ro/index.php?ind=news&op=news_show_sing_le&ide=722)

<http://www.antenatelor.ro/traditii-de-craciun>

PRIMIM CRĂCIUNUL CU BUCURIE

CAMELIA

Prof.inv.preșcolar. BERCEA

Grădinița cu P.P. Nord 1,Rm.Vâlcea

Ca în fiecare an, luminatul praznic al Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos ne umple sufletul de o negrăită bucurie duhovnicească, pentru că această zi reprezintă împlinirea făgăduințelor și nădejdlor pe care Dumnezeu le-a dat oamenilor de la început, ca îndemn de călăuză pe drumul ce duce spre mântuire.

An de an bucuria sărbătoririi Nașterii Domnului pune stăpânire pe întreaga noastră ființă. Este, de fapt, partea comuniunii noastre la bucuria cea sfântă și fără de sfârșit a vieții dumnezeiești, pe care o zugrăvește Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan când afirmă: „*Viața s-a arătat și am văzut-o și vă mărturisim și vă vestim viața de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă*” (I Ioan 1, 2-3). Această mărturie exprimă o lucrare vie, căci prin Întruparea și Nașterea Sa,

Mântuitorul Iisus Hristos ne-a adus-o și ne-a împărtășit-o ca viață dumnezeiască, nemuritoare. Descoperindu-se oamenilor ca „pâinea vieții” (Ioan 6, 48) și lămurind că această pâine este Trupul Său pe care îl va da pentru „viața lumii” (Ioan 6, 51), Mântuitorul Iisus Hristos a ridicat viața omenească la plinătatea vieții dumnezeiești și a arătat, peste veacuri, că viața este bunul și darul suprem de care trebuie să se bucure nu numai omul, ci și întreaga făptură. Sărbătoarea Nașterii Domnului este, astfel, sărbătoarea vieții. Prin Întruparea sa, Fiul lui Dumnezeu ne-a descoperit valoarea și frumusețile vieții. Mântuitorul a venit în lume pentru a da un sens nou existenței omenești.

Ascultând istorisirile minunate din Sfânta Evanghelie despre cele petrecute în noaptea sfântă a Nașterii, simțim în inimile noastre o tainică chemare de a porni cu cugetul pe urmele magilor de la Răsărit, cu ochii ațintiți spre steaua călăuzitoare spre Betleem, unde s-a născut Hristos. Acolo, în peșteră, în ieslea cea săracă, Pruncul nou-născut a venit pe Pământ să sfințească pe om, să-l facă sălaş dumnezeiesc. Împreună cu păstorii auzim și trăim și noi frumusețea fermecătoare a cântării îngeresci: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!*”. Aceste sfinte întâmplări din Betleem trezesc în sufletele noastre în primul rând recunoștință pentru nemăsurata dragoste a Tatălui Ceresc față de noi, oamenii, și pentru marea jertfă pe care a făcut-o prin Fiul Său ca să ne mântuiască.

„Ziua de naștere a Domnului este ziua de naștere a păcii”, spune un sfânt părinte al Bisericii, întrucât Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ ca să împace pe om cu Dumnezeu și pe oameni între ei. O frumoasă cântare bisericească îndeamnă:

„Hristos se naște, măriți-L!

Hristos din ceruri, întâmpinați-L!

Hristos pe Pământ, înălțați-vă!”

Totul este bine când trăim în liniște, iar bucuria noastră este deplină când avem siguranța zilei de mâine.

Hristos a coborât din ceruri, pentru ca noi să-i ieșim întru întâmpinare prin trăirea virtuților care duc la desăvârșire. Să avem, așadar, mereu în inimile noastre fiorul sfânt, trăit de magii care au mers să se închine Mântuitorului, aducând daruri Celui ce S-a făcut om, pentru ca noi să ne îndumnezeim prin credința și faptele noastre

Sărbătoarea Crăciunului este cea care deschide cele 12 sărbători religioase domnești, fiind anunțată prin obiceiul copiilor de a merge cu Steaua și colindul pentru a vesti Nașterea

Mântuitorului. De asemenea, o veche tradiție este „mersul cu icoana”, un fel de colindat al preoților din comunitățile locale cu icoana Nașterii Domnului, binecuvântându-se casele și creștinii. Înainte de sărbători, creștinii respectă Postul Crăciunului, care se încheie în seara de Crăciun după liturghie. Tăierea porcului în ziua de Ignat este un moment important ce anticipează Crăciunul. Pregătirea mâncărilor capătă dimensiunile unui ritual străvechi: cârnații, chișca, toba, răciturile, sarmalele, caltaboșul și nelipsitul cozonac vor trona pe masa de Crăciun. Pregătirea mesei de Ajun începe în primele ore ale dimineții, când gospodinele coc colacii "rotunzi ca Soarele și Luna " și un colac special, numit "Creciun". Acest colac se păstrează până primăvara, pentru a fi folosit în practicile începutului de an agrar.

În dimineața Ajunului se prepară douăsprezece feluri de mâncare de post (grâu pisat și fiert, prune afumate fierte, bob fiert, sarmale din crupe, ciuperci tocate cu usturoi, borș de bureți, fasole fiartă și "sleița" etc), care sunt așezate pe masa din "casa cea mare". Din ele se consumă seara, după trecerea preotului cu icoana, după care nu sunt consumate în întregime, resturile fiind păstrate până la Bobotează.

Pe parcursul nopții de Ajun, cetele de flăcăi străbat ulițele, de la un capăt la altul al satului, pentru a vesti Nașterea Domnului. După rostirea colindei la fereastră, flăcăii sunt invitați în casă, sunt ospătați și răsplătiți. În casele cu fete, are loc o mică petrecere. Fata care urmează să se mărite este scoasă la joc fie de șeful cetei, fie de flăcăul care o simpatizează. În Chișinău se umbla cu "Căluțul", "Plugușorul", "Ursul", "Steaua", însa, cel mai cunoscut este "Căprița". Căprița este însoțită de un cioban, de mai mulți dansatori și un medic care o lecuiește, căci ea, nedorind să danseze, se face bolnavă. Se colindă până după miezul nopții. Cuvântul Crăciun derivă din etimonul "creatiun", în limba latină vulgară, deci ziua creării lui Iisus. Însă deoarece Pruncul Sfânt nu a fost creat ci întruchipat, elitele bisericești au înlocuit acest termen popular cu acela de sărbătoarea Născutului, cum se constată în Evanghelie și în Cazania lui Varlaam, de unde au derivat numele sărbătorii în limbile Europene.

Crăciunul este o sărbătoare foarte importantă pentru creștini: este sărbătoarea Nașterii Domnului, timp al bucuriilor, al păcii și al liniștii sufletești. Este o perioadă în care primim și dăruim multă iubire și căldură sufletească. Acest lucru se remarcă și în entuziasmul cu care se fac pregătirile pentru această sărbătoare.

Timp de 40 de zile înainte de această sărbătoare creștinii respectă Postul Crăciunului când nu mănâncă carne sau produse lactate pregătindu-se astfel pentru a sărbători. Tăierea

porcului este un moment deosebit de important ce antcipă Crăciunul. Apoi, pregătirea mâncărilor capătă dimensiunile unui ritual străvechi. Mâncărurile tradiționale: cârnații, chișca, toba, răciturile, sarmalele, friptura de porc, jufla și nelipsitul cozonac vor trona pe masa de Crăciun, fiind la loc de cinste alături de vinul roșu cinstit de toată lumea. Unul din momentele cele mai importante ale serii de 24 decembrie este împodobirea bradului de Crăciun, la care se obișnuiește să participe toți membrii familiei. În timpul nopții, Moș Crăciun va aluneca prin horn și va lăsa cadouri pentru toată lumea în ciorapi sau sub brad. Dacă ne uităm pe cer s-ar putea să-l vedem pe Moș Crăciun trecând cu sania sa trasă de opt reni. Colindul este una din cele mai cunoscute datini de iarnă. Mai demult, cetele de colindători erau formate din copii care, după miezul nopții de 24 spre 25 decembrie, umblau din casă în casă, aducând urări de sănătate, fericire și noroc gospodarilor pe care îi colindau. Colindele de iarnă sunt texte rituale cântate la sărbători creștinești, închinare Crăciunului și Anului Nou. Originea lor se pierde în vechimile istoriei poporului nostru. De-a lungul secolelor au devenit mai frumoase și au căpătat o mare varietate pe întreg teritoriul țării. Ele degajă atmosfera de sărbătoare și buna dispoziție cu care toți românii întâmpină Sărbătoarea Nașterii Domnului și Anul Nou.

La noi, ca datină, Pomul de Crăciun nu era cunoscut până la sfârșitul veacului al XIX-lea, iar la începutul secolului XX se întâlnea numai în casele nemților din orașele mari românești. După primul război mondial, însă, obiceiul s-a răspândit și printre românii ortodocși. Azi, pomul de Crăciun, încărcat cu jucării și daruri, e prezent în fiecare casă, deși nu aparține folclorului românesc, ci de import.

Acest obicei se practică în noaptea Sfântă de Ajun, când copiii așteaptă cu nerăbdare sosirea lui Moș Crăciun. În trecut se bucurau de el doar copiii celor mai înstăriți. Țăranii care își doreau un „pom de Crăciun” pentru copiii lor, foloseau „jneapănul” sau chiar „ iepurina” uscată pe care și le procurau singuri din pădure.

Brazii îi împodobeau cu turte din aluat prăjit numite „umflături”, cu figurine din turtă dulce, floricele de porumb înșirate pe ață, nuci poleite, mere și panglici colorate. Erau legați mai apoi de grinda casei, unde rămâneau până trecea preotul cu Iordanul.

Bradul este, din cele mai vechi timpuri, un simbol al vieții prin prezența sa falnică, îndreptată spre cer. La romani, el are simbolul belșugului. Faptul că nu își pierde niciodată culoarea verde îl transformă și în simbol al veșniciei. Își are locul în cea mai mare sărbătoare a creștinătății, Crăciunul, sărbătoarea Nașterii Domnului. Cu aceasta ocazie, bradul este așezat în

mijlocul casei, este împodobit de întreaga familie, iar sub crengile lui se așează darurile pentru toți membrii familiei. Ramurile lui împodobesc și astăzi casele noastre, aducându-ne bucurie și belșug.

Bradul avea un rol important și în ceremonialele de trecere : *botez* – se planta un brad la nașterea unui copil – *nuntă* – se făceau logodne lângă tulpina unui brad și *înmormântare* – se planta un brad la căpătâiul mortului.

Astăzi, brazii de Crăciun au primit un caracter occidental, cu globuri, beteală și stelute strălucitoare. Chiar și imaginea Moșului tradițional, straietele lui, încep să fie înlocuite în mintea copiilor cu cea a Moșului modern, îmbrăcat în roșu, care apare în case intrând pe coș și nu bătând la fereastră.

Bibliografie:

<http://ro.wikipedia.org/wiki/Oltenia>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Oltenia>

<http://www.antenasatelor.ro/traditii-de-craciun>

**ELEVUL - PARTICIPANT ACTIV LA CUNOAȘTEREA
ȘI OCROTIREA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR
ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE ÎN CADRUL SĂPTĂMÂNII „ȘCOALA ALTFEL”**

PROF. BRĂȚAN ELENA-DIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ APELE VII
LOCALITATEA: APELE VII
JUDEȚUL DOLJ

"Tot ce se află pe fața Pamântului se transforma neconținut, fiindcă Pamântul e viu; și are și suflet. Noi facem parte din acest suflet și rareori ne dăm seama că el lucrează totdeauna spre binele nostru." (Pablo Coelho).

Ne aflăm într-un moment al istoriei în care trebuie să orientăm acțiunile noastre de educație a copiilor în direcția înțelegerii, apărării și îmbunătățirii mediului înconjurător pentru a crea, pentru noi și pentru generațiile viitoare condiții de viață mai bune într-un mediu mai bine adaptat la nevoile și aspirațiile umanității.

Încă de la apariția omului pe Pamânt, natura l-a protejat, oferindu-i necesarul existenței, fiindu-i prietenă. Gândindu-ne că prietenia este legătura care-i unește pe oameni, atunci trebuie să înțelegem că omul trebuie să manifeste dragoste și respect pentru natură.

Mediul înconjurător este, după cum se știe, un sistem și ca orice sistem are o anumită organizare, structură, funcție și funcționare, care asigură viața omului și dezvoltarea civilizațiilor. Ansamblul format din totalitatea viețuitoarelor de pe Pamânt și mediul lor de viață - apa, aerul și solul - reprezintă ecosfera, care altfel spus reprezintă „casa vieții” pe Pamânt.

Contactul cu natura fructifică puterea creatoare, lărgeste orizontul de cunoaștere al elevului, determină o confruntare și evaluare a modului său de a gândi în fața unor realități, crește experiența de viață și intensifică trăirile afective.

O problemă de stringentă actualitate este formarea și educarea elevilor în spiritul unor responsabilități umane ce vizează protecția mediului înconjurător. Grijă pentru natură a preocupat dintotdeauna locuitorii planetei. Pe pământ, nimic nu este mai important pentru supraviețuirea noastră, decât aerul pe care îl respirăm, apa pe care o bem și alimentele pe care le consumăm. Fără cruțare, aceste elemente vitale sunt fie contaminate, fie distruse încetul cu încetul, chiar de către om. Planeta noastră este sufocată de poluare, dezgolită prin defrișări și secătuită de exploatarea fără măsură.

Protejarea mediului înconjurător a devenit mai acută în zilele mileniului III. Numeroasele transformări prin care trece omenirea în prezent impun o educație ecologică încă de la vârsta preșcolară.

În școală facem primii pași în încurajarea și educarea copiilor ca în timp să devină factori activi ai protecției mediului, acționând, modificând stilul de viață propriu și pe cel al persoanelor din jurul lor.

Din desele plimbări în jurul orașului, în parcuri, în pădurile din jur am constatat că unii cetățeni manifestă un dezinteres total față de mediul înconjurător, am observat efectele negative lăsate de plimbările oamenilor în natură, gunoaiile și distrugerile produse de aceștia pădurilor.

Prin activitățile practice desfășurate în cadrul acestei săptămâni, elevii conștientizează faptul că este important “să știi”, dar mai important este “să aplici ceea ce știi”. Protecția mediului nu se face cu manualul, ci cu pasiune pentru natură, dublată și întărită de cunoștințe despre alcătuirea plantelor și animalelor, despre viața lor, despre uriașul rol pe care îl au în natură. „Nu stapânim natura decât respectând-o.”

În acest sens, tot în cadrul săptămânii „Școala altfel” am desfășurat proiectul “Un copil – o floare” organizând cu elevii mai multe activități:

- am sădit flori în ghivece, care vor rămâne în sala de clasă;
- am pus grâu la încolțit în pahare de plastic, care vor fi folosite ca bază la ornamentele realizate cu ocazia sărbătorilor de Paști;
- am învățat cu elevii poezii și cântece despre pădure și despre natură în general;
- elevii au realizat desene cu aspecte din natură în cele patru anotimpuri.

Participarea copiilor la aceste activități sporește eficiența demersului educațional, dat fiind cunoscută marea disponibilitate a elevilor de a descoperi tot ceea ce le stârnește curiozitatea. Aceste activități își găsesc finalitatea în comportamentul copiilor care devin mai buni, mai sensibili față de mediul apropiat, mai protectori, disciplinați, responsabili, plini de inițiativă și prompti în ocrotirea a tot ce-i înconjoară.

Prin aceste activități de educație ecologică am urmărit familiarizarea copiilor cu mediul natural în care trăiesc și adaptarea lor la condițiile de viață impuse de realitatea lumii înconjurătoare.

Cunoașterea naturii dezvoltă, totodată, dragostea și interesul copiilor pentru resursele naturale, pentru frumusețea ei. Elevii au învățat să iubească natura și să prețuiască nebănuitele ei comori.

În școală, toate obiectele de învățământ îl ajută pe elev să capete competența necesară pentru: a înțelege că omul este inseparabil de mediul său și că, mai devreme sau mai târziu, efectele negative ale acțiunilor sale se răsfrâng asupra sa; a obține cunoștințele de bază necesare înțelegerii și soluționării problemelor mediului său apropiat; a dezvolta instrumentele de analiză, reflecție și acțiune pentru a înțelege, preveni și corecta neajunsurile provocate mediului; a judeca corect responsabilitățile individuale și colective și a se angaja în obținerea cooperării pe linia rezolvării unor probleme de mediu.

Dobândirea acestor competențe de către elevi în școală ni se pare firească deoarece această instituție are specialiștii necesari acestui tip de educație. Pe această cale se va putea ajunge la realizarea interesului național - protejarea mediului, cu tot ce are mai valoros, pentru reușita principiului „dezvoltării durabile”.

Prin educație ecologică putem să cultivăm dragostea și interesul elevilor pentru lumea înconjurătoare, pentru protejarea mediului și a societății, putem să formăm atitudini de dezbatere față de cei ce încalcă normele de păstrare a igienei mediului, contribuim la activizarea vocabularului legat de termenii ecologici.

BIBLIOGRAFIE:

- Ion Drăgan, Pavel Petroman, „Educația noastră cea de toate zilele”, Editura EUROBIT, Timișoara 1992;
- Marcela Peneș, Ovidiu Hutu „Științe”- manual clasa a IV a, Editura Aramis, București, 2004
- Anca Neagu, "Terra-planeta vie", Casa Editorială Regina, Iași, 2002.
- Erabu I. - "Natura - aerul vieții" - Ed. Științifică - București 1989
- Tatiana Tofan-Burac, “A.B.C.-ul ocrotirii naturii”, Colecția Natura, 2005

MIRACOLUL SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ

PROF. ÎNV. PREȘ. BADEA ALINA

G.P.P. NORD 1. RM. VÂLCEA

La sfârșit de calendar ies ca din pământ culorile, gustul, zvonurile speranței: colindele și colacii, bradul împodobit, un Moș Crăciun încărcat de daruri pentru toți, urări vesele pe un petic de hârtie, călătorind până la capătul lumii. Și deodată, vremea bătrână, vremea searbădă, înțepenită de ger pornește iar să se învâртеască ...

Sărbătorile de iarnă, îndeosebi cele de Crăciun sunt adevărate sărbători de suflet. Amintirile copilăriei ce ne revin în minte și suflet, zăpezile bogate și prevestitoare de rod îmbelșugat, colindele și clinchetele de clopoței, mirosul proaspăt de brad, dar și de cozonaci, nerăbdarea așteptării darurilor sub pomul de iarnă, toate creează în sânul familiei o atmosferă de basm, liniște sufletească și iubire.

Încă de la apariția școlii românești printre principale obiective pe care și le propuneau reprezentanții ei, s-a aflat educarea elevilor în spiritul valorilor naționale, evidențierea lor comparativ cu ale celorlate popoare.

Iarna este anotimpul friguros, dar totodată mai are și un simbol aparte. Odata cu iarna, în casele oamenilor intră și un spirit de sărbătoare, un spirit de veselie, de bucurie, care ne face pe toți mai buni, ne face să fim mai iubitori și mai ales ne face să dăruim cadouri persoanelor dragi.

Precum toată lumea știe, iarna este perioada în care S-a născut Mântuitorul nostru Iisus Hristos la Betleem, într-un staul de boi. Magii vestiseră Nașterea Sa cu mult timp înainte și când Acesta s-a născut, s-au înfățișat cu daruri la El și i s-au închinat. Darurile au fost cele mai alese: tămâie, smirnă, etc.

Așa cum magii i-au dăruit lui Hristos daruri, așa și noi dăruim de *Crăciun* celor dragi tot ce avem mai bun, chiar dacă nu avem posibilitatea să le oferim daruri scumpe cum i-au adus lui Hristos, dar măcar iubire le putem oferi și aceasta este mai de preț decât toate darurile scumpe din lume. Adevărata iarnă, care începe pe 6 decembrie (potrivit tradiției populare) debutează cu imaginea unui Moș Nicolae care alunecă pe horn și pune daruri în cizmulile copiilor.

Copiii îl așteaptă cumiți, pregătind ghetele, cizmulile, felicitări confecționate în activități, scrisori ilustrate în care desenează darul preferat.

Câți dintre noi nu au așteptat cu înfrigurare dimineața de 6 decembrie pentru a se uita dacă Moșu' a lăsat ceva în ghetele pregătite de cu seară? Acest obicei al darurilor aduse de Moș Nicolae, s-a împământenit. Este posibil să fie un împrumut din țările catolice, unde Moș Crăciun este cel care pune daruri în ghete sau ciorapi anume pregătiți.

În ziua de Sf. Nicolae, copiii primesc câte un bețișor argintiu, împodobit cu fundițe sau panglici care să le amintească să fie mai ascultători. Dacă au fost cumiți, Moș Nicolae le mai lasă în cizmulite: bomboane, turtă dulce, mere și poate câte o jucărie. Colindele, steaua, plugușorul și sorcova spun despre noi tot ceea ce lipsește dintr-o carte de istorie.

Pentru a le deschide copiilor mintea și sufletul spre credință, am încercat în activitatea la clasă să le prezentăm texte literare cu conținut religios care impresionează tocmai prin drama lor. De exemplu: Fecioara Maria care este izgonită, trebuie să-și părăsească căminul și să nască într-o iesle, îngerii din cer cântă, steaua călăuzește pașii păstorilor și magilor spre Bethleem.

Acestea sunt evenimente senzaționale, incită fantezia și îi încântă pe micii ascultători, trezindu-le în suflete sentimente de dragoste pentru pruncul Iisus. După audierea textelor religioase "Poveste de Crăciun", "Povestea Pomului de Crăciun" și altele, după învățarea unor rugăciuni, poezii religioase în care a fost explicat mesajul acestora, i-am învățat colinde și cântece religioase "Noi umblăm și colindăm", "Măruț mărgăritar", "Afară ninge liniștit", "Steaua sus răsare", "O, brad frumos".

În fiecare an, în aceeași zi de iarnă, creștinii își amintesc de copilul Iisus ivit sub o stea fără seamăn în Betleem. Acolo începe destinul divin al Celui ce va deveni modelul împlinirii în lumea aceasta. Și începând de atunci pulsează neîntrerupt timpul sacru al mitului în credința și ritualul care dau tărie lăuntrică oricărui creștin.

Se apropie Crăciunul...Oricine recunoaște cu ușurință imaginea de carte poștală a unui prunc așezat într-o iesle, înconjurat de personaje care i se închină. Dar ce înțeles are această icoană? Cine a inspirat zugravilor lumina diafană a scenei? Punându-ne memoria la îndoială, să recitim câteva Evanghelii.

În urmă cu două mii de ani, la vremea în care astăzi sărbătorim Crăciunul, în Betleemul Iudeii cucerite de romani s-a născut un copil. În aparență, un fapt comun. În realitate, un eveniment care avea să schimbe mersul lumii: momentul de origine al unei ere noi. Istoria Nașterii lui Iisus — pentru că astfel s-a numit, din poruncă divină, copilul, e cunoscută.

Probabil că mulți dintre noi visează la sărbătoarea *Crăciunului* precum în povești, la ușa sobei, unde să auzi doar pocnetul lemnului ce ard cu repeziciune pentru a forma o undă de căldură în încăpere. Mirosul de cozonaci proaspăt copti, mirosul crengilor de brad care parfumează toată casa, iar în depărtare glasurile colindătorilor sfârșiți de gerul cumplit, dar care nu ar renunța la colind pentru nimic în lume, acestea sunt ingredientele unui *Crăciun* perfect.

Sărbătorile de iarnă sunt menite a-ți conferi o liniște sufletească aparte. Sunt momente de liniște care te îndeamnă la meditare, te ajută să-ți pui ordine în gânduri și să te dezlipești cât poți de grijile și nebunia zilelor noastre.

Cel mai important lucru, după părerea mea, este acela de a petrece și de a împărtăși aceste momente de reală importanță cu cei mai dragi și mai iubiți oameni din viața noastră.

În această perioadă, afară, cât vezi cu ochii, este numai alb, simbolul purității și al inocenței; până și natura îmbracă haine de sărbătoare. Fiecare dintre noi așteaptă cu nerăbdare venirea vacanței și totodată a sărbătorilor de iarnă. Pentru copii, cea mai așteptată sărbătoare este cea de *Sfântul Nicolae*, care se sărbătorește pe 6 decembrie.

Obiceiul din străbuni este ca în ajun de *Sfântul Nicolae*, copiii să-și cremuiască ghetele pentru a fi cât mai curate atunci când îi vizitează „moșul” cel cu daruri. Pentru cei mai puțin cuminiți și mai dezordonăți, moșul aduce o nuielușă.

Postul *Crăciunului* ia sfârșit, și fiecare se poate bucura de mâncărurile tradiționale: preparate din porc, sărmăluțe, cozonaci. Cele trei zile de sărbătoare aduc liniște și pace în casă. În perioada *Crăciunului*, străveche sărbătoare creștină, copiii din toate regiunile țării merg la casele gospodarilor să le ureze sănătate, viață lungă, belșug, cântând colinde care au înfruntat timpul. Cele mai cunoscute colinde sunt: *Florile dalbe, O, ce veste minunată!, Vin colindătorii, Plugușorul etc*

Obiceiul colindatului a înglobat în el nu numai cântec și gest ritual, ci și numeroase mesaje și simboluri ale unui străvechi spiritualități românești. El s-a păstrat asociindu-se cu celebrarea marelui

eveniment creștin care este *Nașterea Domnului Iisus Hristos*. În ajunul *Anului Nou* merg din nou copiii la colindat cântând *Plugușorul*.

Pentru cel mai important moment, trecerea în *Noul An*, pregătirile se reiau. În săptămâna dintre Crăciun și Anul Nou, în toate satele, cetele de flăcăi se pregătesc pentru „urat”, sistem complex de datini și obiceiuri. Pe înserat, în *Ajunul Anului Nou* sunt așteptați să apară *Ursul, Capra, Căiușii, Jienii* etc.

Faptul că aceste obiceiuri se practică la cumpăna dintre ani este justificat de simbolistica zilei de 31 decembrie, care în gândirea populară reprezintă data morții și a renașterii ordinii cosmice. Structura ceremonială a obiceiului este în același timp plină de forță și vitalitate. Muzica și dansul, remarcabile prin virtuozitate și dinamism, măștile pline de expresivitate, alcătuiesc un spectacol unic.

În diferite zone ale țării, costumația, interpretarea pot fi diferite, dar obiceiul este în esență același. Dacă acest fel de manifestare ne duce cu gândul la arhaice practici magice de alungare a maleficului, *Plugușorul*, alt obicei, este strâns legat de mitul fertilității. Vorbe frumoase de prosperitate și belșug sunt adresate de cetele care vin cu *Plugușorul*, fiecărei gospodării. Ca o incantație magică, textul urării se transmite din tată în fiu și nu există român care să nu-l cunoască.

Prima săptămână din ianuarie este marcată de două importante sărbători creștinești: *Botezul Domnului (Boboteaza)* pe 6 ianuarie, și *Sfântul Ion* pe 7 ianuarie. Toți românii se duc la biserică de *Bobotează* și iau apa sfințită, apă atât de necesară pentru tămăduire și purificare. În satele și orașele așezate pe maluri de ape, tinerii se întrec să scoată la mal crucea aruncată de preot în apa înghețată. Cel ce va reuși, va avea parte numai de bine.

În aceste zile atât de reci ale iernii, adunați pe lângă focuri, neavând altă treabă decât de a hrăni animalele, țăranii români își trag sufletul alături de cei dragi, petrecând cu toți Ionii și Ioanele și pregătindu-se pentru truda care va veni curând, odată cu topirea zăpezii.

Luna Decembrie mai este denumită în Calendarul popular – *Luna lui Cojoc*.

Ziua de 20 Decembrie – *Ignatul* – este o zi în care s-au păstrat o serie de practici magice precreștine. Se spune că este bine să se taie porcii sau un alt animal din gospodărie. Cel care vede sânge în această zi este ferit de boli.

Ziua de 23 Decembrie – *Preziua Ajunului de Crăciun*. În această zi există obiceiul ca în anumite zone ale țării să se facă preziceri despre vremea, bogăția și recoltele viitoare.

Sper ca spiritul acestor sărbători să trezească în adulți, bucuria copilăriei, pentru ca în fiecare din noi să rămână pentru totdeauna copilul care va tresări de fiecare dată când sărbătorile de iarnă bat la ușa sufletului nostru.

Fie ca aceste sărbători să ne lumineze gândurile, să ne îndrepte pașii spre fapte mărețe, iar noul an ce bate nerăbdător la ușa să fie presărat cu realizări cu mult mai mari pentru noi toți.

Sărbători fericite tuturor !

La mulți ani !

BIBLIOGRAFIE :

1. Ghinoiu, Ion, Obiceiuri populare de peste an. Dicționar, Editura Fundației Culturale Române, București, 1997, ISBN 973-577-065-2
2. Ghinoiu, Ion, Sărbători și obiceiuri românești, Editura Elion, București, 2003, ISBN 973-8362-07.5S
3. Marian, Simion Florea, Sărbătorile la români, Grai și Suflet - Cultura Națională, 2001

ROLUL ACTIVITĂȚILOR INTERDISCIPLINARE ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVULUI

PROF. PREDESCU GEORGETA-JANINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ APELE VII
LOCALITATEA: APELE VII
JUDEȚUL DOLJ

Din experiența la clasă am constatat în ce măsură activitățile interdisciplinare contribuie efectiv la dezvoltarea gândirii, limbajului, a trăsăturilor de caracter ale copiilor, dacă se apreciază just rolul și rostul pe care îl joacă acestea în cadrul programei școlare, favorizând întregul registru explicativ-emoțional cerut și condiționat de vârsta micilor școlari.

Vizionarea unor piese de teatru sau spectacole accesibile vârstei copiilor, corespunzătoare educației pe care trebuie să o primească copiii de această vârstă și prezentarea într-o formă artistică îngrijită constituie în primul rând un prețios mijloc de cunoaștere a relațiilor dintre oameni, îmbogățește gândirea copilului, dându-i posibilitatea să cunoască trecutul, să înțeleagă prezentul și să năzuiască spre viitor, pregătindu-l pentru viață. Participând la spectacol, micul școlar are în față eroii vii, care-l

entuziasmează și i se impun ca exemple de urmat, care îi trezesc dorința de a deveni mai bun, corect și cinstit în comportare, de a citi el însuși cartea respectivă. Din păcate aceste spectacole pentru copii sunt din ce în ce mai puține în ultimii ani, iar șansele ca elevii din mediul rural să ajungă de la zeci de kilometri pentru a viziona un astfel de spectacol sunt minime.

Ținând seama de rolul important pe care-l joacă emoțiile estetice în viața spirituală a copiilor de vârstă școlară mică și mijlocie, am urmărit nu numai vizionarea, ci chiar punerea în scenă a unor piese pentru copii. Aceste spectacole constituie încercări destul de grele la care elevii trebuie să se prezinte la un înalt nivel artistic și de disciplină, dar contribuie foarte mult la stimulare

Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ impun imbinarea activității școlare cu activități extracurriculare ce au numeroase valențe formative. Desfășurarea activităților școlare și extrașcolare permite și manifestarea creativității de grup, a relațiilor creative. În acest cadru, și educatorul își poate afirma spiritul novator, creativitatea didactică.

Activitățile extracurriculare sunt activități complementare activității de învățare realizată la clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, orientează elevii către activități utile care să întregescă educația școlară, contribuind la formarea personalității. De aceea școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

Realizarea acestor activități presupune alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta și, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică și dragoste pentru copii.

Astfel de activități se deosebesc de cele școlare prin varietatea formelor și a conținutului, prin durata lor, prin metodele folosite, prin utilizarea unei forme specifice de verificare și apreciere a rezultatelor și prin raporturile de colaborare, de apropiere, de încredere și de prietenie dintre cadrele didactice și elevi.

Accepțiunea termenului are un sens foarte larg. În sens restrâns termenul se referă la toate manifestările organizate de școală, cu obiective educative și recreative, care se desfășoară în afara programului școlar. Pot fi și activități extrașcolare de masă - excursii, concursuri, spectacole, serbări etc. - sau activități extrașcolare în cercuri de elevi. În acest sens, termenul este echivalent cu educație extradidactică. Activitățile extracurriculare se desfășoară sub forme variate, ca de exemplu: activități artistice, științifice, activități sportive, obștești, turistice ș.a.m.d. Astfel de activități oferă numeroase prilejuri de afirmare a elevilor, de dezvoltare a personalității acestora, întrucât lumea actuală este stăpânită de televizor sau de calculator

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feedback pozitiv. Școala trebuie să stimuleze exprimarea potențialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze inițiativa lui, ingeniozitatea și curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relații care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii și să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă.

Activitățile școlare chiar dacă urmăresc însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice, a unor priceperi și deprinderi, implicând în ansamblu o concepție științifică despre lume și viață și chiar dacă duc la formarea și dezvoltarea unei personalități creatoare, nu pot răspunde suficient dorinței de cunoaștere și de creație - însușiri caracteristice copiilor.

Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ impun imbinarea activității școlare cu activități extracurriculare ce au numeroase valențe formative. Desfășurarea activităților școlare și extrașcolare permite și manifestarea creativității de grup, a relațiilor creative. În acest cadru, și educatorul își poate afirma spiritul novator, creativitatea didactică.

Activitățile extracurriculare sunt activități complementare activității de învățare realizată la clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, orientează elevii către activități utile care să întregescă educația școlară, contribuind la formarea personalității. De aceea școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița coord., (2008), Psihologie școlară, Ed. Polirom, Iași
2. Manolache, Anghel-coord. general (1979), Dicționar de pedagogie, Ed. Didactică și Pedagogică, București
3. Ștefan, Mircea (2006), Lexicon pedagogic, Ed. Aramis, București
4. Revista învățământ primar nr. 4 din 1998, Contribuția activităților extrașcolare în optimizarea procesului de învățământ

„Bucuria credinței devine bucurie deplină a celor ce înaintează pe calea sfințeniei“

Nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos a fost vestită de îngerii ca fiind bucurie mare pentru tot poporul, pentru că ea este bucuria mântuirii. Iar pentru că vestea aceasta a mântuirii adusă de îngerii oamenilor a fost primită cu credință, ea a rodit atunci bucurie mare în sufletele credincioșilor și rodește și acum bucurie din an în an. Iată de ce Sărbătoarea Nașterii Domnului este o sărbătoare a bucuriei pe care ne-o dăruiește nouă Dumnezeu-Tatăl în Fiul Său, Hristos-Mântuitorul, prin lucrarea Sfântului Duh, în Biserică și în sufletele credincioșilor.

Întrucât Hristos-Domnul este izvorul bucuriei depline și netrecătoare (cf. Ioan 17, 13), legătura vie cu El, prin credință puternică, rugăciune fierbinte și fapte bune, aduce bucurie în viața Bisericii și în sufletele credincioșilor. Această bucurie a credinței în Hristos și a iubirii statornice față de El este numită de către Sfântul Apostol Pavel „bucurie în Domnul“ (cf. Filipeni 4, 4). Ea este roadă a Duhului Sfânt în sufletul omului credincios și iubitor de Hristos și de semeni (cf. Galateni 5, 22) și arună a bucuriei veșnice din Împărăția lui Dumnezeu.

Această bucurie, ca prezență a harului lui Hristos în sufletul omului luptător cu păcatul și cu greutățile vieții, nu piere nici în vreme de încercare ci, dimpotrivă, crește când cel credincios suferă pentru Hristos și pentru Biserică.

Bucuria credinței se intensifică și se statornicește prin rugăciune fierbinte, prin pocăință și iertare de păcate, prin eliberarea de patimi, prin cuvântul bun și prin fapta cea bună, prin viață curată și iubire sfântă. Ea devine bucurie deplină a celor ce înaintează pe calea sfințeniei. Când Sfânta Biserică a lui Hristos cheamă pe toți oamenii la mântuire, ea îi cheamă la această bucurie deplină în Hristos - Izvorul bucuriei veșnice. Când Hristos-Domnul vine în lume, Prunc născut în multă smerenie, îngerii vestesc păstorilor bucurie mare. Când Hristos-Domnul Cel răstignit înviază din morți, El însuși întâmpină pe cale femeile mironosițe cu salutarea: Bucurați-vă! Când Hristos Cel înviat din morți Se înalță întru slavă la ceruri, El făgăduiește că va fi cu cei ce cred în El, în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor (cf. Matei 28, 20), iar ucenicii trăiesc cu „bucurie mare“ (Luca 24, 52) adevărul făgăduinței lui Hristos și al prezenței Lui în ei, prin lucrarea Duhului Sfânt, Mângâietorul.

„Să oferim celor din jurul nostru daruri și semne ale bucuriei“

În viața noastră de fiecare zi, dar mai ales în aceste zile de sărbătoare, să oferim celor din jurul nostru daruri și semne ale bucuriei. Să aducem bucurie în casele și în sufletele în care se află tristețe și singurătate, boală și sărăcie, suferință și înstrăinare. Să răspundem iubirii nemărginite a lui Hristos pentru mântuirea oamenilor cu fapte ale iubirii noastre frățești, știind că adevărata credință este „credința

lucrătoare prin iubire“ (Galateni 5, 6). Să nu uităm în rugăciunile noastre și în semnele iubirii noastre frățești de Crăciun și de Anul Nou nici pe frații noștri români care se află departe de țară și de casă.

În noaptea de 31 decembrie 2017 spre 1 ianuarie 2018 și în ziua de Anul Nou să înălțăm rugăciuni de mulțumire lui Dumnezeu (Te Deum) pentru binefacerile primite de la El în anul care a trecut și să-I cerem ajutorul în toată lucrarea cea bună și folositoare din anul nou în care intrăm.

Astfel, pe lângă aspectul liturgic sacra-mental al sărbătorii Nașterii Domnului există și o dimensiune populară, a datinilor străbune, fiecare zonă a țării noastre având tradiții populare specifice, a căror varietate reflectă multiplele posibilități și forme de laudă adusă lui Dumne-zeu. Dintre acestea cele mai răspândite forme populare de sărbătorire a Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos sunt colindele.

Bibliografie:

Manual de religie cultul ortodox clasa a IX-a (Manual pentru ciclul inferior al liceului - clasa a X-a, toate filierele, profilurile si specializarile)

Autor: Boldea Florin_, Editura: Corvin

INTERACȚIUNI ÎN CADRUL PARTENERIATULUI ȘCOALĂ – FAMILIE

PROF. STĂNICĂ GHIORGIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ APELE VII
LOCALITATEA: APELE VII
JUDEȚUL DOLJ

Motto: „Fiecare copil pe care-l educăm este un cetățean pe care îl câștigăm.”

Victor Hugo

Educația este o experiență socială în contact cu care copilul se descoperă, îmbogățește raporturile sale cu ceilalți, dobândește bazele cunoașterii și acțiunii.

În sens larg, familia reprezintă un grup social ai cărui membrii sunt legați prin raporturi de vârstă, căsătorie sau adopțiune și care trăiesc împreună, cooperează sub raport economic și au grijă de copii. În sens restrâns, familia este un grup social format dintr-un cuplu căsătorit și copiii acestuia.

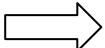
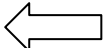
Comunitatea de oameni care trăiesc și învață împreună constituie contextul primordial în care se desfășoară educația și are la bază următoarele caracteristici :

- ✓ Definite ca ființe sociale, din cele mai vechi timpuri, oamenii au tendința firească de a se organiza în comunități guvernate de o serie de norme formale și informale care asigură funcționarea și progresul comunității.
- ✓ În cadrul comunității, în diversele domenii de manifestare, fiecare persoană are drepturi și responsabilități. Astfel, asigurarea accesului egal la educație este dreptul fiecărui membru al comunității dar și responsabilitatea întregii comunități. Sistemul de educație devine astfel parte integrantă în viața comunității cu toate cerințele care decurg pentru buna lui funcționare.
- ✓ O comunitate care plasează educația printre prioritățile sale, este o comunitate care acționează conștient în folosul tuturor membrilor săi. Este bine știut faptul că, deși pe termen lung, investiția în educație este cea mai valoroasă pentru societate.
- ✓ În cadrul unei comunități, școala este instituția care asigură educația copiilor, dar sprijină în același timp preocuparea și nevoia adulților pentru perfecționare continuă și învățare pe tot parcursul vieții.

Școala este considerată un element al comunității în interacțiune cu celelalte componente ale acesteia dacă:

- ✓ are o politică educațională care vizează formarea/accentuarea atitudinilor și trăsăturilor de caracter necesare participării la viața comunității;
- ✓ are o politică de parteneriat comunitar prin care se prevăd activități cu extindere în comunitate;
- ✓ comunitatea(părinții, autoritățile,poliția,biserica,O.N.G.-urile, etc.) este interesată să creeze punți de legătură cu școala;

Relația școală-comunitate poate fi redată astfel:

Autorități Școală Parteneri sociali

Pentru realizarea unui parteneriat autentic este necesară împărtășirea aceluiași valori, atitudini, principii, norme, comportamente, la nivelul:

- ✓ factorilor sociali cu putere de decizie;
- ✓ resursele umane implicate în educație;
- ✓ instituțiilor comunitare;

- √ părinților copiilor;
- √ școlărilor cuprinși în sistemul de învățământ.

Programele educaționale, proiectele realizate în parteneriat, cu grupurile comunității sunt importante în întărirea relațiilor școală-comunitate.

Direcțiile de colaborare cu factorii implicați:

- √ asigurarea egalității în educație
- √ revigorarea spiritului civic și a mentalităților comunitare
- √ dialogul deschis
- √ inițiativa și participarea
- √ dezvoltarea
- √ cooperarea și colaborarea

Școala are un rol extrem de important în crearea unei societăți civice viabile în promovarea valorilor și practicilor democratice prin intermediul culturii și a schimbării mentalităților.

Este importantă atragerea instituțiilor culturale spre promovarea specificului cultural al comunității prin publicarea unor materiale didactice privitoare la istoria, cultura comunității respective.

Bibliografie

- Agabrian, Mircea, „Școala, Familia, Comunitatea” Didactica Universitaria, 2007
- Anghel, Petre, „Stiluri Și Metode De Comunicare” București; Aramis 2003
- Ezechil, Liliana, „Comunicarea Educațională În Context Școlar” București; Editura Didactică Și Pedagogică, 2002

SIMBOLURILE CRĂCIUNULUI

Prof. Racu Semenica

C.Ș.E.I., AURORA,, Reșița

Reșița, Caraș- Severin

Atmosfera de Crăciun ne aduce bucurie și ne amintește cu precădere de anii copilăriei, de emoția așteptării împodobirii bradului, de clipa la care visăm să-l întâlnim pe Moș Crăciun.

Dincolo de faptul că este una dintre cele mai importante sărbători creștine, Crăciunul e așteptat cu mare entuziasm de toată lumea, indiferent de vârstă, uneori chiar și de religie. Sigur te gândești cu drag la cadourile lui Moș Crăciun, la colinde, la mirosul de brad și la vâscul din pragul ușii. Și, cu siguranță, experiențele personale au încărcat astfel de clipe magice cu semnificații proprii. Dar mai mult decât atât, tradițiile legate de Crăciun aduc simboluri.

Bradul deține rolul principal în perioada Crăciunului. Împodobitul acestuia este cel mai îndrăgit obicei de sărbători, datorită simbolurilor care i se asociază: iubire (pentru că este împodobit de întreaga familie), bucurie și fericire (pentru că sub el sunt puse cadourile), magie (se spune că Moș Crăciun nu vine în casele unde nu e brad), viață, trăinicie și sănătate (pentru că este mereu verde, chiar și când afară e zăpadă). Practic, bradul a devenit centrul sărbătorilor de iarnă!

Șosete tricotate, crenguțe de brad și de vâsc, globulețe, fundițe, ghirlande colorate, oameni de zăpadă, steluțe și fulgi, toate te vor ajuta să intri în atmosfera de sărbătoare.

Mulți brazi de Crăciun au o steluță în vârf. Se spune că stelele ne conduc spre locuri speciale, iar pe vremuri multe dintre constelații, de exemplu, Ursa Mare și Ursa Mică erau venerate ca divinități. Evreii din vechime foloseau steaua în șase colțuri a lui David ca simbol religios, iar steaua de Crăciun în cinci colțuri ne amintește de steaua apărută deasupra Betleemului la nașterea Pruncului. În multe culturi, stelele sunt semne ale norocului și ale realizării mărețe.

Agățarea coronițelor de ușa casei este un obicei originar din Europa, unde, de Crăciun, porțile se decorau cu ramuri veșnic verzi, pentru a invita în casă spiritele pădurii. Există crezul că aceste spirite ar aduce sănătate și noroc. Oamenii încă își mai împodobesc casele cu coronițe de brad și de laur, ca mod de a-și întâmpina prietenii și rudele.

Cine nu a auzit de simpaticii reni care trag sania Moșului? Ei sunt nouă la număr și au nume amuzante: Dasher, Dancer, Donner, Vixen, Comet, Cupid, Prancer, Blitzen și Rudolf. Povestea cunoscută a renului cu nasul roșu, Rudolf, cel care luminează drumul pentru sania plină cu daruri a lui Moș Crăciun, face ca aceste personaje să fie și mai simpatice. Și pentru că sunt animale specifice zonelor reci, renii se potrivesc de minune în decorurile de iarnă și de sărbători.

Obiceiul ciorapilor de Crăciun provine dintr-o legendă despre un nobil care și-a risipit necugetat averea, lăsându-și fetele fără zestre. Sfântul Nicolae a auzit despre această situație și a venit pe ascuns la locuința fetelor. El a aruncat trei pungi cu monede de aur prin hornul casei, care au căzut în ciorapii fetelor, atârnați la uscat lângă șemineu.

În secolul al XVIII-lea, copiii din Olanda își lăsau saboții lângă vatră, sperând că Sinterclass (Moș Crăciun) le va aduce daruri. Mai târziu, pantofiorii de lemn s-au transformat în șosetele, iar Sinterclass a

devenit, pentru englezi, Santa Claus. Astăzi, multă lume încă folosește ciorăpelul de Crăciun, în care pune mici daruri pentru copii și cei dragi.

Se crede că vâscul a fost utilizat dintotdeauna pentru a sărbători sosirea iernii. Această plantă veșnic verde era folosită pentru decorarea locuinței, se credea că posedă puteri tămăduitoare speciale, vindecând orice, de la infertilitatea femeilor până la otrăviri. Scandinavii vedeau vâscul ca pe o plantă a păcii și a armoniei, asociindu-l cu Frigga, zeița dragostei. Obiceiul sărutului sub vâsc provine din credința că acest gest sub un lăstar al plantei aduce armonie și înțelegere și face ca să crească iubirea în cuplu.

Aprinderea lumânărilor în perioada Crăciunului este o tradiție veche ce reprezintă nașterea lui Iisus și reînnoirea vieții, puritate, speranță, găsirea drumului bun în viață. Se crede că Martin Luther, reformatorul protestant, a fost primul care a aprins lumânările din bradul de Crăciun. Venind acasă într-o seară de decembrie întunecată, în apropierea Crăciunului, acesta a fost uimit de frumusețea luminilor care străluceau printre ramurile unui brăduț din fața casei sale. Luther a împodobit apoi bradul de Crăciun din casa sa cu lumânări

Colindele sunt o parte importantă a spiritului Crăciunului. Grupuri de copii, fete și băieți, merg din casă în casă să colinde, toată ziua de Ajun. Se spune că e bine să primești colindători, pentru că urarea lor aduce noroc, iar dacă nu primești colindul vei fi urmărit de ghinion. După ce colindătorii termină de cântat, gazda îi invită în casă și le oferă mere, nuci, dulciuri și colaci. Nucul simbolizează belșugul și longevitatea, iar merele semnifică bunăstare și bogăți

Ne rămâne magia sărbătorilor, credința în Dumnezeu, speranța în mai bine, bucuria tradițiilor și obiceiurilor lunii decembrie, împodobirea Bradului de Crăciun cu jucării, bomboane în polei argintat, beteală sclipitoare, artificii de tot felul ce răspândesc mii de steluțe iar jos la baza lui, cutii frumos colorate și legate cu cocarde tricolore în care sunt grijuliu aranjate cadourile potrivite pentru cei dragi. Și ne mai rămâne magia nopții de Ajun, sosirea micilor colindători zgribuliți de frigul de afară dar, cu ochii strălucind de bucuria vestirii Nașterii Pruncului Iisus Hristos în Noaptea Sfântă de Ajun.

ROLUL PARTENERIATULUI ÎN EDUCAȚIE

PROF. STĂNICĂ IULIAN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ APELE VII
LOCALITATEA: APELE VII
JUDEȚUL DOLJ

În societatea contemporană problematica educației dobândește noi conotații, educația depășește limitele exigențelor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității.

În școala contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială.

Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare iar parteneriatul educațional, ca set de intervenție complementară, apare ca o necesitate.

Parteneriatul reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părți care acționează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune în condiții de comunicare, coordonare și cooperare și presupune împărțirea responsabilităților în derularea unei acțiuni cu precizarea obligatorie a atribuțiilor și contribuțiilor acestora, aspect statuat printr-un acord de parteneriat (convenție, protocol, înțelegere, contract).

Parteneriatul educațional trebuie privit ca un factor pozitiv care vine în sprijinul dezvoltării instituției, presupune participarea activă a tuturor celor implicați și constituie în același timp un punct forte în vederea stabilirii unei interacțiuni constructive între partenerii implicați, motivația fiind integrarea grădiniței în mediul comunitar și participarea activă la formarea viitorilor adulți.

Educația copilului este o acțiune care presupune schimb de experiențe, de valori între adulții care îl susțin în dezvoltarea sa și cu care intra în contact, motiv pentru care trebuie acordată în regim prioritar importanța cuvenită partenerilor educaționali.

Date fiind complexitatea și gradul impactului educației asupra întregului sistem social, crește necesitatea colaborării în parteneriat cu o categorie foarte largă: întreg personalul angajat în sistemul de învățământ, toți copiii cuprinși în sistemul de învățământ, părinții copiilor, organizații nonguvernamentale, reprezentanții cultelor religioase, autorități locale, instituții de învățământ din alte țări.

Obiectivul general al oricărei acțiuni de parteneriat trebuie să fie dezvoltarea unei serii de categorii de conduite necesare în viață: curiozitate investigatoare, originalitate și independență în gândire și acțiune, imaginație, fantezie, perseverență.

Toate instituțiile partenere promovează asigurarea egalității șanselor în educație, revigorarea spiritului civic și a mentalităților comunitare, promovarea dialogului, transparenței și a comunicării deschise, încurajarea inițiativei și a participării la proiecte educaționale, dezvoltarea colaborării și cooperării, încurajarea autodiscipliniei și a responsabilității, dezvoltarea personalității copilului și integrarea lui în societate.

Copiii devin capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc și să o transforme, să se cunoască pe sine și să se transforme, să se exprime, trăiesc experiențe reale, sunt puși în situații model pentru viața lor viitoare ca adulți, învață să reacționeze adecvat la situații date, să colaboreze, să comunice, să aibă inițiativă, să devină creativi. Ilustrând realitățile vieții lor cotidiene, activitățile specifice grădiniței, familiei și comunității din care fac parte, variatele forme de exprimare ale copiilor dobândesc atât rol formator cât și informator. Rezultatul actului lor creator devine astfel cartea lor de vizită, dar și a unității de învățământ și, generalizând, putem avea încredere în puterea viitoarei generații de adulți de a-și crea un mod de viață fundamentat pe principii sănătoase, tolerantă, cooperare, spirit civic, pozitivism.

Pentru a avea o relație activă și pozitivă cu preșcolarii trebuie să știm să le descoperim trebuințele și nevoile pentru ca legăturile între copil și adult să se bazeze atât pe încredere dar mai ales pe respectul reciproc.

Factorul primordial în educarea unui copil este familia și de aceea colaborarea între grădiniță și mediul familial trebuie să se bazeze pe o bună cunoaștere reciprocă. Parteneriatul grădiniță familie organizat corect duce la o educație solidă, fără pericolul de eșec școlar mai târziu, la formarea unor deprinderi și bune practici de relaționare și comunicare, dezvoltarea unor atitudini pozitive față de problemele educative ale preșcolarilor.

Parteneriatul grădiniță familie are nevoie să fie unul democratic pentru că astfel pot fi găsite resurse extrabugetare (sponsorizări, donații) pentru îmbogățirea bazei materiale a grădiniței, părinții sunt astfel implicați în pregătirea și organizarea activităților proiectate pentru a crea un climat educativ stimulator pentru preșcolar. Părinții sunt implicați în acțiuni extracurriculare cu copiii și nu numai ei putând participa la activitățile demonstrative din clasă.

Au loc și schimbări calitative în realizarea parteneriatului dintre educatoare și părinți prin creșterea competenței psihopedagogice a educatoarelor printr-o mai amplă pregătire continuă, prin

creșterea calității schimbului de informații și sugestii educative prin consultații individuale și colective și prin încurajarea părinților de a participa la activități de consiliere.

Din experiența unității am luat parte la parteneriate cu reprezentanții Bisericii, participând la slujbe specifice sărbătorilor și realizând expoziții cu lucrări adecvate tematicii, am participat la activități privind prezentarea semnelor de circulație de către Poliția Rutieră eveniment la care am prezentat cântece și expoziție de lucrări legate de teme, am colaborat cu Teatrul de păpuși care a ținut în unitate diverse spectacole și am organizat activități de strângere a deșeurilor din mediul apropiat grădiniței, și am colaborat cu cadrul medical al unității care a îndrumat și consultat copiii în diverse probleme de sănătate și nu în ultimul rând la simulări de incendiu organizate de Inspectoratul pentru situații de urgență.

Astfel de exemple pot continua și se pot diversifica de la un cadru didactic la altul, de la o unitate școlară la alta, toate fiind experiențe benefice pentru că toți factorii implicați: copiii în primul rând, părinții, grădinița și nu în ultimul rând comunitatea, valorifică aceste experiențe care stimulează și sărbătoresc succesul educației, fiecare simțindu-se valorizat, implicat, important și de folos celor din jur.

BIBLIOGRAFIE:

- Dumitrana, Magdalena – „Copilul, familia și grădinița”, Ed. Compania, 2000
Paiși Lăzărescu, M., Ezechil, Liliana – „Laborator preșcolar”, Ed. V&I, 2002
Revista Învățământului Preșcolar nr.3-4/200

SĂRBĂTORILE DE IARNĂ

Prof.PETRIȚAN ELISAVETA

Prof.PIȚIGOI LAVINIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SÎMBOTIN

COM.SCHELA,JUD.GORJ

Iarna reprezintă un motiv de bucurie, generat de o serie de tradiții și de obiceiuri, transmise din generație în generație, care reflectă mentalitatea poporului nostru, bucuria de a trăi, speranța într-o viață mai bună.

Obiceiurile poporului român se desfășoară la o dată fixă, într-un interval de timp bine determinat, spre exemplu, colindatul, din ajunul Crăciunului până la Anul Nou sau chiar până la

Bobotează. Timpul acestora este aproape sacru, deoarece oamenii își îmbracă sufletul cu bunătate, cu lumină divină, cu speranță, cu încredere în Dumnezeu.

Tradiția se conservă foarte bine în satele românești, unde au loc manifestări spirituale, prilejuite de evenimente creștine.

„Apărând ca un imens conglomerat de datini și obiceiuri, tradiția acumulează tot felul de credințe religioase, rituri ancestrale, obiceiuri pământești, mituri despre personaje fantastice, prezentând interesul străinilor. Spre exemplu, colindele românești, sărbătoarea mărțișorului, Paștele dovedesc faptul că devin pe zi ce trece mai solide din punct de vedere al elementului cultural transmis, atestând valoarea creștinismului.

Folclorul este pentru poporul român depozitarul a tot ceea ce înseamnă tradiție, obicei și artă, izvorâte din rădăcinile istoriei, cu specificul acestor meleaguri.” (Arta și tradiția în Europa, Festival Internațional, pag. 342-343. Carmen Sîrbu, Constantin Tofan., Iași, 2017.)

În forma tradițională, repertoriul obiceiurilor de Anul Nou include: colindele, Pițărăii, Plugușorul, urarea cu Sorcova, Capra, cântecele de stea, jocurile cu măști.

Colindele sunt texte poetice, cu o anumită estetică, transmițând un mesaj de bun augur destinatarilor, cu origini vechi, cu o încărcătură simbolică particulară.

„Dorința omului de a păși cu bucurie într-un nou an, de a face urări, de a petrece cu cântece și jocuri este, deci, foarte veche și cunoscută în Europa, dar și în celelalte continente ale lumii.

În folclorul românesc, „ciclul celor 12 zile care formează sărbătoarea Anului Nou afirmă Mihai Pop este cel mai important ciclu sărbătoresc popular tradițional, cel mai bogat și colorat prilej de manifestări folclorice.”

Colindatul este un impresionant spectacol al universului uman tradițional, de esență mitico-magică.

Unii folcloriști au împărțit colindele în două categorii: colinde religioase, colinde sociale, cu elemente din legende, balade.

BIBLIOGRAFIE: Pavel Ruxăndoiu- „Folclor literar în contextul culturii populare românești”, Editura Grai și suflet Cultura Națională, București, 2001.

SĂRBĂTOAREA CRĂCIUNULUI – BUCURIA CREȘTINILOR

Prof. Păvan Carmen

Colegiul Tehnic Reșița

Localitatea: Reșița

Județul: Caraș-Severin

Misiunea de credință a profesorilor de a forma o nouă generație deschisă la nou este întotdeauna dificilă, dar deosebit de frumoasă și mobilizatoare.

Activitatea cadrului didactic se desfășoară pe paliere multiple și urmărește asimilarea temeinică de cunoștințe, formarea de personalități active cu spirit civic dornic să se implice cât mai mult în viața comunității și care să-și găsească locul potrivit pentru afirmarea completă a inteligenței, creativității, a capacității de comunicare și de relaționare. Aceste acțiuni conjugate implică nu numai orele de predare-învățare, ci și o serie de activități interdisciplinare și proiecte educative.

Sărbătoarea Crăciunului este cea mai frumoasă sărbătoare din an. Copiii de pretutindeni se adună pentru a sărbători acest moment prețios în viețile tuturor creștinilor, presărat cu voioșie, sentimente profunde, lumină și iubire față de Unicul Fiul al lui Dumnezeu, ce se naște în fiecare an în inimile noastre. Acest eveniment sfânt este cinstit cum se cuvine prin artă de către aproape toți elevii din această țară minunată. Pe lângă orele de curs și cunoștințele pe care elevii le asimilează într-un an școlar, ei au posibilitatea de a-și manifesta potențialul creator, imaginația, spontaneitatea, ingeniozitatea în activități, concursuri, serbări, care au ca temă Sărbătoarea Crăciunului.

Nașterea Domnului este sărbătoarea care ne arată că Dumnezeu ne-a iubit și ne iubește, trimițând pe însuși Fiul Lui în lume pentru ca omenirea să se poată mântui. Cred că Dumnezeu ar fi putut găsi o altă modalitate de a mântui pe om, însă El a ales întruparea lui Iisus Hristos, a fiului Său ca fiind soluția cea mai potrivită pentru a scoate omul din abisul păcatului. Prin întrupare, Iisus Hristos a sfințit natura umană, punând bazele metamorfozării noastre, a renașterii noastre, ce va fi definită prin jertfa Mântuitorului pe cruce. Mesajul lui Iisus Hristos este unul religios și moral în același timp.

De multe ori îmi pun întrebarea : *De ce a venit Hristos pe pământ?* El a venit în lume ca un Creator al lumii, prin nașterea Sa din Fecioară, să ne aducă lumină și când spun lumină nu mă refer la lumina fizică, ci la acea lumină spirituală rezultată din contopirea energiilor divine, o lumină ce se revărsă

asupra trupurilor noastre și care poate să înlăture ceața de pe ochii noștri, ca să-L vedem în toată splendoarea Lui. Lumina este un principiu al binelui, ea se degajă din foc și de aceea este legată de nașterea vieții. Așa cum Dumnezeu ne-a scos din haosul primordial și a spus « Fiat lux ! », așa Hristos ne-a adus lumina dumnezeiască.

Hristos s-a născut ca să aducă Iertarea și Iubirea față de Dumnezeu și față de semenii noștri. El ne-a învățat să ne iubim aproapele nostru mai mult decât pe noi înșine, să-i iertăm până și pe dușmanii noștri pentru că cel ce nu iartă nu este iertat de Tatăl Ceresc. Iubirea față de Dumnezeu este cea dintâi poruncă a lui Iisus Hristos, iar cea de a doua se referă la iubirea față de cei din jurul nostru. Iubirea este considerată cea mai mare realizare a vieții creștine. „*Dragostea este de la Dumnezeu...căci Dumnezeu este iubire. Noi îl iubim pe Domnul pentru că El ne-a iubit cel dintâi.*” (Ioan 4, 7-8, 19)

Iisus Hristos ne inundă cu minunatele binecuvântări ale iubirii și iertării, ne învață ce înseamnă aceste două sentimente fără de care omul nu îndrăznește să urce treptele mântuirii. Prin spălarea picioarelor apostolului, Iisus vrea să ne dea un exemplu pentru ca și noi la rândul nostru să fim un exemplu de urmat pentru toți cei ce ne înconjoară, să aducem vorbe aducătoare de liniște și bucurie, fără josiții ce nu pot decât să ne îngroape sufletul în bezna păcatului.

De ce sunt importante aceste activități ? Datorită acestor activități, profesorul are posibilitatea să-și cunoască mai bine elevii, dorințele, problemele, aspirațiile lor. El devine ruda apropiată de la școală cu care elevii relaționează, empatizează mult mai bine ca la o oră de curs. Toate aceste proiecte pe care profesorul le realizează cu elevii săi au ca scop cunoașterea obiceiurilor și tradițiilor din zona în care locuiesc sau chiar din toată țara, cultivarea sentimentelor altruiste în fața acestei minunate sărbători. De la serbările școlare la activitățile ce au loc în școală: realizare de felicitări, desene, ornamente de Crăciun, poezii, eseuri, elevii se înscriu în număr mare pentru a participa la aceste acțiuni. Toată bunătatea, generozitatea, sensibilitatea și simplitatea acestor viitori adulți este oglindită în lucrările lor realizate cu atâta grijă și minuțiozitate. Aceste activități vizează stimularea imaginației și motivației elevilor, dezvoltarea spiritului de echipă, a cooperării, a spiritului de disciplină și de organizare, dar și a competitivității elevilor. Dascălul are posibilitatea să deschidă ochii elevilor, ca ei să observe că această sărbătoare nu trebuie asociată atât de mult cu goana după cumpărături, cadouri, cu mese festive, cu crăciunițe cu fuste scurte la televizor ce contravin credinței ortodoxe. Nu este nimic rău în a pregăti o masă mai bogată ca în celelalte zile ale anului pentru a celebra această sărbătoare, atâta timp cât sufletul e curat și este deschis în a face milostenie și daruri la cei nevoiași și în suferință. Profesorul are datoria morală să-i facă pe copii să înțeleagă că fiecare dintre noi are în trupul său o scânteie a dumnezeirii, o strălucire aparte care trebuie să domine o parte mai mult sau mai puțin întunecată a sufletului nostru. Noi putem să le

insuflăm ideea că învățătura lui Hristos nu trebuie să piară și noi oamenii avem obligația să ne purtăm unii față de alții cu iertare, blândețe, iubire și cu mult respect.

Destul de puțini sunt aceia care participă la acest moment unic din an cu credința că trebuie să se roage și să-l cinstească pe Iisus Hristos. Parcă oamenii nu mai au trăiri sufletești, nu mai au capacitatea de a se ruga și de a intra în comuniune cu Dumnezeu. Cei mai mulți Îl caută când se află într-o situație limită sau când au trecut printr-o încercare grea care le-a zdruncinat existența. Oamenii au pierdut acea bucurie dată de conștientizarea prezenței dumnezeiești și se simt neîmpliniți sufletește.

În aceste vremuri dificile, părinții, profesorii, preoții, bătrânii satului, toți cei cu aplecare spre învățătura duhovnicească au misiunea să-i apropie pe semenii lor de rugăciune, să-i convingă de puterea și necesitatea acesteia, să le dezvăluie locul și rolul lui Iisus Hristos și a religiei ortodoxe în viața fiecăruia dintre noi.

CRĂCIUNUL, REDESCOPERIT PRIN OCHI DE COPIL

Prof.Sîrbu Sorina Ana

Școala Gimnazială Nr.13 Timișoara

Crăciunul,celebrarea nașterii lui Iisus,între credință creștină și sărbătoare a familiei.

În anul 325, împăratul Constantin cel Mare a desemnat oficial Crăciunul ca sărbătoare care celebrează nașterea lui Iisus,pe 25 decembrie.

Pe teritoriul românesc, Crăciunul este una dintre cele mai mari sărbători ale creștinilor, printre care se mai numără Paștele și Rusaliile. În tradiția populară se spune că Fecioara Maria trebuia să-l nască pe fiul lui Dumnezeu și umbla, însoțită de Iosif, din casă în casă, rugând oamenii să-i ofere adăpost. Ajunsă la casa bătrânilor Crăciun și Crăciunoaie, aceștia nu o primesc pentru a nu le "spurca" locuința prin nașterea unui copil conceput din greșeală. Ajunsă la capătul puterilor, Maria a intrat în ieslea vitelor, unde au apucat-o durerile nașterii. Crăciunoaia a auzit-o și i s-a făcut milă, astfel încât a ajutat-o în rol de moașă. Crăciun a aflat, s-a supărat și i-a tăiat bătrânei mâinile, apoi, de frică, a fugit de acasă. Crăciunoaia a umplut, cum a putut, un ceaun cu apă, l-a încălzit și l-a dus să spele copilul. Maria i-a zis

să încerce apa și când a băgat cioturile mâinilor, acestea au crescut la loc. În altă variantă a poveștii, Maria suflă peste mâinile Crăciunoaiei și acestea cresc la loc.

În ajunul Crăciunului, copiii merg cu colindul și cu Steaua, pentru a vesti nașterea lui Iisus. Originea colindelor, texte rituale dedicate Crăciunului, nu este cunoscută cu exactitate în istoria românilor. Copiii merg la colindat, la casele frumos împodobite, cântând "Steaua sus răsare" și "Bună dimineața la Moș Ajun!" și alte cântece, și sunt răsplătiți de gazde cu fructe, covrigi, dulciuri și bani.

Nașterea Pruncului Sfânt, dragoste, colinde, bucurie și mirosul brăduțului vrăjit, frumos împodobit, așezat la loc de cinste în casa fiecărui român. Primii fulgi de nea aduc în sufletele copiilor bucuria reîntâlnirii cu Moșul cel drag. Zăpezi îmbelșugate, clinchete de clopoței, frumoasele colinde împletite cu fiorul ninsorii, toate ne vestesc minunatele sărbători de iarnă!

Anul acesta, am împodobit bradul cu bunicul și el, ne-a spus povestea bradului, povestită de însuși Moșul:

.... Moș Crăciun s-a întins spre sacul său și a scos de acolo o coroană verde de brad proaspăt. Verdele proaspăt al bradului de Crăciun ramane așa, verde, tot anul, simbolizând speranța omenirii ce nu pierie niciodată. Toate acele bradului sunt îndreptate spre exterior, adică spre Cer, semn al simbolului că gândurile omului se îndreaptă toate, cu speranță, spre divinitate.

A scos din sacul său o stea strălucitoare pe care a pus-o în vârful bradului adus de el. Steaua se pune în vârf de brad ca simbol al promisiunilor pe care noi, oamenii, le-am făcut – către noi înșine și către semenii noștri – și pe care ni le reamintim privind steaua de Crăciun, exact așa cum Dumnezeu a promis să salveze lumea iar steaua e simbol că El s-a ținut de cuvânt.

A mai scos din sac o lumânare frumoasă de Crăciun, din cele cu care suntem obișnuiți să ornăm frumos casa în seara de Ajun. Lumânările simbolizează faptul că Iisus a luminat lumea prin nașterea Sa pe acest pământ și când vedem o flacăra arzând de Crăciun să ne reamintim că este un simbol al luminii prin care El ne arată drumul prin întuneric.

Sărbătorile de iarnă sunt momentul perfect pentru reînvierea tradițiilor de familie. Fie că decorați bradul de Crăciun împreună cu cei mici, fie că mergeți cu ei la colindat pe la rude, în fiecare an păstrați obiceiul și faceți Sărbătorile speciale în casa voastră. Copiii vor îndrăgi Crăciunul nu numai pentru că știu că atunci vor primi cadouri de la toată lumea. Tradițiile pe care le respectați în familie vor rămâne și peste ani, atunci când poveștile cu Moș Crăciun vor avea parfumul copilăriei și tot ce mai rămâne este atmosfera veselă și plină de iubire a Sărbătorilor petrecute cu cei dragi.

E luna decembrie, lună în care cerurile se deschid și lumina sfântă se revarsă peste copii și peste sufletele lor. E luna în care iertăm, facem promisiuni, ne jucăm, dăruim și primim bucurii. E luna în care cei mai fericiți oameni de pe întregul pământ sunt (sau ar trebui să fie!) copiii.

Frumusețea obiceiurilor și colindelor de Crăciun trebuie simțită și prețuită de copii. Cu glasurile lor cristaline, calde și tremurânde de emoție, copiii sunt cei meniți să exprime cel mai bine gândurile curate și să facă urări celor dragi în aceste zile de mare sărbătoare. Înfoliți în haine groase, cu năsurile înghețate după ce au colindat în lung și-n lat, gândul îi poartă la Moș Crăciun, cel care le împlinește toate dorințele.

- Folclor din Marga Dumitru Jompan Reșița 1979;

- Învățămintul primar nr. 1/ 2003;

SĂRBĂTOAREA CRĂCIUNULUI

Prof. învă. primar Teișanu Elisabeta

Școala Gimnazială Nr.13 Timișoara

Crăciunul este o sărbătoare foarte importantă pentru creștini: este sărbătoarea Nașterii Domnului, timp al bucuriilor, al păcii și al liniștii sufletești. Este o perioadă în care primim și dăruim multă iubire și căldură sufletească. Acest lucru se remarcă și în entuziasmul cu care se fac pregătirile pentru această sărbătoare.

Timp de 40 de zile înainte de această sărbătoare creștinii respectă Postul Crăciunului când nu mănâncă carne sau produse lactate pregătindu-se astfel pentru a sărbători.

Tăierea porcului este un moment deosebit de important ce anticipă Crăciunul. Apoi, pregătirea mâncărilor capătă dimensiunile unui ritual străvechi. Mâncărurile tradiționale: cârnații, chișca, toba, răciturile, sarmalele, friptura de porc, jufla și nelipsitul cozonac vor trona pe masa de Crăciun, fiind la loc de cinste alături de vinul roșu cinstit de toată lumea.

Unul din momentele cele mai importante ale serii de 24 decembrie este împodobirea bradului de Crăciun, la care se obișnuiește să participe toți membrii familiei. În timpul nopții, Moș Crăciun va aluneca prin horn și va lăsa cadouri pentru toată lumea în ciorapi sau sub brad. Dacă ne uităm pe cer s-ar putea să-l vedem pe Moș Crăciun trecând cu sania sa trasă de opt reni.

Colindul este una din cele mai cunoscute datini de iarnă. Mai demult, cetele de colindători erau formate din copii care, după miezul nopții de 24 spre 25 decembrie, umblau din casă în casă, aducând urări de sănătate, fericire și noroc gospodarilor pe care îi colindau.

Colindele de iarnă sunt texte rituale cântate la sărbători creștinești, închinare Crăciunului și Anului Nou. Originea lor se pierde în vechimile istoriei poporului nostru. De-a lungul secolelor au devenit mai frumoase și au căpătat o mare varietate pe întreg teritoriul țării. Ele degajă atmosfera de sărbătoare și buna dispoziție cu care toți românii întâmpină Sărbătoarea Nașterii Domnului și Anul Nou. Evocând momentul când, la nașterea lui Iisus, steaua care i-a călăuzit pe cei trei magi s-a ivit pe cer, copiii merg din casă în casă cântând colinde și purtând cu ei o stea.

Plugușorul este un obicei străvechi, potrivit căruia, în ajunul Anului Nou, cete de flăcăi merg pe la casele oamenilor și rostesc diferite urări. Aceștia sunt însoțiți de un plug mic, de unde și denumirea colindului. Astfel, vestea Nașterii Mântuitorului este răspândită în fiecare an de colindele care intră în fiecare casă prin intermediul colindătorilor. Aceștia sunt răsplățiți de gazde cu fructe (mere, nuci), colaci, bomboane și chiar bani

Origini

Solstițiul de iarnă a fost celebrat înainte de era creștină, astfel românii sărbătoreau *Saturnaliile* între 17 și 24 decembrie. Ei sărbătoreau și "*nașterea soarelui neînvins*" (*sol invictus*) la solstițiul de iarnă (cânte 21 decembrie), când zilele reîncep să se lungească, un cult preluat de la persani care-l adora pe "*Mithra*", zeul soarelui.

În Occident, în anul [354](#), [Liberiu](#), [papa Romei](#), fixează sărbătoarea nașterii lui [Isus](#) pe [25 decembrie](#), fără însă a stabili vreo dată exactă a nașterii acestuia, și stabilește modul celebrării începutului creștinismului, asimilând sărbătorile populare și păgâne deja existente cu ocazia solstițiului de iarnă.

În Răsărit [gnosticii](#) nu sărbătoreau Crăciunul, ci Boboteaza, crezând că Isus ar fi fost adoptat de [Dumnezeu](#) cu ocazia botezului său. Boboteaza era serbată pe [6 ianuarie](#). Mai târziu, cele două evenimente - nașterea și botezul - se sărbătoresc în aceeași zi de toată creștinătatea: în Occident pe 25 decembrie, iar în Orient pe 6 ianuarie. Acestor două, românii le vor asocia vizita magilor, iar galicii nunta din Cana Galileii, încât Crăciunul a ajuns să fie sărbătoare triplă

Cu timpul, toate Bisericile creștine, cu excepția Bisericii armene, au separat aceste sărbători, încât în zilele noastre, aproape toată creștinătatea folosește obiceiul vechi roman: Crăciunul e sinonim cu nașterea lui Isus.

Crăciunul în tradiția românească

Peste tot unde există suflare românească cu simțământ creștin, Crăciunul este una din cele mai importante sărbători religioase, este sărbătoarea Nașterii Domnului, prilej de bucurie, pace și liniște spirituală. Este o zi în care dăruim și primim multă iubire și căldură sufletească. Acest lucru se remarcă în entuziasmul cu care se fac pregătirile pentru Crăciun.

Credință și legende

Pentru lingviști, cuvântul "Crăciun" este un cuvânt ciudat. Unii susțin că ar proveni din limba latină, și anume din "*creatio*", care înseamnă creațiune, naștere. Rămâne însă o pură ipoteză. Alții susțin că e vorba de un cuvânt mult mai vechi, tracic, dinainte de romanizarea [Daciei](#). În folclor se spune că [fecioara Maria](#), când trebuia să nască pe Fiul lui Dumnezeu, umbla, însoțită de Iosif, din casă în casă, rugându-i pe oameni să-i ofere adăpost. Ajungând la casa unui anume Crăciun, este dusă de soția acestuia în grajd, unde dă naștere lui Isus. De asemenea, se spune că în noaptea sfântă a nașterii lui Cristos s-au deschis cerurile și Duhul Sfânt a coborât deasupra Fiului lui Dumnezeu, luminând grajdul în care domnea întunericul. Deci Crăciunul este o sărbătoare sfântă care aduce lumină în sufletele oamenilor.

Colindele de Crăciun

Sărbătoarea Crăciunului este anunțată prin obiceiul copiilor de a merge cu colindul, pentru a vesti Nașterea Mântuitorului. Colindele de iarnă sunt texte rituale cântate, închinare Crăciunului și Anului Nou. Originea lor se pierde în vechimile istoriei poporului român. Evocând momentul când, la nașterea lui Isus, s-a ivit pe cer steaua care i-a călăuzit pe cei trei regi magi la locul nașterii, copiii - câte trei, ca cei trei magi - merg din casă în casă cântând colindul "*Steaua sus răsare...*", purtând cu ei o stea. Ajunul Crăciunului începe cu colindul "*Bună dimineața la Moș Ajun!*", casele frumos împodobite își primesc colindătorii. Aceștia sunt răsplătiți de gazde cu fructe, covrigi, dulciuri și chiar bani. Unele cântece de colindat au fost realizate de compozitori de muzică cultă, cum ar fi: "*Iată vin colindătorii*" de [Tiberiu Brediceanu](#), "*O, ce veste minunată*" de [D.G. Kiriac](#), "*Domnuț și Domn în cer*" de [Gheorghe Cucu](#). Scriitorul [Ion Creangă](#) descrie în "*Amintiri din copilărie*" aventurile mersului cu colindele. Colindele, precum și obiceiurile colindelor sunt prezente și la alte popoare, și s-ar putea ca ele să dateze din timpul romanizării. De pildă, colinda românească "*Scoală, gazdă, din pătuț*" există și la [văleni](#), unde aceasta e cea mai răspândită, sub numele de "*Dji vén cwerî m'coughou d'Noyé*".

Obiceiurile culinare

Timp de 40 de zile înainte de sărbători creștinii respectă Postul Crăciunului, care se încheie în seara de Crăciun după [litie](#). Tăierea porcului în ziua de Ignat (la 20 decembrie) este un moment important ce anticipă Crăciunul. Pregătirea mâncărilor capătă dimensiunile unui ritual străvechi: cârnații, chișca, toba, răciturile, sarmalele, caltaboșul și nelipsitul cozonac vor trona pe masa de Crăciun, fiind la loc de cinste alături de vinul roșu prețuit de toată lumea.

Alte obiceiuri

De dată mai recentă este obiceiul împodobirii [bradului de Crăciun](#) pentru seara de [24 decembrie](#). În timpul nopții, [Moș Crăciun](#) va aluneca prin hornul căminului și va lăsa daruri pentru toată lumea în cismele puse anume sau sub brad. Un obicei frumos îl constituie și trimiterea de cărți ilustrate cu urări făcute rudelor, prietenilor și cunoștințelor. Chiar dacă sărbătoarea Crăciunului s-a laicizat într-o oarecare măsură în timpurile moderne, Crăciunul este așteptat și prăznuit în toate straturile societății cu bucurie și bună dispoziție.

Bibliografie :

- Simion Florea Marian - *Sărbătorile la români*, reeditate sub îngrijirea lui Iordan Datcu, București, 1994
Gh. F. Ciușanu - *Superstițiile poporului român în asemănare cu alte popoare vechi și noi*, Editura Saeculum, 2005

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE IARNĂ LA ROMÂNI

PROFESOR ȘUȘCU ANCA MARIA

COLEGIUL TEHNIC ENERGETIC D. HURMUZESCU DEVA

Amintirea copilăriei ce ne revine puternic în suflet și în minte, zăpezile bogate și prevestitoare, colindele și clinchetele de clopoței, mirosul proaspăt de brad, dar și de cozonaci, nerăbdarea așteptării darurilor sub pomul de iarnă, toate creează în sânul familiei o atmosferă de liniște și de iubire. Decembrie este luna cadourilor și a sărbătorilor de iarnă și poate unul dintre cele mai așteptate momente ale anului mai ales pentru cei mici care ard de nerăbdare să vadă ce primesc de la cei doi moși.

De la Sfântul Nicolae până la Sfântul Ion, românii se simt în sărbători. Cel mai important este Crăciunul considerat ca sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. Oamenii au adaptat-o creând tradiții și obiceiuri conform culturii lor specifice. Fiecare trăiește din plin sărbătorile. Pentru a aprecia mai mult tradițiile, vă oferim o mică istorie a Moșului Nicolae. Pe 6 decembrie este ziua Sfântului Nicolae, cel care este făptuitor de minuni și martir pentru credința în Iisus. La români, Sfântul Nicolae este închipuit ca un moș cu barba albă care poate aduce ninsoarea scuturându-și bărbia. Datorită tradiției occidentale, Moș Nicolae este și cel care face cadouri celor mici. În seara din Ajun (5 decembrie), părinții pun în încălțăminte copiilor, pe care aceștia și-o pregătesc cu mare grijă, multe dulciuri și, uneori, jucării. În unele locuri există și obiceiul de a pune alături de cadouri și o nuia care ar trebui să îi cumintească pe copii care nu s-au purtat bine în timpul anului. El este cunoscut ca protector al copiilor mici, al comercianților, al celor acuzați pe nedrept, al fetelor nemăritate și mireșelor. Legenda istoriei lui Moș Nicolae vorbește despre un nobil sărac care avea 3 fete pe care nu le putea mărita din cauza situației financiare precare. Se spune că Nicolae de Mira, înainte de a deveni Sfânt, a decis să-l ajute pe acest nobil lasând câte un săculeț cu aur la ușa casei acestuia de fiecare dată când una dintre cele trei fete a ajuns la vârsta măritişului. Vrând să știe cine îi face aceste cadouri, nobilul a urmarit la cea de-a treia fată ușa casei. Povestea spune că Nicolae s-a urcat pe acoperiș și a dat drumul săculețului prin hornul casei în niște șosete puse la uscat. Astfel s-a născut ideea ciorapilor atârnați la gura sobelor în care se primeau cadourile.

Crăciunul mai este numit și sărbătoarea familiei, este sărbătoarea când toți se reunesc părinți, copii, nepoți își fac daruri, se bucură de momentele și atmosfera din jurul mesei, cu credință ca prin cinstirea cum se cuvine a sărbătorii vom avea un an mai bun și mai bogat. La sate sunt păstrate mai bine tradițiile și obiceiurile specifice acestei sărbători prin colindele propriu-zise - cântece de stea, vicleimul, plugușorul, sorcova, vasilica, jocuri cu măști, teatrul popular, dansuri - și o seamă de datini, practici, superstiții, ziceri, sfaturi cu originea în credințe și mituri străvechi sau creștine. Pe 20 decembrie se sărbătorește ziua Sfântului Ignat. În această zi se taie porcul pentru că țărani cred că un porc neînjunghiat în această zi nu se mai îngrasă.

Cu o săptămână înainte de Crăciun, în zona Codru din Maramureș încep pregătirile pentru colindat, culminând în cele două zile anterioare sărbătorii, când se pregătesc mâncărurile și se împodobesc interioarele locuințelor: masa cu fața brodată, pe pereți se pun șterguri și blide ornamentate, crengi de brad, banița, busuioc. Nu e bine ca în Ajunul Crăciunului să fie pus pe masă mai întâi rachiul, pentru că nu el are întâietate în această seară, ci bucatele.

În alte sate se făcea pom împodobit cu paie de grâu tăiate scurt și înșirate pe sfoară, delimitate de floricele de porumb. Fasolea albă simboliza "curățirea sufletului". Unii locuitori preferau pomul de vâsc, pe care se aplicau panglici de hârtie colorată.

În seara de 23 spre 24 decembrie, până după miezul nopții și în unele locuri până la ziuă, cete de copii merg din casă în casă cu colinda: Moș-Ajunul, Bună-dimineța, Colindișul sau Bună-dimineța la Moș-Ajun. În unele părți din Ardeal, copiii care merg cu colindatul se numesc pițărăi sau pizerei. După credința populară, ei sunt purtători de noroc și fericire.

În unele părți, când este aproape de a se revărsa zorile, colindători cu lăutari sau fără lăutari pleacă pe la casele gospodarilor înstăriți și le cânta la fereastră un cântec sau mai multe, aceste cântece numindu-se "zori", spunându-se că atunci "cânta zorile". Prin Transilvania, se înțelege sub numele de "zorit" datina de a se cânta colinde de către feciori și oameni însurați la "zoritul" în ziua de Crăciun.

Începând cu întâia zi de Crăciun și în următoarele zile ale acestei sărbători, copiii umblă cu Steaua, cântând colinde de stea prin care vestesc nașterea lui Iisus Hristos.

"Vicliemul" sau "Irozii" este datina prin care tinerii reprezintă la Crăciun nașterea lui Iisus Hristos, șiretenia lui Irod, care a poruncit uciderea pruncilor, de a afla Pruncul și adesea înfruntarea necredinței, personificate printr-un copil sau printr-un cioban. Capra, Turca, Brezaia fac parte dintre datinile de Crăciun și Anul Nou. Dimitrie Cantemir spune în "Descrierea Moldovei" că "Țurca este o joacă iscodită încă din vremurile bătrâne, din pricina ciudei și scârbei ce o aveau moldovenii împotriva turcilor". Cu țurca, capra sau brezaia umblă tinerii începând de la Ignat și sfârșind cu zilele Crăciunului și prin unele părți în ziua de Sf. Vasile până seara. Numele de Țurca, Capra sau Brezaia îl poartă unul dintre tinerii mascați.

Datina împodobirii bradului de Crăciun pare a fi de obârșie germană, așa cum este și cântecul "O, brad frumos!".

Împodobirea Pomului de Crăciun a pătruns din Alsacia în Franța la sfârșitul secolului al XIX-lea, precum și în Țările de Jos, Spania, Italia, Elveția. Tot pe la sfârșitul secolului al XIX-lea, această datină se întâlnește în casele nemților din orașele românești și apoi se răspândește pe cuprinsul țării, odată cu cântecul bradului "O, Tannenbaum!" (O, brad faimos!)

Colinda a dobândit o destinație precisă ca formă de magie benefică, ea marcând rodnicia câmpurilor, sporul animalelor domestice, creșterea copiilor, împlinirea prin căsătorie a tinerilor, pacea și tihna bătrânilor, influențarea, în sens pozitiv, a vieții oamenilor și a naturii.

A decorative border consisting of a repeating pattern of asterisks surrounds the entire page content.

PARTEA II-A

SIMPOZION

ELEVI

Scrisoare către micuțul meu prieten

Mihu Laura, clasa XII-a, Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Buzău

Coordonator: prof. Cucuteanu Doina

Indraznesc să-ți spun așa pentru simplu fapt ca să citești ceea ce ți-am scris. Scriu gândindu-mă la tine, la frumusețea vârstei tale, mai ales că eu te cunosc și tu mă cunoști, m-aș bucura să știu că rândurile mele te vor bucura. Înainte de a-ți spune orice altceva, s-ar cuveni să mă prezint. Ca să nu te plictisesc, îți spun doar că sunt Mihu Laura, elevă în clasa a XII-a. Cunosc activitățile voastre, la unele dintre ele m-am implicat și eu. Unul dintre motivele pentru care îți scriu este că îmi doresc ca și anul acesta să fie câți mai mulți colindători. Vreau să mergeți la colindat tot mai mulți. Vreau să te conving că lumea întreagă are nevoie de colindul tău, de frumusețea colindului tău și de frumusețea chipului tău de colindător. Trebuie să mergi neapărat la colindat, prietene! Trebuie neapărat să înțelegi că pentru câteva zile trebuie să ai meseria de colindător. Nu în sensul în care o meserie aduce bani, ci în sensul în care meseria te reprezintă. Așa cum doctorul s-a făcut doctor pentru a îngriji trupurile bolnavilor, așa cum preotul s-a făcut preot pentru a se îngriji de sufletele oamenilor, tot așa și tu pentru câteva zile trebuie să devii colindător, să vestești oamenii Nașterea Domnului Hristos. Este o meserie grea, dar merită. Nu uita că multe suflete singure te așteaptă să le alini singurătatea cu colindul tău frumos. Micuților colindători, nu uitați că voi vestiți lumii Nașterea Domnului! Hristos a venit în lume pentru ca oamenii să cunoască bucuria adevărată, care începe pe pământ și se termină în ceruri. Voi trebuie să vestiți în fiecare an Nașterea Domnului, pe ulițe, pe scările blocurilor care nu au interfoane, pe la uzine, pe la case.

NOSTALGHII DE IARNĂ

Elev: ANDREI DANIEL

Clasa: a XII-a D

Liceul „Voievodul Mircea” Târgoviște, Dâmbovița

Prof. coord. Popa Gabriela

Sărbătorile, în trecut, erau mult mai frumoase și pline de fericire, când știai că se apropie. Acum, sărbătorile de iarnă sunt simple zile, în care vom avea o masă festivă, alături de familie..în rest, tot ce a fost înainte a dispărut, și nu sunt foarte mândru de acest lucru.

Îmi aduc aminte că ieșeam să colind cu prietenii toți vecinii din cartier și era o altă atmosferă, toată lumea te primea bucuroasă și noi așteptam covrigii tari și reci...dar nici că ne păsa de acest lucru.

Așteptam cu nerăbdare momentul când familia se așeza la masă, de Crăciun. Când toată familia era împreună.

Poate că ne-am maturizat prea repede, căci acest sentiment plăcut a dispărut.

Mi se pare că nu am avut timp să-mi fac suficiente amintiri frumoase și trăiesc doar cu nostalgia acelor vremuri.

Sărbătorile vor ajunge niște simple zile, în care vom mânca mai bine și apoi ne culcăm!??? Știu... este tristă realitatea, dar aici am ajuns. Unde este bucuria de a trăi? Toată lumea este prea obosită, prea ocupată. Tehnologia sau serviciul ne ocupă tot timpul și uităm ce înseamnă să primești și să dăruiești. Astăzi cadourile se comandă pe internet... sau, și mai rău, dăruim bani, și uităm să ne bucurăm de bucuria celorlalți și împreună cu ei.

Din copilărie am rămas, în această perioadă a anului, cu mirosurile plăcute din casa bunicilor, de cozonac, de portocale dar și de brad natural. Astăzi mă încercă o mare tristețe că nu am apreciat momentele petrecute lângă cei dragi, care astăzi nu se mai află printre noi.

Îmi aduc aminte că nu era zi, din vacanța de iarnă, să nu fi ieșit pe afară, în zăpadă, ca să construim ziduri... da,da, ziduri, ca să blocăm drumul și să nu mai treacă mașinile. Când toată lumea făcea oameni de zăpadă, noi făceam tunele și cazemate. Ce vremuri!!

Îmi doresc să fiu din nou copil, măcar pentru o zi. Nu credeam că voi regreta vreodată că nu mai sunt copil dar, este sentimentul pe care îl trăiesc atât de intens în această iarnă.

ANOTIMPUL SPERANȚEI...

Necula Diana, clasa a VII-a,

Școala Gimnazială Gherăseni, jud. Buzău

Prof. coordonator: Toader Bianca

Iarna este anotimpul alb, în care totul pare a fi o poveste de nea... Mii de stele căzătoare se înlănțuiesc, formând munți strălucitori de zăpadă. S-a dus verdeța, s-au dus culorile calde ale toamnei... viața alege acum să se ascundă sub scoarța plină de răni ale timpului sau sub povara grea a pământului.

Din hornurile caselor se zărește ieșind fumul, ceea ce înseamnă că, din cauza frigului apăsător, oamenii au fost nevoiți să facă focurile în case.

Glasuri mici și subțiri de copii se aud din vale. Ei deja se bucură de apariția zăpezii, nepierzând niciun moment de fericire. Oamenii de nea stau acum și privesc zâmbitori cum alunecă ușor săniile pe derdeluș. Aceste clipe sunt unele de vis !

E liniște. Și totuși, ascunsă în aripile vântului, se simte agitație adusă de apropierea Crăciunului. Bunicile și mămicile au început a coace cozonacii și a prepara fel de fel de bunătăți, al căror miros plăcut încântă simțurile trecătorilor .

Vânătoarea de brazi a început deja pentru bărbați, fiecare vrând unul deosebit. Brazii, fiind duși în locuințele oamenilor, răspândesc miros de rășină. Odată ce este împodobit, copiii încep a-i cânta colinde .

În seara de Ajun, colindătorii, cu glasurile lor de aur, duc vestea Nașterii Domnului din casă în casă, colinda fiindu-le răsplătită cu sute de bunătăți:nuci, alune, covrigi și portocale.

În seara de 24 decembrie, când toți prichindeii s-au dus la culcare, un moș vestit trece și le lasă daruri multe sub brăduțul ale cărui ramuri se apleacă sub greutatea podoabelor .

Iarna este cel mai friguros, dar și cel mai vesel anotimp. E anotimpul întâlnirii cu pruncul Iisus, născut în ieslea umilă a Betleemului, e anotimpul speranței, al încrederii într-un viitor fericit.

BAGHETA CRĂCIUNULUI

Oprea Andreea Maria

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială Cândești

Loc. Cândești, jud. Buzău

Prof. coordonator: Fănică Daniel

Era o noapte pustie de iarnă. Stele străluceau ca argintul. Fulgi de bronz cădeau încetinel. Deși stelele mă atrăgeau, am adormit. Am avut un vis ciudat.

Mă dădeam cu sania. Mi-am luat avânt și deja sania fugea ca vântul. Tot ce mai vedeam era o perdea de stelute argintii. Când sania s-a oprit, eram într-un loc necunoscut. Am văzut o luminiță. M-am îndreptat spre ea. Acolo era un brad înalt, înalt, cu lumini multicolore, cu globuri frumoase și bomboane de ciocolată. Beteala roșie, aurie și argintie înconjura bradul. În vârf, stătea o stea mare și

strălucitoare. Lângă brăduț era și o casă tot la fel de frumoasă. Am ciocănit la ușă, dar nimeni nu mi-a răspuns. Am mai ciocănit o dată. La fel. Așa încât m-am hotărât să intru. Casa era toată argintie. M-am uitat ce m-am uitat, până ce am dat de o sticlură cu pulbere. Am luat puțină pulbere pe degete. Imediat, am început să mă desprind de sol. Acum nu mai mergeam, acum zburam aproape de pământ. Am mai luat niște pulbere pe degete. Acum eram mai sus. Am continuat să mai iau până când am ajuns aproape de tavan. Atunci am ieșit. Se făcuse noapte. Luna era strălucitoare, mare și frumoasă. Dar oricât de mare ar fi fost, mă cuprinse o dorință arzătoare să o pot privi și mai îndeaproape. Dar chiar atunci îmi distrase atenția ceva. În depărtare se vedea un palat clădit din stelute de argint și zăpadă. Cum eram curioasă, pornii spre el în zbor. Căci vezi, acest palat era în văzduh. După o călătorie nici prea lungă, nici prea scurtă, am ajuns la palat. Era aproape dimineață, deci puteam să bat. La ușă mi-a răspuns o zănuță cu părul de un alb imaculat, care m-a condus în Sala Tronului. O împărăteasă frumos îmbrăcată, cu părul lung și un sceptru strălucitor îmi zise:

- Bună dimineața, fată frumoasă! Sunt Crăiasa Zăpezii! Ce te aduce aici? Oare ești tu cea care va salva bagheta Crăciunului?

Locuitorii, care deja se strânseseră în Sala Tronului, șușoteau de parcă ar fi jucat „Telefonul fără fir”:

- Ea e, ea e, ea e!

Crăiasa se ridică de pe tron și mă luă delicat de mână. Mă conduse într-o cameră făcută doar din argint. O fetiță îmbrăcată tot în argint privi spre mine și zâmbi:

- Bună! Mă numesc Sclipi și îți voi prezenta Tărâmul Crăciunului! Voi fi ghidul tău! Așa vei putea salva bagheta Crăciunului și vom putea aduce zăpadă și în alte țări ale lumii!

Și a început să-mi prezinte Tărâmul! M-a dus mai întâi într-un loc unde toate personajele din poveștile în care apărea și iarna erau acolo.

- Uite-o pe Marușca din „Marușca și cele douăsprezece luni”, uite-i pe Carl și Gerda din „Crăiasa Zăpezii”, însăși regina voastră este dintr-o poveste... da tot din „Crăiasa Zăpezii”! Mai văd că sunt și alte personaje!

Apoi mi-a prezentat casa lui Moș Crăciun! Am fost bucuroasă să-l cunosc! Mi-a dat și un cadou! Niște conduri din cristal!

- Acești conduri te vor duce unde vei dori dacă bați din picior de trei ori! mi-a spus Sclipi.

Mi-a povestit legenda acestui Tărâm și am aflat că este foarte vechi și că are multe lucruri minunate. Oricum, de acum înainte, știam tot despre Tărâm. De exemplu, în acest oraș oamenii de zăpadă sunt vii!

Acum trebuia să găsesc bagheta! Am bătut de trei ori din picior și mi-am dorit ca pantofii să mă ducă la Regele Noiembrie. Căci acesta îi furase bagheta Crăciunului și Crăiasa Frunzelor, stăpâna lui, nici nu aflase. Așa m-am dus în împărăție. Și i-am spus:

- De ce ai furat bagheta Crăciunului? Crăciunul nu va mai veni! Moș Nicolae, Moș Crăciun, familia nu va mai petrece de Sărbători, pentru că nu putem aduce Crăciunul în lume! Nu te gândești cum nouă, copiilor, ni se va frânge inima de tristețe că Moșii care aduc mereu cadouri nu vor mai veni?! Că Moș Nicolae care aduce dulciuri multe delicioase nu mai vine! Și cum deja ne-am pregătit șosețele sperând ca el să ne aducă daruri numeroase?! Și cum am făcut scrisoarea și așteptăm plini de speranță sosirea lui Moș Crăciun! Cum nu vom cânta colinde despre nașterea lui Hristos! Crăciunul este mai ales o sărbătoare religioasă importantă, s-a născut Domnul Iisus Hristos! Crăciunul pentru noi contează! E cea mai fericită și frumoasă sărbătoare a anului!

Chiar atunci Moș Crăciun venise să mă ajute! Îmi făcu cu ochiul!

- Îți dorești cu adevărat Crăciunul! zise Regele Noiembrie.

- Da, mi-l doresc! Ce-ai avut cu Crăciunul?! E ceva trist când te gândești că va fi ultimul Crăciun! Și mă gândesc, Moș Crăciun, un om iubitor de copii, să nu mai vadă unul niciodată? Nici noi să nu-l mai vedem?

- Bine! zise Regele. Îți dau bagheta!

Moșul chemă fulgii să-l ajute să dea cadourile și, desigur, și eu l-am ajutat! Însă am adormit în sania lui!

Acum nu mai sunt în sanie. Sunt în patul meu. Mă trezesc și văd că a fost doar un vis. Am cadouri sub brad și cel mai tare mă surprinde că am o scrisoare de la Moș Crăciun în care scrie asta: „Mulțumesc că ai salvat bagheta

Crăciunului! Acum pot să dau cadouri la toții copiii! Cu drag, Moș Crăciun!” Și mă mai surprinde că am primit niște conduri tot din argint... dar fără puteri magice.

A fost o aventură minunată!

CRĂCIUN DE POVESTE

Patracioc Denis

Clasa a VII-a B

Școala Gimnazială Cândești

Loc. Cândești, jud. Buzău

Prof. coordonator: Fănică Daniel

Atmosfera de Crăciun ne aduce bucurie și ne amintește de anii copilăriei, de emoția așteptării împodobirii bradului și de clipa la care visăm să-l întâlnim pe Moș Crăciun.

Eu sunt Denis și în fiecare an aștept cu nerăbdare această sărbătoare fermecată. Îmi place acel moment când toată familia se așază în jurul bradului ca să-l împodobească, acel moment când mama pregătește felurite bunătăți, dar mai ales atunci când se așterne primul strat de zăpadă și iarna își intră cu adevărat în rol. Copiii o întâmpină cu veselie. Pe tot cuprinsul țării s-a așezat o pătură pufoasă de nea albă ca laptele. Totul pare un peisaj de basm care te îndeamnă la visare și contemplare. Ramurile copacilor s-au împodobit cu ghirlande strălucitoare. Privit de sus, tabloul mirific de iarnă pare de poveste. Cu toții ne bucurăm, uni pentru derdeluș, alții pentru minunatul Moș Crăciun, fiecare are un motiv de fericire.

Ehei!...După ce v-am descris imaginea satului meu îmbrăcat în mantia argintie și v-am povestit despre ceea ce înseamnă Crăciunul pentru mine, trebuie să vă mărturisesc ceea ce se întâmplă în fiecare an în familia mea, cu ocazia acestei sărbători.

Cu toții facem pregătiri, adică fiecare face câte ceva prin casă, pe afară, mai pe scurt, pe unde trebuie, dar, în special, femeile fac treaba din casă; ele fac

tradiționalul cozonac, extraordinar de gustos, ele se ocupă de mâncare, de curățenie, de copii. Probabil pentru unii pare ușor, dar este o muncă permanentă, care nu se termină până în ziua de Crăciun. Dar și bărbații, acolo unde mă încadrez și eu, fac treabă pe afară. Tata și bunicul meu se ocupau de sacrificarea animalului, în timp ce eu împreună cu unchiul meu împodobim casa cu beculețe și podoape, iar nașul meu se ocupă de curte cu decorațiuni și multe alte treburi. După ce bărbații, fiind mai rapizi, termină treaba de afară și ajută și ei cu ce pot prin casă. Însă eu mă dau bătut fiind ostenit de afară.

A doua zi, plec de acasă, ducându-mă la vărul meu, Toni, cu care merg să colind oamenii și să aduc bună dispoziție. Nouă ne place să colindăm oriunde, și la cel sărac și la cel bogat, noi nu cerem nimic în schimb nimănui și nici nu așteptam, facem asta de bună voie, dar așa fiind tradiția, oamenii ne dau ce au. Cu o zi înainte de Crăciun, toți oamenii termină treaba și se odihnesc, alții se distrează și eu sunt unul dintre aceia. Am plecat la derdeluș cu prietenii pe un deal foarte, foarte mare. Odată ajuns acolo, îl întreb pe vărul meu ce să facem: să ne dăm sau să nu ne dăm. El, după câteva minute de gândire, își luă inima-n dinți și spuse "Da!". Cu o viteză foarte mare am coborât, sania s-a clătinat, amândoi am căzut, rostogolindu-ne până la poalele dealului. Ne-am speriat puțin, dar a fost amuzant. Ne-a prins seara, așa că a trebuit să plecăm acasă. Vremea se răcise și tot acel alb imaculat te orbea după atâta joacă. În cele din urmă, am ajuns acasă și m-am pus direct în pat cu gândul la Moș Crăciun și desigur la cadourile lui, dar, spre surprinderea mea, nu mă lua somnul. Așa că m-am dat jos din pat și am băut un pahar de lapte cald. Într-un final, am adormit. Dimineața, razele soarelui parcă voiau să-mi spună: "Trezește-te! Trezește-te!" și au reușit. Imediat mi-a sărit gândul la cadouri. Cu mahmureala în ochi, am sărit din pat și m-am dus direct la brad. I-am trezit pe toți, strigând: "A venit Moș Crăciun!" Toți s-au dat jos din pat și s-au bucurat. Fiecare a primit câte un cadou, iar eu mult așteptatul...Nu vă spun ce am primit. Glumesc, am primit un animal de companie, pe Betty, cățelușa mea dragă. După ce ne-am primit cadourile, ne-am așezat la masă, mulțumind lui Dumnezeu pentru ce ne-a dat.

Asta se întâmplă la mine în familie de Crăciun.

Pentru mine, Crăciunul înseamnă pace, armonie, iubire, emoție și fericire.

IUBIȚI CRĂCIUNUL!

Dăruind vei dobândi

Dobre Edvina

Magia Crăciunului! Aceste cuvinte le auzim în fiecare zi, în perioada sărbătorilor de Crăciun. Ce înseamnă pentru noi magia Crăciunului? Ei bine, înseamnă fericirea de a fi lângă cei dragi, de a-L avea pe Dumnezeu aproape, de a avea mese încărcate, sub brad multe cadouri... Dar s-a gândit cineva și la cei săraci? La copiii care dorm pe unde pot, care nu au familie sau care nu au de niciunele? Oare cum este Crăciunul pentru ei?

Crăciunul pentru acei copii este altfel. Ei nu primesc lucruri materiale și nu se bucură de atâtea cadouri, dar se bucură de ceea ce noi nu știm să ne bucurăm, de darurile lui Dumnezeu. Și acum o să vă întrebați care sunt darurile lui Dumnezeu. Aceste daruri nu sunt speciale pentru toți, deoarece nu toți știu să le aprecieze. Cel mai important dar pe care Îl oferă este prezența Lui. Simplul fapt că ne putem ruga Lui este un cadou. Dar acelor copii le mai dăruiește ceva: zăpada. Cel mai frumos cadou, o mare în care te poți cufunda, de un alb cuprinzător care îți învăluie sufletul în pace. Le poți citi fericirea pe chip, zâmbetul pur și cald care îți spune că nu doar banii contează; asta îi face diferiți, unici. Pentru acei copii, zăpada este unicul lor dar. Îl așteaptă zi de zi, iar atunci când îl primesc simt că tot universul lor are sens, prinde culoare. Un lucru minor pentru noi care de cele mai multe ori ne incomodează, dar care pentru ei este cel mai special cadou.

Dumnezeu ne oferă și nouă ceea ce le oferă lor, doar că noi nu știm să apreciem aceste daruri. Noi ne plângem că nu am primit jocul dorit sau că nu am mers în vacanța dorită. Ei bine, acei copii nu primesc nimic, nu au familie, sau sunt sărace, sau acestora nu le pasă. Nouă ar trebui să ne pese, deoarece sunt și ei oameni, avem aceleași drepturi; dacă noi am fost mai norocoși, asta nu înseamnă că suntem mai buni. De fapt, noi nu suntem ca ei în fața lui Dumnezeu. Ei Îl apreciază, noi Îl batjocorim. Ne batem joc de darurile Lui și ne comportăm urât cu ceilalți. Nici eu nu am gândit mereu așa, recunosc, dar ce m-a făcut să mă schimb a fost momentul în care m-am pus în locul lor, când am încercat să simt ceea ce simt ei. Din acel moment m-am schimbat și cred că asta ar trebui să facem toți: să devenim mai darnici, mai înțelegători, mai sociabili, să fim oamenii pe care Dumnezeu îi vrea. Să îi ajutăm pe cei care au nevoie și să le fim aproape, deoarece Dumnezeu ne va întreba dacă am îmbrăcat pe cel gol, dacă am dat mâncare celui flămând, apă celui însetat și ne va ajuta când vom avea nevoie. Și avem nevoie continuu de El, dar noi nu vedem, nu înțelegem că El este viața, el este liniște, pacea, bucuria, lumina, sensul

existenței noastre. Să îl slujim pe aproapele nostru, pe oricare, pentru că așa Îi slujim lui Dumnezeu, Cred că trebuie să începem să gândim ca El: ce ar face El? Ce simte el pentru acești nefericiți? Asta ne face diferiți ca oameni: gândirea, fapta, comportamentul, nu îmbrăcămintea, nu casa în care locuim, nu familia din care venim! Ne lăudăm că suntem credincioși, că suntem o țară cu mulți sfinți, că România este Grădina Maicii Domnului! Dar acestea nu sunt meritul nostru. Meritul nostru este să facem faptele plăcute lui Dumnezeu, pentru că degeaba suntem credincioși, dacă nu convingem prin fapte.

IARNA COPILĂRIEI MELE

Elev: Dinu Mihaela

Clasa: a XII-a D

Liceul „Voievodul Mircea” Târgoviște, Dâmbovița

Prof. coord. Popa Gabriela

Sărbătorile de iarnă și-au pus amprenta asupra copilăriei mele.

Îmi amintesc și acum când eram mică, sărbătorile de iarnă le petreceam împreună cu familia. Astăzi re trăiesc cu nostalgie acele clipe.

Ieșeam afară și ne jucam în zăpadă, de dimineață până seara, pentru că pierdeam noțiunea timpului. Ne plăcea să auzim zăpada scârțâind sub bocanci și nu ne sinchiseam de fulgii care cădeau cu nemiluita, de frigul de afară sau de mama care striga să venim în casă, pentru a nu răci. Noi construiam oameni de zăpadă sau cazemate și timpul trecea pe nesimțite.

Seara, înghețați de frig, ne duceam câteva minute să ne încălzim lângă soba cea călduroasă și adormeam mereu cu gândul ca, a doua zi, să o luăm de la capăt.

În amintirea mea au rămas cântecele de la grădiniță, când doamna educatoare Dorina ne împărțea în două grupuri, fete și băieți, și cântam „*Domn, Domn să-nălțăm..*” iar domnul director Marin, se îmbrăca în Moș Crăciun și ne oferea, la sfârșitul serbării, câte o punguță cu dulciuri.

Acasă, totul era de vis! În fiecare an, tata îmi aducea un brăduț, și-l împodobeam cu toții, iar eu eram o fetiță cât o gămălie, cu obraji rumeni și mă căzneau mereu să așez steau în vârf.

Mama și bunica făceau mereu prăjituri iar seara, în jurul mesei, toți mă întrebau dacă i-am scris Moșului ce cadou vreau. Tata îmi lua mânuța în mâna lui mare și, amândoi, scriam dorințele noastre pe foaie.

Acum totul s-a schimbat, duc dorul zăpezii, iar *Moșul* îmi dă bani să îmi cumpăr cadouri. Colegii s-au maturizat și nu mai ies pe afară, la dat cu sania pe ulița satului.

Tot ce a mai rămas la fel este mirosul bradului și al portocalelor.

Îmi pare rău că am crescut, dar viața nu stă pe loc și sper să recuperez bucuria sărbătorilor atunci când voi avea propriii copii pe care să-i învăț ce înseamnă Crăciunul așa cum mi-l amintesc eu. Crăciunul e bucurie, dăruire, familie ...

CRĂCIUNUL

Elev: Butcă Maria Diana

Profesor coordonator: Bucur Magdalena Iuliana

Colegiul Național *Ienăchiță Văcărescu*

Târgoviște, Dâmbovița

Care este semnificația Crăciunului?

Ei bine, românii, precum alte națiuni, iubesc această sărbătoare pentru că reprezintă o perioadă încărcată de cadouri, afecțiune, speranțe, iertare, adică toată lumea este blândă și mai înțelegătoare. De pildă, perioada Crăciunului a fost dintotdeauna o perioadă magică pentru mine. În copilărie, îmi amintesc că eram extrem de entuziasmată în fiecare an la începutul lunii decembrie, în așteptarea lui Moș Crăciun care era nelipsit, aducându-mi, totodată, jucăriile menționate de mine pe lista pe care o redactam cu grijă chiar cu două luni înainte, pentru a mă asigura că are destul timp să caute și să găsească tot ce îmi doream. De asemenea, îmi aduc aminte și de momentul acela din dimineața de Crăciun, când mă trezeam și realizam că Moșul venise, în timp ce ochii mei de-abia deschiși erau îndreptați spre numeroasele cadouri împachetate unul mai frumos și mai interesant decât celălalt, care așteptau cumiți sub brad să fie deschise, întregind parcă decorul de sărbătoare. În același timp, decorațiunile de Crăciun m-au fascinat dintotdeauna, uimindu-mă în fiecare an prin design-ul lor special, deoarece consider că nu există nicio activitate mai relaxantă decât împodobirea bradului și a împrejurimilor alături de cei dragi. Cu toate că obișnuiam să consider cadourile o caracteristică foarte importantă a acestei sărbători

neînțelegându-i și cealaltă semnificație, emoția și misterul ei m-au încântat de când eram mică și m-au făcut să o consider cea mai interesantă zi din an, căci nu încetează niciodată să mă uimească. Mai mult decât atât, am o mulțime de amintiri superbe legate de Crăciun, precum acel moment când o ajutam pe mama să facă delicioșii săi biscuiți cu unt, când aranjam împreună cu tata luminițele multicolore prin curte, mergeam la colindat alături de câțiva dintre bunii mei prieteni, mâncam turtă dulce și mă delectam cu ciocolată caldă la gura șemineului, construiam oameni uriași de zăpadă și deci, pe scurt, petreceam timp de calitate cu părinții mei pe care îi iubesc, prețuiesc și respect cel mai mult. În ciuda faptului că am șaisprezece ani, cred că totul este despre a crede că există cu adevărat un Moș Crăciun care este atent la ceea ce fiecare dintre noi își dorește să primească în ziua de Crăciun, indiferent de vârstă, iar acest lucru poate varia de la un produs real la ceva abstract, cum ar fi sănătate, fericire, bani etc. Nu mă înțelegeți greșit, dar pe măsură ce înaintăm în vârstă și realizăm că Moșul și Polul Nord au fost doar niște povești spuse de părinții noștri ca să ne comportăm frumos, Crăciunul începe să-și piardă încet, încet din magie și chiar dacă îl iubim în continuare, ni se pare că nu mai este la fel ca atunci când eram mai mici. Pe de altă parte, pe parcursul anilor, viziunea mea asupra acestei sărbători s-a schimbat și astfel, când mă gândesc la Crăciun acum, mă gândesc la minunata mea familie și realizez cât de norocoasă sunt că îi am pe ei, care mă susțin și sunt alături de mine indiferent de deciziile pe care le iau și de consecințele acestora și în acest fel, ofer mai multă atenție gesturilor simple care contează cu adevărat în viață.

Cu toate acestea, ghiciți ce? În ciuda faptului că noi creștem, ne maturizăm, iar mentalitățile noastre se schimbă, Crăciunul este sărbătorit pe data de 25 decembrie în fiecare an, în mod special de către creștini, dar și de alte religii în lumea întreagă. Pentru noi are o semnificație importantă, reprezentând nașterea lui Iisus Hristos, motiv pentru care oamenii merg la biserică și cântă colinde în onoarea Lui. Totodată, Crăciunul este perioada darurilor, ceea ce mă face să cred că fiecare dintre noi ar trebui să încerce să dea o mână de ajutor celor mai puțin norocoși, deoarece nu este corect ca unii să se distreze, să călătorească și să petreacă momente prețioase alături de familie și prieteni, în timp ce alții sunt nevoiți să se confrunte cu vremea rece, foamete, sete, singurătate sau cu alte pericole inevitabile care, din păcate, sunt foarte des întâlnite în zilele noastre, indiferent de circumstanțe. Cu toate că viața ne scoate neîncetat în cale obstacole și provocări diverse, trebuie să le înfruntăm cu demnitate și curaj, căci există câte o soluție pentru fiecare problemă pe care o întâmpinăm, însă trebuie să fim destul de răbători ca să o descoperim.

În cele din urmă, în opinia mea, Crăciunul înseamnă tradiții, în special în România, unde sunt atât de multe, variind de la o regiune la alta. De exemplu, aici unde locuiesc eu, în Ajunul Crăciunului, toata lumea își face curățenie în locuință, împodobește bradul după bunul plac, termină pregătirile pentru ziua

următoare și apoi întâmpină colindătorii cu portocale, covrigi, turtă dulce și chiar gogoși fierbinți. După aceea, în timpul nopții, se spune că vine Moș Crăciun și așază toate cadourile sub brad, încât copiii să le poată deschide dimineța, înainte de a merge la biserică însoțiți de familie. La țară, oamenii se îmbracă în costume tradiționale și dansează dansuri populare, dar există și câteva feluri de mâncare care sunt pregătite de către cele mai pricepute gospodine cu această ocazie. Dar pentru mine, mirosul de coajă de portocală uscată combinat cu cel al cozonacilor proaspăt scoși din cuptor nu se compară cu nimic în lume.

Oriunde ești, orice faci, chiar dacă ești bogat sau sărac, copil sau adult, căldura și farmecul Crăciunului te vor învălui oricum, iar atmosfera sa magică nu va înceta să te surprindă în fiecare an, promit!

SĂRBĂTORILE DE IARNĂ ÎN AMINTIREA MEA

Elev: MAICAN MIHAI

Clasa: a IX-a H

Liceul „Voievodul Mircea” Târgoviște, Dâmbovița

Prof. coord. Popa Gabriela

Sărbătorile de iarnă sunt cele mai așteptate de peste an. Este cea mai frumoasă perioadă pentru că îmi amintește de venirea colindătorilor și de mâncarea tradițională pregătită de mama.

Atmosfera de Crăciun ne aduce bucurie, ne amintește, cu precădere, de anii copilăriei, de emoția așteptării, împodobirea bradului, de clipa când așteptăm să ne întâlnim cu Moș Crăciun.

Bradul are un rol important în această perioadă. Împodobirea lui este cel mai îndrăgit moment din familia mea. El este un simbol căruia i se asociază iubirea, pentru că este împodobit de toată familia, cu bucurie și fericire, pentru că sub el vor fi așezate cadourile.

O tradiție a familiei este Ignatul, tăierea porcului, când îmi ajutam mama și bunica să gătească iar tata și bunicul se ocupau de primirea invitaților, căci casa era mereu plină și chiotele noastre, ale copiilor umpleau aerul. Mama găsea mereu timp să pregătească ceva bun și pentru cei care nu erau la fel de norocoși ca noi.

Bucuria este mare când vine vremea colindelor.

În satul meu, noi, copiii, mergeam la *colindețe*, în noaptea de 24 spre 25 decembrie. În capul satului se făcea un foc mare și toți, copii și părinți, plecam din poartă în poartă să anunțăm Nașterea Domnului. Primeam covrigi, mere, nuci sau portocale, și eram foarte fericiți.

Dimineața, ne trezeam devreme și eram curioși să vedem ce ne-a lăsat Moș Crăciun sub brad. Apoi ne îmbrăcam frumos și plecam la biserică, împreună cu bunicii. Ascultam slujba, ne împărtășeam și veneam acasă unde, ne aștepta mama cu masa pusă.

Doamne... ce frumos mirosea! Nu voi uita niciodată.... mirosul cozonacilor și al portocalelor le voi asocia mereu cu această perioadă a anului.

Revelionul aduce artificii și voie bună, iar a doua zi plecam cu sorcova.

Iarna este anotimpul meu favorit și înseamnă iubire și dăruire, în mijlocul familiei.

CRĂCIUNUL –DE LA ETIMOLOGII LA TRADIȚII

Mărăcineanu Constantin,clasa a X-a F

Colegiul Tehnic „Toma N.Socolescu” Ploiești, Prahova,

Coordonator prof. Alina Bălan

daruri acestora.

Crăciunul sau Nașterea Domnului este o sărbătoare creștină celebrată la 25 decembrie în fiecare an. Sărbătoarea se prelungește în ziua următoare,26 decembrie, a doua zi de Crăciun. Această sărbătoare este preferata a multor copii datorită lui „Moș Crăciun” care aduce

Întrebarea pe care ne-o punem este :„De unde numele acesta atât de fermecător, de întremător și regenerant de suflete?”.

Mulți cercetători cred că termenul provine din latinescul “calatio” cu forma sa de acuzativ „calationem”. La romani,prin „calatio” se înțelegea convocarea poporului de către preoții păgâni în fiecare zi de întâi a lunii pentru anunțarea sărbătorilor din luna respectivă, și, prin extindere, sărbătoarea în general, căci

cea mai importantă calatio era aceea de la 1 ianuarie. Până către sfârșitul secolului al IV-lea, nașterea lui Hristos.

Evangelhia canonică a lui Luca, cât și cea a lui Matei descriu pe Iisus ca fiind născut în Betleem, Iudeea din mamă fecioară. În relatarea din Evangelhia după Luca, Iosif și Maria călătoresc de la Nazaret la Betleem pentru recensământ, iar Iisus este născut acolo și pus într-o iesle. Îngerii apar și declară că Iisus este un salvator al întregii omeniri și păstorii vin ca să-l adore. În relatarea lui Matei, cei trei magi urmează o stea până la Betleem pentru a aduce daruri lui Iisus, născut ca regele iudeilor. Regele Irod ordonă masacrul tuturor băieților din Betleem care au mai puțin de doi ani, dar familia lui Iisus fuge în Egipt, iar mai târziu se restabilește în Nazaret. Crăciunul a început să fie serbat de către creștini pe 25 decembrie, după cel puțin trei secole de la începerea misiunii de evanghelizare a apostolilor, anume începând cu secolul al IV-lea în Vest și începând cu cel de-al V-lea secol în Est.

Obiceiul împodobirii bradului de Crăciun își trage originile de la popoarele germanice. Tradiția s-a răspândit în restul Europei și apoi în toata lumea după Primul Război Mondial. Între podoabele bradului, bomboanele de pom, globurile și ghirlandele au devenit clasice.

Legenda lui Moș Crăciun și-a făcut apariția în secolul I. Pe atunci el era îmbracat în verde. El împarte cadouri tuturor copiilor în noaptea de Crăciun (de 24 spre 25 decembrie).

Sărbătoarea Crăciunului este anunțată prin obiceiul copiilor de a merge cu colindul și cu Steaua, pentru a vesti Nașterea Mântuitorului. De asemenea, o veche tradiție este „mersul cu icoana”, un fel de colindat care se face de către preoții comunității locale cu icoana Nașterii Domnului, binecuvântându-se casele și creștinii.

Timp de 40 de zile înainte de sărbători, creștinii respectă Postul Crăciunului, care se încheie în ziua de Crăciun după liturghie. Tăierea porcului în ziua de Ignat (la 20 decembrie) este un moment important ce anticipează Crăciunul. Pregătirea mâncărilor capătă dimensiunile unui ritual străvechi: cârnații, chișca, toba, răciturile, sarmalele, caltaboșul și nelipsitul cozonac vor trona pe masa de Crăciun.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE CRĂCIUN

ELEV-COLCEAG DAVID

CLS A VII-A

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SÎMBOTIN

COM.SCHELA,JUD.GORJ

PROF.PETRITAN ELISAVETA

Crăciunul este perioada tradițiilor și a obiceiurilor, transmise din generație în generație. Acest eveniment creștin se sărbătorește pe 25 decembrie.

Cele mai frumoase experiențe de Crăciun sunt în familie, acolo unde bradul este aranjat și frumos decorat. Masa este bogată, iar membrii familiei, prietenii și rudele au obiceiul să se întâlnească pentru a sărbători.

Îmi place Crăciunul, deoarece există un spirit bine conturat!. Tradițiile și obiceiurile sunt respectate și păstrate în lumea satului. Luminile caselor, decorațiunile, mirosul de brad, gălăgia copiilor, fumul ivit din coșurile gospodăriilor dau o imagine strălucitoare peisajului de iarnă.

Bradul este verde, cu globulețe mii și mii, cu beteaua strălucitoare, cu steaua cea galbenă, care i-a călăuzit pe magi către pruncul Iisus.

La noi în sat se păstrează un obicei, care se referă la aruncarea boabelor și a grâului de către colindători peste case, pentru a fi un an mai rodnic și mai bogat.

Un alt eveniment important este sărbătorit pe 24 decembrie, Pițărăii. Atunci, se organizează un concurs. Din trei părți ale satului se aduce câte un brad, iar câștigătorul este cel cu bradul mai mare, normal...

Oamenii, de diferite vârste se adună în câteva locuri cu dulciuri:pufuleți,portocale,mandarine,biscuiți,mere,colaci,gogoși,iar colindătorii vin cu plăsuțele și sunt serviți cu bunătați.

Tradiția cu boabe și grâu se desfășoară astfel:în curțile oamenilor intră fetele și băieții și aruncă prin curte cu boabe,spunând niște cuvinte magice.Colindătorii aduc noroc și bogăție în casele oamenilor.Crăciunul este o sărbătoare sfântă!

SĂRBĂTORILE DE IARNĂ ÎN AMINTIREA MEA

Elev: Vasile Ioana

Clasa: a XII-a D

Liceul „Voievodul Mircea” Târgoviște, Dâmbovița

Prof. coord. Popa Gabriela

Spre bucuria mea, amintirile cele mai frumoase din copilărie sunt legate de sărbătorile de iarnă.

Sărbătorile de iarnă au fost întotdeauna cel mai frumos moment al anului, momentul în care oamenii trebuie să lase de-o parte griile și răutățile , de aceea pentru mine sărbătorile de iarnă înseamnă bunătațe, dărnicie și timp petrecut în mijlocul familiei.

Cu toate că eram o fire răbdătoare, în acele zile nu mai eram eu... așteptam cu mare bucurie în suflet, dar și cu o sclipire în ochi, pe care acum, după atâția ani, nu o mai am, tot ce conturează atât de frumos și unic pentru fiecare această sărbătoare.

Ca și mine, mulți oameni așteaptă tot anul o singură zi, Crăciunul, pentru atmosfera feerică dar și pentru faptul că sub bradul frumos împodobit se află o mare de cadouri, care așteaptă să fie deschise, iar pentru noi asta însemna raiul pe pământ.

Imediat cum bradul era cumpărat și adus acasă, îl împodobeam de fiecare dată cu mare drag și căutam cele mai frumoase globulețe și cea mai strălucitoare stea, ca să o așez în vârful.

Crăciunul era încă un moment pe care îl așteptam, pentru că toată familia se unea, atunci nu prea îmi dădeam seama de asta, mă bucuram doar că îmi revedeam verișorii cu care mă jucam în continuu și ieșeam afară, în zăpadă, alături de ei.

Cu toate că acum este normal să nu mai fie ca atunci, ceva în mine mai caută momentele acelea, pe care le-am trăit în anii copilăriei.

POVESTE DE CRĂCIUN

Prodan Cristina

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială Morteni

Comuna Morteni

Județul Dâmbovița

Prof. Ene Doina-Mihaela

Demult, fiind iarnă, într-o pădure, vântul bătea puternic printre frunzele necăzute ale copacilor. Zăpada albă, din fulgi mari și reci, se așternea precum o rochie dantelată peste tot ce întâlnea. Toate semnele arătau că va urma o vreme urâtă.

Sărbătorile creștine de iarnă aproape că veniseră.

Într-o casă de oameni modești ce locuiau în apropierea pădurii, pregătirile pentru masa festivă de Crăciun erau în toi. Se simțea mirosul cozonacilor calzi, abia scoși din cuptor de către bunica ce era cea mai bună bucătăreasă. Cei trei copii ai familiei respective împodobiseră un brăduț din apropierea casei lor.

Pentru că cel care venea mereu îmbrăcat în Moș Crăciun se mutase din zonă, tatăl copiilor a hotărât să se îmbrace în Moș Crăciun și să aducă daruri micuților. Din puținii bani pe care-i avea, tatăl a cumpărat copiilor cadouri nu foarte scumpe, dar utile pentru vârsta lor, majoritatea fiind rechizite școlare.

Tatăl îmbrăcat ca un Moș Crăciun a venit pe înserate la cei trei copii care-l așteptau. Copiii i-au recitat poezii și i-au mulțumit pentru darurile primite. La plecare, băiatul cel mare a observat încălțăminte tatălui său, dar s-a abținut să divulge acest lucru fraților săi mai mici care se bucurau în continuare de vizita Moșului Crăciun.

Când tatăl a revenit din nou în familie, fiul cel mare a sărit și l-a îmbrățișat promițându-i să învețe mai bine la școală și să-și îndrepte comportamentul. Prin această, a i-a demonstrat tatălui său că floarea recunoștinței poate înflori și în miezul iernii.

IARNA

Marcu Mihaela

Clasa a V-a

Școala Gimnazială Morteni

Comuna Morteni

Județul Dâmbovița

Prof. Ene Doina-Mihaela

Iarna, al patrulea anotimp, vine mai întâi cu frig și ceață, apoi cu lapoviță, ca în cele din urmă să ningă. Mie îmi place iarna albă și sură, pentru că atunci sunt sărbători frumoase, care prin comuna în care locuiesc s-au mai păstrat. Îmi place să mă joc prin zăpadă, să fac îngerii cu corpul meu în omătul proaspăt, să alerg și să strig bucuroasă.

De Crăciun îl aștept cu drag pe Moș Crăciun, moșul cel bun pe care și ceilalți copii îl așteaptă. La câțiva copii, la care moșul nu a venit în ceilalți ani, m-am gândit împreună cu părinții mei să-i ajutăm și noi cu ce putem: hăinuțe și alimente. Ne bucurăm la gândul că se vor bucura și aceștia și Crăciunul va fi mai fericit..

AȘTEPTÂND IARNA

Enuță Gabriela

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială Morteni

Comuna Morteni

Județul Dâmbovița

Prof. Ene Doina-Mihaela

Cu dor așteptăm an de an zăpada să vină

Ca și în acest Crăciun să aducă lumină,
Când vântul bate tare vestind că va urma
O iarnă lungă și grea peste toată țara mea.

Brăduțul din curte, cu globuri încărcat
Se unduiește ușor în vântul încrâncenat.
Ne biciuie spice de lapoviță, apoi trece,
Pe obraji roșii se scurge șuroi, apa rece.

Lapovița a devenit zăpadă peste noapte,
Bucurând copiii ce o așteptau aproape,
Cu săniile pregătite printre dealuri și văi
Să alunece și să ne ducă departe, în zări.

Fumul de pe coș zburdă iar printre nori,
Copiii veseli se joacă cu bulgări în zori,
Dar, a sosit mama și ne-a zis: „Îndată,
Hei, haideți cu toții la o ciocolată caldă!”